

ព្រះ
ក្រែបិដកប្បាឡិ
និទ
សេចក្តីប្រជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុះល្អិត បឋមភាគ
៤

កម្មកិច្ចកៈ បារិវាសិកកិច្ចកៈ
និងសមុច្ចយកិច្ចកៈ

ដ្បព្វដ្បាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុតន្ទាមហាសដ្ឋរាជាធិបតី ប្តូរ ត្រី
សម្តេចព្រះមហាសដ្ឋរាជនៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ព. ស. ២៥៥៣

Vinayapitaka

Cullavagga Paṭhamabhāga

9

kammakkhandhaka Pārivāsikakkhandhaka

&

Samuccayakkhandhaka

សម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសច្ឆរាជានិមិត្ត ប្អូរ ត្រី
សម្តេចព្រះមហាសច្ឆរាជ នៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៥០០ឆ្នាំមុន ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធចូលកាន់ ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេស អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការ ពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្តាល័យជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បី ធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធធម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នា កត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈក៏មាន លុះចំណេរតមក ក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ននេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែ ចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេសម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណា ក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើបយើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមាន ឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុបមិនអាចច្បាស់បាន ឲ្យមាន ការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំ ក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេច ព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួល ពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឃបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខ ទៀតផង ជាភិយ្យោភាពតរៀងទៅ ។

រត្ថបទុមធា. ថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១- ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយត្រូវទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះ គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: សមុល ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ ល គឺជាដើមរបស់ព្យញ្ជនៈ ម ដូច្នោះពាក្យនេះគឺ សម្ម ។

-ពាក្យបាលី: តសុស គឺ តស្ស ។

២- ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជាតិញ្ញាណោ (ជួន-ណាត) ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។

៣- ចំពោះ សន្លឹកច្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។

វិទ្យាបិដក ចុះល្អិត

បឋមភាគ

៧

កម្មត្តន្តកៈ ចារិកសិកត្តន្តកៈ

និង

សមុច្ចយត្តន្តកៈ

វិនយបិដកេ

ចុល្លវគ្គស្ស បឋមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភកវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កិម្មក្ខន្ធកំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភកវា សាវត្ថិយំ
 វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិតស្ស អារាមេ ។ តេន
 ខោ បន សមយេន បណ្ឌិតលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា
 ភណ្ណានការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-
 ការកា សង្ឃេ អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ
 ភិក្ខុ ភណ្ណានការកា កលហការកា វិវាទការកា
 ភស្សការកា សង្ឃេ អធិការណការកា តេ ឧប-
 សង្កមិត្តា ឯវំ រទេន្តិ មា ខោ តុម្ភេ អាយស្មន្តោ ឯសោ
 អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន បណ្ឌិតតរា
 ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សតតរា ច អលមត្តតរា ច មា

វិនយបិដក

ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

កម្មក្ខន្ធកិ:

[១] សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង
 ជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង
 បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ^(១)ទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ
 បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយ
 ចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ
 បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យ
 យ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួក
 លោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដដែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួក
 លោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអង្គអាច

១ ភិក្ខុពីររូបនេះ នៅក្នុងពួកឆព្វតិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សូម្បីតែសិស្សគណរបស់ភិក្ខុ
 ពីររូបនោះ ក៏គេហៅថា បណ្តកៈនិងលោហិតកៈដែរ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
 តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ ភណ្ណានានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច
 ភណ្ណានានិ ភិយ្យោភារាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ
 តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លទ្ធិនោ កុក្កុច្ចកា សិក្ខា-
 កាមា តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កមំ ហិ នាម
 បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា ភណ្ណានការកា
 កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ
 អធិការណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខុ ភណ្ណានការកា
 កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ
 អធិការណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វក្ខន្តិ មា
 ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អដេសិ ពលវា ពលវំ
 បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច
 ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត
 មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ
 ចេវ ភណ្ណានានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច ភណ្ណានានិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះ
 យើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
 ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុ
 ទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតជំទូលាយឡើងទៀត ។
 ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស
 មានសេចក្តីរវៃង ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស
 តិះដៀលបន្តះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ
 ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុង
 សង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
 ហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នា
 ដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិន
 ត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែក
 ឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជា
 ពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក
 ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោក
 ទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់
 កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

កម្មក្ខន្ធកេ បណ្ឌកលោហិតកវិគរហា

ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តីតិ ។ អថខោ តេ
ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។

[២] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី ប-
ករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាមេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ បណ្ឌកលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា
ភណ្ឌានការកា កលហាការកា វិវាទការកា ភស្ស-
ការកា សង្ឃេ អធិការណាការកា យេមិ ចញ្ញេ ភិក្ខុ
ភណ្ឌានការកា កលហាការកា វិវាទការកា ភស្ស-
ការកា សង្ឃេ អធិការណាការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា
ឯវំ រទេន្តិ មា ខោ តុម្ភេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ
ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន បណ្ឌិតតវា ច
ព្យត្តតវា ច ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា
ចស្ស ភាយិត្ត មយំមិ តុម្ភាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ ភណ្ឌានានិ ឧប្បដ្ឋន្តិ ឧប្បដ្ឋា-
និ ច ភណ្ឌានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្ត-
ន្តីតិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ^(១) ។ វិគរហិ ពុទ្ធា ភកវា

១ ឱរោបិយមរម្មុបោត្តកេសុ ឥតិសទ្ធា ន បញ្ញាយតិ ។

កម្មត្ថន្ទកៈ ការទ្រង់បន្ទោសបណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

ក៏រឹងរិតតែកើតជំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុអម្បាលនោះ
ក៏យកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[២] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បានឮថា ពួកបណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក
ជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង
ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្ក
វិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញ់
ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដៃកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះ
ពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជា
អ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យ
សោះ ព្រោះពួកយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។
ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើត
ឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតជំទូលាយ
ឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះ
មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អនុច្ឆរិកំ^(១) ភិក្ខុវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ អនុលោ-
មិកំ អប្បជ្ឈិរូបំ អស្សាមណាតំ អកប្បិយំ អករណី-
យំ កងំ ហិ នាម តេ ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសា អត្តនា
ភណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណាការកា
យេមិ ចញ្ញេ ភិក្ខុ ភណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ
អធិការណាការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វត្តន្តិ មា ខោ
តុម្ពេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អដេសិ ពលវា ពលវំ បដិ-
មន្តេថ តុម្ពេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច ពហុ-
ស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស កាយិត្ត មយំមិ
តុម្ពាតំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ ថេវ
ភណ្ណានានិ ឧប្បដ្ឋន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច ភណ្ណានានិ ភិយ្យោ-
កាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសដ្ឋានំ
វា បសាទាយ បសដ្ឋានំ វា ភិយ្យោកាវាយ អថខេតំ^(២)
ភិក្ខុវេ អប្បសដ្ឋានំ ថេវ អប្បសាទាយ បសដ្ឋានំ ច
ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។

១ ឱ. ម. អនុច្ឆរិយំ ។ ២ ឱ. ម. អថខោ តំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ
មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើ
ឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ
បង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅ
រកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ ក្នុង
សង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ
មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែក
ឱ្យអស់ទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជា
ពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរ
កុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំង-
ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏
កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើត
ជំទូលាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើត
សេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លា
ហើយ ឱ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែ
ដឹកនាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឱ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ
និងដឹកនាំពួកជនខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឱ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

កម្មក្ខន្ធកេ តដ្ឋនីយកម្មបណ្ណកលោហិតកវិគរហា

[៣] អថខោ ភកា បណ្ណាកលោហិតកេ^(១) ភិក្ខុ
អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភតាយ ទុប្បោសតាយ
មហិច្ឆតាយ អសន្តដ្ឋតាយ^(២) សង្កណិកាយ កោ-
សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុករតា-
យ សុចោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តដ្ឋស្ស សល្មេខស្ស
ធូតស្ស ចាសាទិកស្ស អបចយស្ស វិយារម្ពស្ស វណ្ណំ
ភាសិត្វា ភិក្ខុនំ តទនុច្ឆរិកំ តទនុលោមិកំ ធម្មិ កថំ
កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បណ្ណា-
កលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយកម្មំ ករោតុ ។
ឯវព្វោ បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ បណ្ណាកលោហិតកា
ភិក្ខុ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា សារេត្វា អាបត្តិ អា-
រោមេតព្វា^(៣) អាបត្តិ អារោមេត្វា^(៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិ-
ពលេន សង្ឃោ ញារមេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ

១ ឱ. ម. តេ ។ ២ ឱ. ម. អសន្តដ្ឋិយា ។ ៣ ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ រោមេតព្វា ។
៤ ឱ. ម. រោមេត្វា ។

កម្មកូន្តកៈ ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

[៣] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលពួកបណ្តាកភិក្ខុ
និងលោហិតកភិក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងនូវទោសនៃ
សភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងថែទាំបានដោយកម្រ
ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡកច្រឡំ
ដោយពួក មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សម្តែងគុណនៃសភាព
ជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងថែទាំបានដោយងាយ ជាអ្នក
មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តផ្លូវផង កំចាត់បង់នូវ
កិសេស នាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យា-
យាមដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងធម្មិកថាដ៏ល្អមសមគួរដល់
កម្មនោះ ។ ដល់ពួកភិក្ខុ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមក ទើបមានព្រះពុទ្ធដី-
កាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើតជ្ជនីយកម្ម^១ដល់
បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ
សង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុជា
មុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិឡើង
លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឃ
ឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្តាកភិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគម្រាម ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឥមេ បណ្ណាកលោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា ភណ្ណានការ-
 រកា កលហាការកា វិវាទការកា ភស្សការកា
 សង្ឃេ អធិការណាការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខុ ភណ្ណាន-
 ការកា កលហាការកា វិវាទការកា ភស្សការ-
 កា សង្ឃេ អធិការណាការកា តេ ឧបសង្កម្ពិត្វា វរំ
 វទេន្តិ មា ខោ តុម្ភេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ
 ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន បណ្ឌិតតវា ច
 ព្យត្តតវា ច ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា
 ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ភាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
 តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ ភណ្ណានានិ ឧប្បដ្ឋន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ
 ច ភណ្ណានានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ បណ្ណាកលោហិ-
 តកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយកម្មំ ករេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ណាកលោហិត-
 កា ភិក្ខុ អត្តនា ភណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ
 អធិការណាការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខុ ភណ្ណាន-
 ការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិការណាការកា តេ
 ឧបសង្កម្ពិត្វា វរំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ភេ អាយស្មន្តោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

និងលោហិតកកិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកកិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតជំទូលាយឡើងទៀត ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្តាកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្តាកកិក្ខុនិងលោហិតកកិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកកិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ

កម្មក្ខន្ធកេ បណ្ណកលោហិតកានំ តដ្ឋនីយកម្មំ

ឯសោ អដេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន
 បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច ពហុស្សុតតវា ច អល-
 មត្តតវា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ភាកំ បក្ខា
 ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ កណ្ណានានិ
 ឧប្បដ្ឋនិ ឧប្បដ្ឋានិ ច កណ្ណានានិ ភិយ្យោភារាយ
 វេបុល្លាយ សំវត្តនិ ។ សង្ឃោ បណ្ណកលោហិតកា-
 នំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្ស-
 តោ ខមតិ បណ្ណកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយ-
 កម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុ-
 ណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ណកលោហិតកា
 ភិក្ខុ អត្តនា កណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃោ អធិ-
 ការណាការកា យេបិ ចញ្ញោ ភិក្ខុ កណ្ណានការកា
 ។ បេ ។ សង្ឃោ អធិការណាការកា តេ ឧបសង្ក-
 មិត្តា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ភេ អាយស្សន្តោ ឯសោ
 អដេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ភេ តេន បណ្ឌិ-
 តតវា ច ព្យត្តតវា ច ពហុស្សុតតវា ច អលមត្តតវា

កម្មត្ថន្ទកៈ (សង្ឃធ្វើ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដៃក ឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែ
 ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ
 ផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់
 គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុ
 ទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ
 ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតជំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើ
 តជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយ-
 កម្មដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្តា-
 កភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ ក្នុង
 សង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
 ហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាង
 នេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោក
 បានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដៃកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធ
 តែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត និងជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ច មា ចស្ស ភាយិត្ត មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
 តេន អនុប្បដ្ឋានិ ចេវ ភណ្ណានានិ ឧប្បដ្ឋន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច
 ភណ្ណានានិ ភិយ្យោភារាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ
 បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋង្គិយកម្មំ ករោតិ ។
 យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ
 តដ្ឋង្គិយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខ-
 មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា
 ភិក្ខុ អត្តនា ភណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃោ អធិការ-
 ណាការកា យេបិ ចញ្ញោ ភិក្ខុ ភណ្ណានការកា ។ បេ ។
 សង្ឃោ អធិការណាការកា តេ ឧបសង្កម្ពិត្វា ឯវំ វទេន្តិ
 មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អទេសិ ពលវា ពលវំ
 បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច
 ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស ភាយិត្ត

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជា
 ពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំង-
 ឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើត
 ឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតដំឡូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយ-
 កម្មដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួក
 បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួក
 បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍
 ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នក
 បង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយ
 យ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញ់
 ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះ
 ពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជា
 អ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ

កម្មកូន្តរក តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ
 ចេវ កណ្ណាជានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បដ្ឋានិ ច កណ្ណាជានិ
 ភិយ្យោភារាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ណា-
 កលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។
 យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ណាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ
 តជ្ជនីយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន បណ្ណាក-
 លោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ណា ។ វាមេតំ ជារយាមីតិ ។

[៤] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយ-
 កម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញោ ទ្បប-
 សន្តញ្ញោ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បជិបុត្តា កតំ
 ហោតិ អប្បជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ
 ហោតិ អរិយកម្មញ្ញោ ទ្បបសន្តញ្ញោ ។

កម្មកិច្ចាទុក្ខៈ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនប្រកបដោយធម៌

ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតដំឡូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៥] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសនាតា-
មិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នា-
កតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៦] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តិ អនាហេមេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្ម-
កម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែន
 ជាទេសនាគាមិនី^(១) ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុ
 សម្តែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជា
 អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹក
 សិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់
 តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

១ អាបត្តិដែលសម្តែងមិនដាច់ អដ្ឋកថា ថា បានដល់អាបត្តិពីរកង គឺបារាជិក ១ សង្ឃា-
 ទិសេស ១ តែសារត្តទីបនីដីកា ថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនីក្នុងទីនេះសំដៅយក
 អាបត្តិបារាជិកតែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្មសង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសប៉ុណ្ណោះ
 មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

កម្មកូន្តរកេ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជ-
 នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញា ទ្យុប-
 សន្តញ្ញា អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ
 វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ ស-
 មដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណ-
 យកម្មញ្ញា ទ្យុបសន្តញ្ញា ។

[៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ
 តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញា
 ទ្យុបសន្តញ្ញា អប្បដិបុត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ
 ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញា ទ្យុបសន្តញ្ញា ។

[៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជ-
 នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញា ទ្យុប-
 សន្តញ្ញា អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ

កម្មកូន្តកៈ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម
ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
សមដ្ឋាកតំ តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[១០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ
ឡុបសន្តញ្ញំ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[១១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ
ឡុបសន្តញ្ញំ អទេសនាកាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ តដ្ឋនីយកម្មំ
អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[១២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន- យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជា អធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន- យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយ- កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន- យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

ឡុបសន្តញ្ច ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អសាវេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

កម្មកូន្តកៈ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជ-
នីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអា-
ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនី-
យកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអា-
ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[១៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមណ្ឌកតំ
 តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ទុរុបសន្តញ្ញ អាបត្តិ អនាហេមេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្តេហិ សមណ្ឌកតំ តដ្ឋនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ទុរុបសន្តញ្ញ ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមណ្ឌកតំ តដ្ឋនីយ-
 កម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុរុបសន្តញ្ញ
 សមុខា កតំ ហោតិ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-
 យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ ស-
 មណ្ឌកតំ តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ សុរុបសន្តញ្ញ ។

[១៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមណ្ឌកតំ
 តដ្ឋនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុរុ-
 បសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាភាមិនិយា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជា

កម្មកូន្តរកេ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កុ-
រុបសន្តញ្ញ ។

[១៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
កុរុបសន្តញ្ញ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា^(១) កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កុរុបសន្តញ្ញ ។

[១៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ កុ-
រុបសន្តញ្ញ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញ កុរុបសន្តញ្ញ ។

១ ឱ. អាហេបេត្វា ។

កម្មកូន្តកៈ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[២០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តដ្ឋដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 សុវ្រសន្តញ្ញ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ តដ្ឋដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តដ្ឋដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
 សមណ្ឌកតំ តដ្ឋដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញ សុវ្រសន្តញ្ញ ។

[២២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 តដ្ឋដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
 ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្ម-
 កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្ម
 ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 នេះឯង ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
 វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

កម្មកូន្ធរក តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញោ សុវ្រុបសន្តញ្ញោ ។

[២៣] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុវ្រុ-
បសន្តញ្ញោ ទេសនាកាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុវ្រុបសន្តញ្ញោ ។

[២៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុវ្រុ-
បសន្តញ្ញោ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុវ្រុបសន្តញ្ញោ ។

[២៥] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ

កម្មកូន្តកៈ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

វិនយបិដកេ បុស្សវគ្គោ

ស្ស្របសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្តេហិ សមន្នាកតំ តន្តជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

[២៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្នាកតំ
 តន្តជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
 សមន្នាកតំ តន្តជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

[២៧] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្នាកតំ
 តន្តជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ច អាយត្តិ អាហេត្វា^(១) កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុ-
 វេ តីហដ្តេហិ សមន្នាកតំ តន្តជីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ^(២) និដ្ឋិតំ ។

១ ឱ. រោហេត្វា ។ ២ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជារិនយកម្ម
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម
ដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
រិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជារិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

កម្មកូន្តរកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[២៨] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាតតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាកង្ខំមាណោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ
 ភណ្ណានការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ
 ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណាការកោ ពាលោ
 ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ តិហិសំ-
 សដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ ឥ-
 មេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាតតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាកង្ខំមាណោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកង្ខំមាណោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ
 អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អដ្ឋាចារេ អាចារិបន្នោ
 ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាតតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខំ-
 មាណោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកង្ខំមាណោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ
 ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនី-
យកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ
បង្កទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុពាល
មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡក-
ច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះចុះ ។

[២៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ^១
ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុង
អតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយ-
កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពាល
តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពាលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពាលតិះដៀល

១ ក្នុងទីដទៃទៀត លោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិកនិងសង្ឃាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយក
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឃមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ
សង្ឃត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មបានចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបន្តិ-
ដីកា) ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តិហដ្ឋេហិ
សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ តដ្ឋ-
នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣១] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ
តដ្ឋនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌានការកោ ។ មេ ។
សង្ឃេ អធិការណាការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាយត្តិតហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិ-
សំសដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ
ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ
តដ្ឋនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣២] អបវេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
មាណោ សង្ឃោ តដ្ឋនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ
សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារិបន្នោ
ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ
ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ
តដ្ឋនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនី-
យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្ក
អធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួកល្ងង់មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន
មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រ-
ហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
តជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុង
អធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមួយពួក
មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏
គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មកូនកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[៣៣] អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋិ-
 មាណេ សង្កោ តជ្ជនីយកម្មំ កវេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ
 សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
 ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋិមាណេ សង្កោ តជ្ជនីយកម្មំ កវេយ្យ ។

អាកដ្ឋិមានច្បង្គំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤] សង្កេន^(១) តជ្ជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា សម្មាវត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន
 ឧបសម្មាទេតព្វំ ន និស្សយោ នាតព្វោ ន សាមណោរោ
 ឧបជ្ជាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា
 សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា
 សង្កេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
 អាបដ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា
 កម្មំ ន កវហិតព្វំ កម្មិកា ន កវហិតព្វា ន បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសថោ បបេតព្វោ ន បវារណា

១ ឱ. សង្កេនាតិ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-
នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះ
ពុទ្ធ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះ
សង្ឃ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

[៣៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ
ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្ម
នោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុ (ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ) មិនត្រូវឱ្យ
ឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវ
ទទួលការសន្មតខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏
គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា
កុំគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់
ជាងអាបត្តិមុននោះក្តី មិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួក
ភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បេតព្វា ន សវេនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋ-
បេតព្វា ន ឱកាសោ ការេតព្វា ន ចោទេតព្វា ន
សារេតព្វា ន ភិក្ខុ^(១) ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

តដ្ឋនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥] អថខោ សង្ឃោ បណ្ណាកលោហិតកានំ
ភិក្ខុនំ តដ្ឋនីយកម្មំ អកាសិ ។ តេ សង្ឃេន តដ្ឋ-
នីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្តារំ
វត្តន្តិ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មយំ អារុសោ
សង្ឃេន តដ្ឋនីយកម្មកតា សម្មា វត្តាម លោមំ ចា-
តេម នេត្តារំ វត្តាម កថំ នុ ខោ អម្ពេហិ បដិបដ្ឋិ-
តព្វន្តិ ។ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បណ្ណាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តដ្ឋនី-
យកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតុ ។

១ ឱ. ភិក្ខុតិ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)
មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស^(១) មិនត្រូវចោទគេ
(ដោយវត្ត ឬ ដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវ
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងឆ្នាំ ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

[៣៥] លំដាប់នោះឯង សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុ
និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយ-
កម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម^(២) ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់
កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនី-
យកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរ
ដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។
ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម
ដល់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឱកាសនឹងភិក្ខុណាមួយដែលមាន
ទោស ដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្លូតសុភាពរាបទាប ។

កម្មត្ថន្ធកេ តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ

[៣៦] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧបសម្មា-
 ទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោ-
 វាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្នា-
 គតស្ស ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ
 យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តដ្ឋនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
 ចាបិដ្ឋតវំ កម្មំ ករហាតិ កម្មិកេ ករហាតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
 តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចំ បបេតិ បវារណំ បបេតិ
 សវចនីយំ កកោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កកោតិ

កម្មកូន្តកៈ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវរណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុដែលឱ្យធ្វើឱកាស

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហាដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តដ្ឋ-
នីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វំអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៩] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មា-
ទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
ភិក្ខុនោ វាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៤០] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ តដ្ឋនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន តដ្ឋនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចា-
បិដ្ឋតវំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ
តដ្ឋនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

(ដើម្បីហោទ) ១ ភិក្ខុហោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យ
ឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់
តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៣៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១
មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១
បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ
៥ នេះឯង ។

[៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះ
អាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹង
អាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយ-
កម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

[៤១] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្តស្ស
 ភិក្ខុនោ ឧទោសចំ បបេតិ ន បវារណំ បបេតិ ន
 សវេនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ
 កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ប-
 យោទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហាង្កេហិ សមន្តា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៤២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។
 តេហិ ភិក្ខុវេ បណ្ណាកលោហិតកេហិ ភិក្ខុហិ សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
 ចាទេ វេទិត្វា ឧក្កុដិកំ ទិសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហេត្វា
 ឯវមស្ស វេនីយោ មយំ កន្តេ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្ម-
 កតា សម្មា វត្តាម លោមំ ចាតេម ទេត្តារំ វត្តាម

កម្មត្រូវ: ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

[៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
 មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១
 មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ
 គេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងផ្ទា ១
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៤២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនោះ
 គប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្កៈច្រៀងស្នាម្នាងហើយ
 សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលី
 ឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះ
 ករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
 ប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

តទ្ធជីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្បិ
 យាចិតញ្ញវ ។ តតិយម្បិ យាចិតញ្ញា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា
 បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌាកលោហិតកា ភិក្ខុ សង្ឃេន
 តទ្ធជីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្តារំ
 វត្តន្តិ តទ្ធជីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចន្តិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ បណ្ឌាកលោហិតកានំ
 ភិក្ខុនំ តទ្ធជីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌាកលោហិតកា
 ភិក្ខុ សង្ឃេន តទ្ធជីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ
 ចាតេន្តិ នេត្តារំ វត្តន្តិ តទ្ធជីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ
 យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ
 តទ្ធជីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ បណ្ឌាកលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ តទ្ធជីយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខ-
 មតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស
 ប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
 ព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើ
 តជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់
 ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែល
 សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប-
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូម
 ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្តាកភិក្ខុ
 និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្តាកភិក្ខុនិងលោ-
 ហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ
 នោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

សុណាតុ មេ ភន្តេ ។ បេ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 បណ្ណាកលោហិតកាណំ ភិក្ខុណំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ប-
 ដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ
 ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ណាកលោហិតកា ភិក្ខុ សង្ឃេន
 តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្តារំ
 វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចន្តិ ។ សង្ឃោ
 បណ្ណាកលោហិតកាណំ ភិក្ខុណំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្ប-
 ស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ណាកលោហិ-
 តកាណំ ភិក្ខុណំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ
 តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្ប-
 ស្សន្តិ សង្ឃេន បណ្ណាកលោហិតកាណំ ភិក្ខុណំ តជ្ជ-
 នីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ
 ជារយាមីតិ ។

តជ្ជនីយកម្មំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ ក៏ការរម្ងាប់តជ្ជនីយ-
 កម្ម របស់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ
 បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយា
 រលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃ ក៏
 រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់
 តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអា-
 យុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃ
 បានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការ
 រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
 ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មជាបឋម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា
 សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ^(១) អាបត្តិតហុ-
 លោ អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហាតិ អនុលោមិ-
 កេហិ តិហិសំសត្តេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា^(២)
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្ថំ ទេន្តា
 អព្ពេន្តា ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ មេ ។ តេ ឧជ្ឈា-
 យន្តិ វិយន្តិ វិចាចេន្តិ កចំ ហិ ឆាម អាយស្មា
 សេយ្យសកោ ពាលោ ភវិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិត-
 ហុលោ អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហាវិស្សតិ អនុ-
 លោមិកេហិ តិហិសំសត្តេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា
 បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្ថំ ទេន្តា
 អព្ពេន្តាតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ
 អាហោចេសុំ ។

[៤៤] អថខោ ភកវា ឯតស្មី ជិណានេ ឯតស្មី
 បកវលោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ

១ ឱ. អព្យត្តោ ។ ២ ឱ. បកតា ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់
 មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ
 ដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-
 តត្តសោតក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ។
 ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ
 ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាសេយ្យសកៈមាន
 អាយុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
 នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូល
 ដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៤] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យ
 ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់

កម្មកូន្តកេ និយស្សកម្មសេយ្យសកវត្ថុ

សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ
វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ អបិស្សុ
ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា
មានត្តំ ទេន្តា អព្ពន្តាតិ ។ សច្ចំ ភក្កវាតិ ។ វិករហិ
ពុទ្ធា ភក្កវា អនុច្ឆរិកំ^(១) ភិក្ខុវេ តស្ស មោយបុរិសស្ស
អនុលោមិកំ អប្បជ្ឈិបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ
អករណីយំ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ
ពាលោ ភរិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទា-
នោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារិស្សតិ អនុលោមិកេហិ តិហិ-
សំសក្កេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ពន្តា នេតំ
ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា
ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មិ កថំ កត្វា
ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សដ្ឋោ សេយ្យ-
សកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ កកោតុ និស្សាយ

១ ឱ. អនុច្ឆរិយំ ។

កម្មកូន្តកៈ រឿងសេយ្យសកកិក្ខុ គួរដល់និយស្សកម្ម

ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា សេយ្យសកកិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិ
 ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការ
 ច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ថសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស
 ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធ
 ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរស
 នោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ
 មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃ-
 បុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ
 ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ថសោត ក៏ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះ មិន
 មែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹកនាំ
 ពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់
 បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើនិយស្សកម្ម^(១) ដល់សេយ្យសកកិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឱ្យថយយស ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

តេ វត្ថុពូជំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ
 សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតព្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា
 ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញ្ញាបេតព្វោ
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ
 ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប-
 ទានោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិ-
 សំសក្កេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណត្ថំ ទេន្តា អព្ពេន្តា ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុ-
 នោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ និស្សាយ តេ វត្ថុពូជំ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិ-
 ពហុលោ អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អនុ-
 លោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ អបិស្សុ ភិក្ខុ បក-
 តត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណត្ថំ
 ទេន្តា អព្ពេន្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ^១ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បី (ធ្វើនិយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសេយ្យសកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឃ្លាសប្រតិពល ញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអញ្ញាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃធ្វើ

១ ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឆ្ងាសនោះត្រូវតែសូមនិស្ស័យហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅដោយនិស្ស័យមុត្តកៈទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មសេយ្យសកវត្ថុ

និយស្សកម្មំ កកោតិ និស្សាយ តេ វត្ថុព្វន្តិ ។ យស្សា-
 យស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
 កម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្ថុព្វន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្កេ អយំ សេយ្យ-
 សកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ
 អនបទានោ តិហិសំសង្ខោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ
 តិហិសំសក្កេហិ អបិស្ស ភិក្ខុ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
 មូលាយ បដិកស្សន្តា មាណត្ថំ ទេន្តា អព្ពេន្តា ។
 សង្កេ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
 កកោតិ និស្សាយ តេ វត្ថុព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
 កម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្ថុព្វន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្កេ
 ។ បេ ។ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

កម្មត្រូវនូវ: រឿងសេយ្យសកកិក្ខុ គួរដល់និយស្សកម្ម

និយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកកិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាន
 និស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុ ដោយពាក្យថា
 អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-
 សកកិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាបត្តិ នៅច្រឡំក្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡំក្រឡំមិនសមគួរ
 ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យ
 មានត្ត ឱ្យអញ្ជាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសក-
 កិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយ-
 ស្សកម្មដល់សេយ្យសកកិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ
 (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
 ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
 និយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
 ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុស្តិ្តា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាកតំ និយស្ស-
កម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ធូរ-
សន្តញ្ញ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិប្បញ្ញា កតំ
ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហាង្កេហិ សមន្នាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ធូរសន្តញ្ញ ។

[៤៦] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាកតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ធូរសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាតាមិ-
និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្នាកតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ធូរសន្តញ្ញ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយ
ពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ដូច្នោះ គួរដល់សង្ឃ
ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែ
ធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិន
មែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៤៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
 ហោតិ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៤៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ
 ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៤៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អប្បដិបុត្តា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ

កម្មកូន្តកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ ឡុបសន្តញ្ញោ ។

[៥០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ
ឡុបសន្តញ្ញោ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ

តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ ឡុបសន្តញ្ញោ ។

[៥១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ
ឡុបសន្តញ្ញោ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-

ហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ ឡុបសន្តញ្ញោ ។

[៥២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ
ឡុបសន្តញ្ញោ អទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-
កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់
ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្ម
ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្ស-
 កម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុ-
 បសន្តញ្ញ ។

[៥៣] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៥៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

កម្មកូន្តកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-
នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្ម
ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-
យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន
ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-
កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់
ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
 ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៥៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ និយស្ស-
 កម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុបសន្តញ្ញ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម

កម្មកូន្ធរកេ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មំ

សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញា-
យ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ស-
មជ្ជាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

[៥៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមជ្ជាកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្ប-
បសន្តញ្ញោ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាតាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមជ្ជាកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ
សុប្បសន្តញ្ញោ ។

[៥៩] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមជ្ជាកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្ប-
បសន្តញ្ញោ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ
អាបត្តិ អាហេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមជ្ជាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាម
ពាក្យល្អេជ្ជា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផងជារិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជារិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមិនី ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជា
ធម្មកម្មផង ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជារិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែល
លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-
កម្មផង ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៦០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុរ-
 បសន្តញ្ញោ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
 សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញោ សុរុបសន្តញ្ញោ ។

[៦១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុ-
 រុបសន្តញ្ញោ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
 សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយ-
 កម្មញ្ញោ សុរុបសន្តញ្ញោ ។

[៦២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្នាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុរ-
 បសន្តញ្ញោ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

កម្មក្ខន្ធរកេ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មំ

សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយ-
កម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

[៦៣] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្ប-
បសន្តញ្ញោ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិន-
យកម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

[៦៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្ប-
បសន្តញ្ញោ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

[៦៥] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋា-
កតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ

កម្មកូន្តកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ស្ស្របសន្តញ្ច អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

[៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច ស្ស្រប-
 សន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេ-
 ហិ សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ
 វិទយកម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

[៦៧] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិទយកម្មញ្ច ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
 សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ
 សមដ្ឋាកតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិទយ-
 កម្មញ្ច ស្ស្របសន្តញ្ច ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជា
ធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-
កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធភក តិអង្គសមន្តាគតភិក្ខុនោ និយស្សកម្មករណំ

[៦៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតំ
 និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ វិណយកម្មញ្ញោ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញោ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្តេហិ សមន្តាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវ
 ហោតិ វិណយកម្មញ្ញោ សុវ្របសន្តញ្ញោ ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ
 ភណ្ណានការកោ ហោតិ កលហាការកោ វិវាទការ-
 កោ ភស្សការកោ សដ្ឋេ អធិករណាការកោ ពា-
 លោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទាណោ
 តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំ-
 សក្កេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ
 ករេយ្យ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម
ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកប
ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក
ជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្ងង់
មិនច្រាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅច្រ-
ឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៧០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ
 ករេយ្យ អទិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អដ្ឋាចារេ
 អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ
 ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
 សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
 ហដ្តេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ
 និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ
 និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភិក្ខុនាការកោ ហោ-
 តិ កលហាការកោ វិវាទាការកោ ភិស្សាការកោ
 សដ្ឋេ អទិករណាការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីល វិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនទ្វាស

កម្មកូនកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ និយស្សកម្មករណំ

អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ ឯកោ តិហិសំ-
 សដ្ឋោ វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ
 ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ
 សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៣] អបវេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិ-
 សីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អា-
 ចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ
 ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋខ-
 មាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៤] អបវេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ
 សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ
 ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកដ្ឋមានច្បកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តរកៈ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំ
ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក
នេះឯង ។

[៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល
ពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ
ពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
និយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀល
ព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ
ពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម
ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៧៥] និយស្សកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
 វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ ន
 និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន
 ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
 ន ឱវទិតព្វា យាយ អាយត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ
 កតំ ហោតិ សា អាយត្តិ ន អាយទ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា
 តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតព្វំ
 កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោ-
 សថោ បបេតព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា ន សវច-
 ដីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ
 កាបេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សាបេតព្វោ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតព្វន្តិ ។

និយស្សកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៦] អថខោ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
 និយស្សកម្មំ អកាសិ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។ សោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុង និយស្សកម្មនោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យ និស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើ ព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំ ឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិ ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជា បកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នក មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹក គេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វគ្គ ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ សេយ្យសក-

កម្មកូន្តរកេ នប្បដិប្បស្សម្ពេតព្វនិយស្សកម្មំ

សង្ខេន និយស្សកម្មកតោ កល្យាណាមិត្តេ សេវមា-
 នោ ភជមាណោ បយិរុចាសមាណោ ឧទ្ទិសាបេន្តោ បរិ-
 បុច្ឆន្តោ ពហុស្សុតោ អហោសិ អាភតាតមោ ធម្មជរោ
 វិនយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
 លទ្ធិ កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ សោ សម្មា វត្តតិ
 លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ
 វទតិ អហំ អារុសោ សង្ខេន និយស្សកម្មកតោ
 សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ កមំ នុ
 ខោ មយា បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
 អាហោចេសុំ ។

[៧៧] តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេន សេយ្យសកស្ស
 ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតុ ។ បញ្ចហិ
 ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាភតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្ពេតព្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ
 សាមណោរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិយតិ

កម្មកូន្តកៈ និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនេះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយ
 ជិតពួកភិក្ខុជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលីនិងអដ្ឋកថា ក៏បានជាពហុស្សុត
 ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា
 ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរវៃង និង
 ប្រាជ្ញាក្នុងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង
 សម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូល
 ទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់លោកទាំងឡាយ
 មានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ
 ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះ
 ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៧៧] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុ
 ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវេនតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៧៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អា-
បត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ
ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៧៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថស្ស
ភិក្ខុនោ ឧទោសមំ បបេតិ បវារណំ បបេតិ សវចនីយំ
ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ
សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វំអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម
ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រ-
ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិជូនជាន់អាបត្តិនោះ ១ តិះដៀល
និយស្សកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១
ហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួល
នាទីជាជំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១
ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
មិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ។

កម្មកូន្តរកេ បដិប្បស្សម្តេតព្វនិយស្សកម្មំ

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មា-
ទេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាក-
តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ
អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ ធាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចា-
បិដ្ឋតវំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្ថស្ស
ភិក្ខុនោ ឧចោសមំ បបេតិ ន បវារណំ បបេតិ ន
សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ
កាបេតិ ន ចោទេតិ ន សាបេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្មយោទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហង្កេហិ ស-
មន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មត្រូវធ្វើ: និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

[៨០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ ។ លេ ។

[៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះ- ដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៨២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើឱ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិន ចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៨៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។ តេន
ភិក្ខុវេ សេយ្យសកោន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា
ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេជី-
យោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា
វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស
បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិ-
យម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យស-
កោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោ-
មំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ សេយ្យ-
សកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯ-
សា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យ-
សកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ
លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្ប-
ស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
និយស្សកម្មំ បដិប្បសម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅ
 រកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ខត្តរាសង្គៈធៀងស្នាម្នាង ហើយសំពះបាទា
 របស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្កងអញ្ជូលឡើង និយាយ
 ពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែល
 សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់
 និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។
 ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម
 ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់
 កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។
 បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ (ហើយ) សង្ឃគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់
 សេយ្យសកភិក្ខុ (នោះ) ចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម
 ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់
 កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។
 សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
 និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
 វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេ-
 តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ
 និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ
 សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចា-
 តេតិ នេត្តារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាច-
 តិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
 បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យស-
 កស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ

កម្មកូន្តកៈ ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម

របស់សេយ្យសកកិក្ខុ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
អាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
នេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ
ដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ
ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្ម
របស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ សេយ្យសកកិក្ខុគួរ
ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិន
គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយ
ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកកិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃ បានធ្វើ
និយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្ត
វត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។
សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកកិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់
សេយ្យសកកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ប-
ស្សន្តំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
កម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយា-
មីតិ ។

និយស្សកម្មំ ទុតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៤] តេន ខោ បន សមយេន អស្សជិបុនពូសុកា
នាម កិដាតិវិស្មី អាវាសិកា ហោន្តិ អលន្តិ នោ ចាប-
ភិក្ខុ ។ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលារច្ចំ ពោមេន្តិមិ
ពោចាមេន្តិមិ សិញ្ចន្តិមិ សិញ្ចាមេន្តិមិ ឱចិន្តិមិ ឱចិ-
នាមេន្តិមិ កន្តេន្តិមិ កន្តាមេន្តិមិ ឯកតោវណ្ណាកមាលំ
កហេន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ ឧកតោវណ្ណាកមាលំ កហេន្តិមិ
កាវាមេន្តិមិ មញ្ជរិកំ កហេន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ វិជុតិកំ^(១)
កហេន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ វនំសកំ កហេន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ
អាវេជ្ឈំ កហេន្តិមិ កាវាមេន្តិមិ ឧវច្ចនំ កហេន្តិមិ កា-
វាមេន្តិមិ តេ កុលិវត្តំនំ កុលដីតានំ កុលកុមារីនំ កុ-
លសុណ្ណានំ កុលនាសីនំ ឯកតោវណ្ណាកមាលំ ហារន្តិមិ

១ មរម្មបោត្តកេ វិជុតិកន្តិ លិខិតំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ហើយ (ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តី នេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ និយស្សកម្មជាគម្រប់ពីរ ។

[៨២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាចៅអាវាសទៀបកិជាតិវិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យ គេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យ គេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា ឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុង បំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យ គេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ ផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វ- សុកភិក្ខុនោះនាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយក

កម្មក្ខន្ធភេ បញ្ចជនីយកម្មមអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

ហារមេន្តិមិ ឧភតោវណ្ណាកមាលំ ហារន្តិមិ ហារមេន្តិមិ
 មញ្ជរិកំ ហារន្តិមិ ហារមេន្តិមិ វិជុតិកំ ហារន្តិមិ ហារ-
 មេន្តិមិ វដំសកំ ហារន្តិមិ ហារមេន្តិមិ អាវេជ្ឈំ ហារន្តិមិ
 ហារមេន្តិមិ ឧវច្ឆនំ ហារន្តិមិ ហារមេន្តិមិ តេ កុលិត្តិហិ
 កុលដីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ណាហិ កុលទា-
 សីហិ សទ្ធិ ឯកភាជនេមិ ភុញ្ញន្តិ ឯកថាលកេមិ
 មិរន្តិ ឯកាសនេមិ និសីទន្តិ ឯកមព្វេមិ តុវដ្តេន្តិ
 ឯកត្តរណាមិ តុវដ្តេន្តិ ឯកចារុរណាមិ តុវដ្តេន្តិ ឯកត្ត-
 រណាចារុរណាមិ តុវដ្តេន្តិ វិកាលេមិ ភុញ្ញន្តិ មជ្ជម្បិ មិរន្តិ
 មាលាគន្ធវិលេបនម្បិ ទារេន្តិ នច្ចន្តិមិ កាយន្តិមិ វាទេន្តិមិ
 លាសេន្តិមិ នច្ចន្តិយាមិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាមិ កាយន្តិ នច្ចន្តិ-
 យាមិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាមិ លាសេន្តិ កាយន្តិយាមិ នច្ចន្តិ

កម្មត្ថន្តកៈ រឿងអស្សជិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គួរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

ទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំ
 យកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅ
 ខ្លះ នាំយកផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅ
 ខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ
 ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីជីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រី
 ជាកូនប្រសារនៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិក្ខុ និង
 បុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់កោជនក្នុងភាជន៍មួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល
 ជីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសារនៃត្រកូល និងទាសី
 នៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជា
 មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេក
 ដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់កោ-
 ជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប
 និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រី
 កំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុង
 រាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

កាយន្តិយាមិ កាយន្តិ កាយន្តិយាមិ វាទេន្តិ កាយន្តិ-
 យាមិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ វាទេន្តិយាមិ
 កាយន្តិ វាទេន្តិយាមិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាមិ លាសេន្តិ
 លាសេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាមិ កាយន្តិ លា-
 សេន្តិយាមិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាមិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
 ទេមិ កីឡន្តិ ទសបទេមិ កីឡន្តិ អាគាសេមិ កីឡន្តិ
 បរិហារបទេមិ កីឡន្តិ សន្តិកាយមិ កីឡន្តិ ខលិកា-
 យមិ កីឡន្តិ យដិកាយមិ^(១) កីឡន្តិ សលាកហត្ថេ-
 នមិ កីឡន្តិ អក្ខេនមិ កីឡន្តិ បង្ក្រចិរេនមិ^(២) កីឡន្តិ វង្ក-
 កេនមិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយមិ កីឡន្តិ ចិដ្ឋុលកេនមិ
 កីឡន្តិ បត្តាឡកេនមិ កីឡន្តិ រថកេនមិ កីឡន្តិ
 ធនុកេនមិ កីឡន្តិ អក្ខរិកាយមិ កីឡន្តិ មនេសិកា-
 យមិ កីឡន្តិ យថាវដ្ឋេនមិ កីឡន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 អស្សស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ រថស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ
 ថរុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សមិ បុរតោ ធាវន្តិ អស្សស្សមិ
 បុរតោ ធាវន្តិ រថស្សមិ បុរតោ ធាវន្តិ ធាវន្តិមិ អាធាវន្តិមិ

១ ឱ. ម. យដិកេនមិ ។ ២ ឱ. ម. បង្ក្រចិរេនមិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ
 កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ
 ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
 ខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ៨^(១)
 ខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ១០^(២)ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាកាស^(៣)ខ្លះ លេង
 វាងផ្លូវដែលខ្លួនគួរវាង^(៤)ខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម)ខ្លះ លេង
 បាស្តាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុំងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ ឱ្យ
 ទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូង
 ខ្លះ លេងកង្ការខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ (បាយឡកបាយឡ) ខ្លះ លេងរថតូច ។
 ខ្លះ លេងធ្នូតូច ។ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត
 (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាជំរិះខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ
 ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពី
 មុខជំរិះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ

១ ចត្រង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២ ចត្រង្គមានក្រឡា ១០ ។ ន័យខ្លះ ប្រែថាបាយខុំ ។ ៣
 ចត្រង្គគ្មានក្តារ លេងតែមាត់ទទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខបិទពូន ។

កម្មត្ថន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

ឧស្សៈឡេន្តិបិ ^(១)	អឆ្នោដេន្តិបិ ^(២)	និព្វុជ្ឈន្តិបិ	មុដ្ឋិហិបិ
យុជ្ឈន្តិ	រដ្ឋមជ្ឈេបិ	សដ្ឋាដី	បត្តិវត្ថា
នច្ចន្តិ ^(៣)	ឯ	នច្ចស្សតិ	នលាដិកំបិ
នេន្តិ	វិវិដំបិ	អនាចារំ	អាចរន្តិ ។

[៨៥] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតោ ភិក្ខុ
 កាសីសុ វស្សំ វុត្តោ សាវត្ថី កច្ចន្តោ ភកវន្តំ ទស្សនា-
 យ យេន កិជាតិវិ តទវសិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ
 បុព្វណ្ណាសមយំ និវាសេត្វា បត្តិវរមាទាយ កិជាតិវិ
 បិណ្ណាយ ចារិសិ ចាសាទិកេន អភិក្កន្តេន បដិក្កន្តេន
 អាណោកិកេន វិលោកិកេន សម្មិញ្ញិកេន បសារិកេន
 ឱក្ខិត្តចក្ខុ ឥរិយាបថសម្មន្តោ ។ មនុស្សា តំ ភិក្ខុ
 បស្សិត្វា ឯវមាហំសុ ក្លាយំ អពលពលោ វិយ មន្ទ-
 មន្តោ វិយ ភាកុដិកភាកុដិកោ វិយ កោ ឥមស្ស
 ឧបកតស្ស បិណ្ណាតំបិ ទស្សតិ អម្ហាតំ បន អយ្យា
 អស្សជិបុនព្វសុកា សណ្ណា សទិលា សុខសម្ហាសា
 មិហិតបុព្វដ្ឋមា ឯហិស្វា កតវាទិណោ អញ្ញាកុដិកា

១ ម. ឧស្សៈឡេន្តិ ។ ២ ឱ. អប្បោវេន្តិ ។ ៣ ឱ. នច្ចកី ។ ម. នច្ចកី ។

កម្មត្ថន្តកៈ រឿងអស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកកិក្ខុ គួរដល់បញ្ហាជនីយកម្ម

ស្រែកហើរខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃ្រាជីក្នុង
កណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់បួន
ស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើលដូច្នោះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្វាសខ្លួន និងថ្វាស
ស្រីរាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ។ ខ្លះ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានកិក្ខុមួយរូប ចាំវស្សាក្នុងដែនកាសិ
រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅ
ទៅកិជាគិរិជនបទ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង កិក្ខុនោះ ក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់
ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កិជាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ
មានភ្នែកសង្រួម មានឥរិយាបទរម្យទម ឈានដើរទៅមុខ ឬថយក្រោយ
ក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឱ្យកើត
សេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយ ឃើញកិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាង
នេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្រួមហួស ដូចជាទន់ល្ងន់ពេក ដូចជា
មុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឱ្យដុំបាយដល់លោកនេះ ដែលចូលទៅរក
(គេនោះ) ចំណែកអស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកកិក្ខុជាម្ចាស់យើង ពោល
ពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពីរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែម
ជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឧត្តានមុខា បុព្វភាសិណោ តេសំ ខោ ឆាម បិណ្ឌោ ជា-
 តញ្ចាតិ ។ អន្ធិសា ខោ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ
 កិដាតិវិស្មី បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេន សោ ភិក្ខុ
 តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា ឯត-
 ទរោច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ពតីតិ ។ ន ខោ អារុសោ
 បិណ្ឌោ លព្ពតីតិ ។ ឯហិ ភន្តេ យវំ ភមិស្សាមាតិ ។
 អថខោ សោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុ យវំ នេត្វា កោ-
 ដេត្វា ឯតទរោច កហំ ភន្តេ អយ្យោ ភមិស្សតីតិ ។
 សារត្ថី ខោ អហំ អារុសោ ភមិស្សាមិ ភកវន្តំ ទស្ស-
 នាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភកវតោ ចាទេ
 សិវសា វជ្ជាហិ^(១) ឯវញ្ច វទេហិ ទុដ្ឋោ ភន្តេ កិដាតិវិស្មី
 អារុសោ អស្សជិបុនព្វសុកា ឆាម កិដាតិវិស្មី អារុ-
 សិកា អលដ្ឋិណោ ចាបភិក្ខុ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ

១ ឱ. វន្ត ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មានមុខងើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយ ដល់លោកម្ចាស់
អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាតក្នុង
កិជាតិវិជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស
លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អារុសោ ចង្ហាន់
អាត្មាមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស
សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសក
នោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះឱ្យឆាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នោះថា សូម
មេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
ប្រាប់ថា អារុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះ
ភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោក
ម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយត្បូង តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់
ព្រះមេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកិជាតិវិជនបទខូចហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ
អស្សជិនីភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ ជាចៅអាវាសក្នុងកិជាតិវិជនបទ ជាភិក្ខុ
លាមក ឥតខ្មួស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

កម្មត្ថន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុករត្ថ

មាលារត្នំ	រោមេន្តិមិ	រោមាមេន្តិមិ	សិញ្ចន្តិមិ	សិញ្ចា-	
មេន្តិមិ	ឌិចិណន្តិមិ	ឌិចិណមេន្តិមិ	កន្តេន្តិមិ	កន្តាមេន្តិមិ	
ឯកតោរណ្ណាកមាលំ	ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ		ឧក-	
តោរណ្ណាកមាលំ	ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ		មញ្ជរិកំ	
ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ	វិឌុតិកំ	ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ	
វដំសកំ	ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ	អាវេជ្ឈំ	ករោន្តិមិ	
ការាមេន្តិមិ	ឧវច្ឆនំ	ករោន្តិមិ	ការាមេន្តិមិ	តេ	កុលិវត្តិដំ
កុលដីតាដំ	កុលកុមារីដំ	កុលសុណ្ណាដំ			កុលទាសីដំ
ឯកតោរណ្ណាកមាលំ	ហារន្តិមិ	ហារាមេន្តិមិ			ឧកតោរណ្ណា-
កមាលំ	ហារន្តិមិ	ហារាមេន្តិមិ	មញ្ជរិកំ	ហារន្តិមិ	ហារ-
មេន្តិមិ	វិឌុតិកំ	ហារន្តិមិ	ហារាមេន្តិមិ	វដំសកំ	ហារន្តិមិ
ហារាមេន្តិមិ	អាវេជ្ឈំ	ហារន្តិមិ	ហារាមេន្តិមិ	ឧវច្ឆនំ	ហា-
រន្តិមិ	ហារាមេន្តិមិ	តេ	កុលិវត្តិហិ	កុលដីតាហិ	កុ-
លកុមារីហិ	កុលសុណ្ណាហិ		កុលទាសីហិ		សន្តិ

កម្មកូន្តកៈ រឿងអស្សជិក្ខុនិងបុនពូសុកភិក្ខុ គួរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ
 បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រង់ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រង
 មានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាង
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
 ផ្កាឈើដែលដោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើ
 ខ្លះ អស្សជិក្ខុនិងបុនពូសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅ
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯង
 ខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ
 នាំផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រង
 សម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់
 ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
 ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល
 កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាសនៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ
 ភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភោជនីមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃ
 ត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាសនៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូល

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកភាជនេមិ ភុញ្ញន្តិ ឯកថាលកេមិ មិវន្តិ ឯកាស-
 នេមិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ជេមិ តុវដ្ឋេន្តិ ឯកត្តរណាមិ តុ-
 វដ្ឋេន្តិ ឯកចារុណាមិ តុវដ្ឋេន្តិ ឯកត្តរណាចារុណាមិ
 តុវដ្ឋេន្តិ វិកាលេមិ ភុញ្ញន្តិ មជ្ជិមិ មិវន្តិ មាលាកន្ធុ-
 វិលេបនំមិ ធាវេន្តិ នច្ចន្តិមិ កាយន្តិមិ វាទេន្តិមិ លា-
 សេន្តិមិ នច្ចន្តិយាមិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាមិ កាយន្តិ
 នច្ចន្តិយាមិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាមិ លាសេន្តិ កាយន្តិ-
 យាមិ នច្ចន្តិ កាយន្តិយាមិ កាយន្តិ កាយន្តិយាមិ
 វាទេន្តិ កាយន្តិយាមិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ
 វាទេន្តិយាមិ កាយន្តិ វាទេន្តិយាមិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាមិ
 លាសេន្តិ លាសេន្តិយាមិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាមិ កាយន្តិ
 លាសេន្តិយាមិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាមិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
 ទេមិ កីឡន្តិ ទសបទេមិ កីឡន្តិ អាគាសេមិ កីឡន្តិ
 បរិហារបថេមិ កីឡន្តិ សន្តិកាយមិ កីឡន្តិ ខលិកា-
 យមិ កីឡន្តិ យជិកាយមិ កីឡន្តិ សលាកហត្ថេនមិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ទាំងឡាយខ្លះ ធីកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ
 ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តាប់ជា
 មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តាប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលា
 វិកាលខ្លះ ធីកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿង
 លាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុង
 រាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែ-
 ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀង
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេង
 បាស្តាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាំងផ្លូវដែល
 ខ្លួនគួរវាងខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុង
 លានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុំងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ

កម្មត្ថន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

កីឡន្តិ អក្ខេនបិ កីឡន្តិ បង្ក័ចិវេនបិ^(១) កីឡន្តិ
 រុដ្ឋកេនបិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡន្តិ ចិដ្ឋុល-
 កេនបិ កីឡន្តិ បត្តាឡកេនបិ កីឡន្តិ រថកេនបិ
 កីឡន្តិ ធនុកេនបិ កីឡន្តិ អក្ខវិកាយបិ កីឡន្តិ
 មនេសិកាយបិ កីឡន្តិ យថាវរុដ្ឋេនបិ កីឡន្តិ ហត្ថិ-
 ស្មីបិ សិក្ខន្តិ អស្សស្មីបិ សិក្ខន្តិ រថស្មីបិ សិក្ខន្តិ
 ធនុស្មីបិ សិក្ខន្តិ បុស្មីបិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុ-
 តោ ធាវន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ រថស្សបិ បុ-
 តោ ធាវន្តិ ធាវន្តិបិ អាធាវន្តិបិ ឧស្សេឡ្ហន្តិបិ អធា-
 ជេន្តិបិ^(២) និព្វុដ្ឋន្តិបិ មុដ្ឋិហិបិ យុដ្ឋន្តិ រុដ្ឋមជ្ឈេបិ^(៣)
 សដ្ឋាដី បត្តវិគ្វា នច្ចន្តិ ឯវំ រទេន្តិ ឥធម ភកិទិ
 នច្ចស្សតិ នលាជិកំបិ ទេន្តិ រិវិដ្ឋបិ អនាចារំ អាចរន្តិ
 យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហោសុំ ប-
 សន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សន្នា អប្បសន្នា យានិបិ តា-
 និ សដ្ឋស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧ-
 បច្ឆិណ្ឌានិ វិញ្ញន្តិ បេសលា ភិក្ខុ ជិវសន្តិ ចាបភិក្ខុ

១ ឱ. បង្ក័ចិវេនបិ ។ ២ ឱ. អប្បោបេន្តិបិ ។ ៣ ឱ. រុដ្ឋមជ្ឈំ ។

កម្មកូនក្រៈ រឿងអស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុភកិក្ខុ គូរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

លេងអង្គញ្ញ្រ្ចៈ លេងផ្នូស្និក្ខៈ លេងកូននង្គ័ល្មៈ លេងដាំដូង្មៈ លេង
កង្ការ្មៈ លេងវាល់ដីខ្យាច់្មៈ លេងរថតូច ។ ខ្លៈ លេងជួតូច ។ ខ្លៈ លេង
សរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយ្មៈ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លៈ លេងកំប្លែង
ត្រាប់គេខ្លៈ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លៈ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លៈ ហាត់វិជ្ជារថខ្លៈ ហាត់វិជ្ជា
ផ្លូវខ្លៈ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លៈ ស្កុះរត់ពីមុខដំរីខ្លៈ ស្កុះរត់ពីមុខ
សេះខ្លៈ ស្កុះរត់ពីមុខរថខ្លៈ ស្កុះរត់ទៅខ្លៈ ស្កុះរត់មកខ្លៈ ស្រែកហោខ្លៈ ទះ
ដៃខ្លៈ ចំបាប់គ្នាខ្លៈ ដាល់គ្នាខ្លៈ ក្រាលសង្ឃាដឹកក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយ
និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់បួនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ
មើលដូច្នោះខ្លៈ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លៈ ប្រព្រឹត្តអ-
នាចារផ្សេង ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លៈ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មនុស្ស
ទាំងឡាយឯណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្ស
ទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-
ឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអាន
ទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់
ក៏នាំគ្នារត់ចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

វិនយបិដកេ ចុល្លវត្តោ

សាធុ ភន្តេ ភកវា កិជាតិរី ភិក្ខុ បហិណោយ្យ យ-
 ថាយំ កិជាតិរិស្មី អាវាសោ សណ្ណាហោយ្យាតិ ។ ឃ្រ-
 មារុសោតិ ខោ សោ ភិក្ខុ តស្ស ឧចាសកស្ស
 បដិស្សុណិត្វា^(១) ឧដ្ឋាយាសនា យេន សាវត្ថី តេន
 បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថ-
 បិណ្ឌិកស្ស អាវាមោ យេន ភកវា តេនុបសង្កមិ
 ឧបសង្កមិត្វា ភកវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

[៨៦] អាចិណ្ណំ ខោ បនេតំ ពុទ្ធានំ ភកវន្តានំ
 អាតន្តុកេហិ ភិក្ខុហិ សទ្ធិ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថខោ
 ភកវា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច កច្ចិ ភិក្ខុ ខមនីយំ កច្ចិ
 យាបនីយំ កច្ចិ អប្បកិលមថេន អន្ធានំ អាតតោ
 កុតោ ច ត្វំ ភិក្ខុ អាតច្ចសីតិ ។ ខមនីយំ ភកវា
 យាបនីយំ ភកវា អប្បកិលមថេន ចាហំ ភន្តេ អន្ធានំ
 អាតតោ ឥនាហំ ភន្តេ កាសីសុ វស្សំ វត្តោ សាវត្ថី
 អាតច្ចន្តោ ភកវន្តំ ទស្សនាយ យេន កិជាតិរិ តទវសី

១ ឱ. បដិស្សុត្វា ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅ
 ក៏ជាគិរិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិរិយាជនបទនេះ បានស្ថិតស្ថេរ
 (តទៅ) ។ ភិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្តាំឧបាសកនោះថា អើអាវុសោ
 ហើយក្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានចូល
 ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯ
 ក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះ
 ដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្ធកៈនេះ ជា
 ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះមាន
 ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបាន
 ទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាក
 ទេឬ ម្ចាស់ភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រ
 ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ
 ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយវិញទៀត
 ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងដែនកាសិរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់
 ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកក៏ជាគិរិជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

អថខ្លាហាំ កន្តេ បុព្វណ្ណាសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមា-
 ទាយ កិជាតិរី បិណ្ណាយ ចារិសី អទ្ធិសា ខោ មំ កន្តេ
 អញ្ញតោ ឧទាសកោ កិជាតិរិស្មី បិណ្ណាយ ចរន្តំ
 ទិស្វាន យេនាហាំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ
 អភិវាទេត្វា ឯតទរោច អបិ កន្តេ បិណ្ណោ លព្ពតីតិ
 ន ខោ អារុសោ បិណ្ណោ លព្ពតីតិ ឯហិ កន្តេ យំ
 កមិស្សាមាតិ អថខោ កន្តេ សោ ឧទាសកោ មំ យំ
 នេត្វា កោទេត្វា ឯតទរោច កហាំ កន្តេ អយ្យោ ក-
 មិស្សតីតិ សារត្ថី ខោ អហាំ អារុសោ កមិស្សាមិ កកវន្តំ
 ទស្សនាយាតិ តេនហិ កន្តេ មម វចនេន កកវតោ
 ចានេ សិវសា វន្ទាហិ ឯវព្វា វទេហិ ទុដ្ឋោ កន្តេ
 កិជាតិរិស្មី អារុសោ អស្សជិបុនព្វសុកា ធាម កិជា-
 តិរិស្មី អារុសិកា អលទ្ធិនោ ចាបកិក្ខុ តេ ឯវរូបំ
 អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវន្តំ ហេមេន្តិបិ ហេមេន្តិបិ

កម្មកូន្តកៈ រឿងអស្សជិកិកូនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គូរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្ងៀកស្ងៀង ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ
 ចូលទៅកាន់កិដាគិវិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មាន
 ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រេចទៅបិណ្ឌបាត្រ ក្នុងកិដាគិវិ-
 ជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយ
 បង្គំខ្ញុំព្រះអង្គហើយបានសួរដូច្នោះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់
 ខ្លះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្ចាស់អាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ
 ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក
 យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះ
 អង្គទៅផ្ទះឱ្យឆាន់ស្រេចហើយបានសួរដូច្នោះថា សូមមេត្តាប្រោស លោក
 ម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុង
 សាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ផ្តាំថា សូមមេត្តា
 ប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគ
 ដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូល
 យ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវុសក្នុងកិដាគិវិជនបទខូចហើយ
 ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាចៅអាវុសក្នុងកិដា-
 គិវិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្ត
 អនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

។ បេ ។ វិវិដំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា
 បុព្វេ សទ្ធា អហោសុំ បសដ្ឋា តេបិ ឯតរហិ អស្សុទ្ធា
 អប្បសដ្ឋា យានិបិ តានិ សដ្ឋ្យស្ស បុព្វេ ទានបថានិ
 តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិដ្ឋានិ វិញ្ញន្តិ យេសលា ភិក្ខុ
 និវសន្តិ ចាបភិក្ខុ សាធុ ភន្តេ ភកវា កិដាតិវី ភិក្ខុ
 បហិណោយ្យ យថាយំ កិដាតិវិស្មី អាវាសោ សណ្ណា-
 ហោយ្យាតិ តតោ អហំ ភកវា អាតច្ឆាមីតិ ។

[៨៧] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បករណោ ភិក្ខុសដ្ឋ្យំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ អស្សុទិបុនព្វសុកា ធាម កិដា-
 តិវិស្មី អាវាសិកា អលទ្ធិនោ ចាបភិក្ខុ តេ ឯវរូបំ
 អនាចារំ អាចរន្តិ មាលារច្ចំ ពោបេន្តិបិ ពោចាបេន្តិបិ
 ។ បេ ។ វិវិដំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ មនុស្សា

បុព្វេ សទ្ធា អហោសុំ បសដ្ឋា តេបិ ឯតរហិ អស្សុទ្ធា
 អប្បសដ្ឋា យានិបិ តានិ សដ្ឋ្យស្ស បុព្វេ ទានបថានិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់កិជាតិវិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិជាតិវិជនបទនេះ បានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពីទីនោះ ។

[៨៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុរេពូសុភិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិជាតិវិជនបទ ជាភិក្ខុអលដ្ឋីលាមក ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានប្រការផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទាន

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

តានិមិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិណ្ឌនិ វិញ្ញន្តិ មេសលា ភិក្ខុ
 និវសន្តិ ចាបភិក្ខុតិ ។ សច្ចំ ភក្កវាតិ ។ វិគរហិ
 ពុទ្ធា ភក្កវា អននុច្ឆរិកំ ភិក្ខុវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ
 ។ មេ ។ កថំ ហិ ធាម តេ ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសា
 ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ មាលាវច្ឆំ ពោមេស្សន្តិមិ
 ពោចាមេស្សន្តិមិ សិញ្ញាស្សន្តិមិ សិញ្ញាមេស្សន្តិមិ ឱចិជិ-
 ស្សន្តិមិ ឱចិណាមេស្សន្តិមិ កន្តិស្សន្តិមិ កន្តាមេស្សន្តិមិ
 ឯកតោវណ្ណាកមាលំ ករិស្សន្តិមិ កាវាមេស្សន្តិមិ ឧក-
 តោវណ្ណាកមាលំ ករិស្សន្តិមិ កាវាមេស្សន្តិមិ មញ្ញរិកំ
 ករិស្សន្តិមិ កាវាមេស្សន្តិមិ វិធីតិកំ ករិស្សន្តិមិ កាវា-
 មេស្សន្តិមិ វង្គសកំ ករិស្សន្តិមិ កាវាមេស្សន្តិមិ អាវេជ្ឈំ
 ករិស្សន្តិមិ កាវាមេស្សន្តិមិ ឧវច្ឆនំ ករិស្សន្តិមិ កាវា-
 មេស្សន្តិមិ តេ កុលិវត្តិដំ កុលដីតានំ កុលកុមារីដំ
 កុលសុណ្ណានំ កុលនាសីដំ ឯកតោវណ្ណាកមាលំ ហា-
 រិស្សន្តិមិ ហាវាមេស្សន្តិមិ ឧកតោវណ្ណាកមាលំ ហរិស្សន្តិមិ

កម្មកូន្តកៈ រឿងអស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គួរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

ទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ
 លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីល ជាទី
 ស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ)
 ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិត
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារ មាន
 សភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ
 ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេ
 ក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់
 រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់
 ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេ
 ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កា
 កម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វ-
 សុកភិក្ខុនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅ
 ខ្លះ នាំផ្កាកម្រង ដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ហារមេស្សន្តិមិ មញ្ញវិកំ ហរិស្សន្តិមិ ហារមេស្សន្តិមិ
 វិធុតិកំ ហរិស្សន្តិមិ ហារមេស្សន្តិមិ វដំសកំ ហរិ-
 ស្សន្តិមិ ហារមេស្សន្តិមិ អាវេជ្យំ ហរិស្សន្តិមិ ហារ-
 មេស្សន្តិមិ ឧវច្ឆនំ ហរិស្សន្តិមិ ហារមេស្សន្តិមិ តេ កុ-
 សិត្តិមិ កុលដីតាមិ កុលកុមារីមិ កុលសុណ្ហាមិ
 កុលទាសីមិ សទ្ធិ ឯកកាជនេមិ កុញ្ញិស្សន្តិ ឯកថា-
 លកេមិ មិរិស្សន្តិ ឯកាសនេមិ និសីទិស្សន្តិ ឯកម-
 ញ្ជេមិ តុវដ្តេស្សន្តិ ឯកត្តរណាមិ តុវដ្តេស្សន្តិ ឯកចារុ-
 ណាមិ តុវដ្តេស្សន្តិ ឯកត្តរណាចារុណាមិ តុវដ្តេស្សន្តិ
 វិកាលេមិ កុញ្ញិស្សន្តិ មជ្ជិមិ មិរិស្សន្តិ មាលាភន្តិវិលេ-
 មនំមិ ធាវេស្សន្តិ នច្ចិស្សន្តិមិ កាយិស្សន្តិមិ វាទេ-
 ស្សន្តិមិ លាសេស្សន្តិមិ នច្ចិស្សន្តិយាមិ នច្ចិស្សន្តិ នច្ចិស្សន្តិ-
 យាមិ កាយិស្សន្តិ នច្ចិស្សន្តិយាមិ វាទេស្សន្តិ នច្ចិស្សន្តិយា-
 មិ លាសេស្សន្តិ កាយន្តិយាមិ នច្ចិស្សន្តិ កាយន្តិយាមិ
 កាយិស្សន្តិ កាយន្តិយាមិ វាទេស្សន្តិ កាយន្តិយាមិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នាំផ្កាលើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាលើសម្រាប់
សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួន
ឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ជីតានៃត្រកូល កុមារី
នៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាសនៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុ
ទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ជីតានៃ
ត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសាសនៃត្រកូល និងទាសីនៃ
ត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តួលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈ
ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ
ដេកដណ្តាប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្តាប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ
ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង
គ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយ
ខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

កម្មត្ថន្ទកេ បញ្ចជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

លាសេស្សន្តិ	វាទេន្តិយាមិ	នច្ចិស្សន្តិ	វាទេន្តិយាមិ	តា-
យិស្សន្តិ	វាទេន្តិយាមិ	វាទេស្សន្តិ	វាទេន្តិយាមិ	លាសេ-
ស្សន្តិ	លាសេន្តិយាមិ	នច្ចិស្សន្តិ	លាសេន្តិយាមិ	តាយិ-
ស្សន្តិ	លាសេន្តិយាមិ	វាទេស្សន្តិ	លាសេន្តិយាមិ	លា-
សេស្សន្តិ	អដ្ឋបទេមិ	កិឡិស្សន្តិ	ទសបទេមិ	កិឡិស្ស-
ន្តិ	អាគាសេមិ	កិឡិស្សន្តិ	បរិហារបទេមិ	កិឡិស្សន្តិ
សន្តិកាយមិ	កិឡិស្សន្តិ	ខលិកាយមិ	កិឡិស្សន្តិ	កិឡិស្សន្តិ
យដិកាយមិ	កិឡិស្សន្តិ	សលាភហត្ថេនមិ	កិឡិស្សន្តិ	កិឡិស្សន្តិ
អក្ខេនមិ	កិឡិស្សន្តិ	បង្កុចិរេនមិ	កិឡិស្សន្តិ	វេដ្ឋកេន-
មិ	កិឡិស្សន្តិ	មោក្ខុចិកាយមិ	កិឡិស្សន្តិ	ចិដ្ឋុលកេ-
នមិ	កិឡិស្សន្តិ	បត្តាឡ្ហកេនមិ	កិឡិស្សន្តិ	រថកេនមិ
កិឡិស្សន្តិ	ធនុកេនមិ	កិឡិស្សន្តិ	អក្ខរិកាយមិ	កិ-
ឡិស្សន្តិ	មនេសិកាយមិ	កិឡិស្សន្តិ	យថាវេដ្ឋេនមិ	កិ-
ឡិស្សន្តិ	ហត្ថិស្មិម្បិ	សិក្ខិស្សន្តិ	អស្សស្មិម្បិ	សិក្ខិស្សន្តិ
រថស្មិម្បិ	សិក្ខិស្សន្តិ	ធនុស្មិម្បិ	សិក្ខិស្សន្តិ	ថរុស្មិម្បិ
សិក្ខិស្សន្តិ	ហត្ថិស្សមិ	បុរតោ	ជារិស្សន្តិ	អស្សស្សមិ
បុរតោ	ជារិស្សន្តិ	រថស្សមិ	បុរតោ	ជារិស្សន្តិ
				ជារិស្សន្តិមិ

កម្មកូន្តកៈ រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គួរដល់បញ្ចជនីយកម្ម

រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជា
 មួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយ
 នឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំ
 ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយ
 ខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេង
 បាស្តាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគួរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់
 (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេង
 ហ៊ុំងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្កញ់ខ្លះ លេងផ្ទុំ
 ស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ការខ្លះ លេង
 វាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូច ៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរ
 ខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់
 គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់
 ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខ
 សេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហោរិខ្លះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អាធាវិស្សន្តិបិ ឧស្សេន្ទ្រស្សន្តិបិ អន្ទោដេស្សន្តិបិ^(១)

និព្វុជ្ឈិស្សន្តិបិ មុដ្ឋិហិបិ យុជ្ឈិស្សន្តិ វន្តមជ្ឈេបិ សជ្ឈា-

ដី បត្តិវិទ្យា នច្ចន្តិ វរំ វក្ខន្តិ ឥធម ភកិទិ នច្ចស្សតិ

នលាដិកំបិ នស្សន្តិ វិវិទំបិ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ យេបិ

តេ មនុស្សា បុព្វេ សន្ទា អហោសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ

អស្សន្ទា អប្បសន្ទា យានិបិ តានិ សជ្ឈិស្ស បុព្វេ ទាន-

បថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិទ្ធានិ វិញ្ញន្តិ បេសលា

ភិក្ខុ និវសន្តិ ចាបភិក្ខុ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្ទានំ វា

បសាទាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មិ កេចំ កត្វា សារីបុត្ត-

មោត្តល្វានេ អាមន្តេសិ កច្ឆថ តុម្ភេ សារីបុត្តា កិជា-

តិវី កន្ទា អស្សនិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិជាតិវិស្វា

បញ្ចជនីយកម្មំ ករោថ តុម្ភាកំ ឯតេ សន្និវិហារិនោតិ ។

កេចំ មយំ កន្តេ អស្សនិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិជា-

តិវិស្វា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោម ចណ្ណា ច^(២) តេ ភិក្ខុ

១ ឱ. ឧស្សេន្ទ្រស្សន្តិបិ អប្សេបិស្សន្តិបិ ។ ២ ឥធម ចសទ្ធោ ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ន វិជ្ជតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ស័យដី ក្នុងកណ្តាលរោងរាំហើយ
និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់បួនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ
មើលដូច្នោះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្វាសខ្លួននិងថ្វាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនា-
ចារផ្សេង ។ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះ
ថ្វាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្វា ទៅ
វិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន
ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្វា ដល់ជនដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្វាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើជម្នកថា រួចត្រាស់
ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្ចាស់សារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន
ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅកិជាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម^(១) ដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាគិរិជនបទចេញ
(ជ្រិត) ភិក្ខុទាំងនោះ ជាសទ្ធិវិហារិករបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។
ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ
(ឱ្យចេញ) ចាកកិជាគិរិជនបទដូចម្តេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវបណ្តេញ ឬបំបាត់ភិក្ខុដែលមានទោសឱ្យចេញពីទីអាសាស ។

កម្មក្ខន្ធភេ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

ធុរសាតិ ។ តេជហិ តុម្ហេ សារីបុត្តា ពហុកេហិ ភិក្ខុហិ
សទ្ធិ កច្ចថាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សារីបុត្តមោក្ខល្លាណ
ភកវតោ បច្ចុស្សោសុំ ។

[៨៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ អស្ស-
ជិបុនព្វសុកា ភិក្ខុ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា
សារេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតព្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា ព្យត្តេន
ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញ្ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខុ កុលទ្ធស-
កា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ
ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ
ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ
អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ តិជាតិវិស្វា បញ្ចជនីយ-
កម្មំ ករេយ្យ ណស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ តិជា-
តិវិស្វី វត្តព្វន្តិ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម

ជាមនុស្សកាចរីងរូសណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់
សារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុ
ច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមាន
ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯ
បញ្ចជនីយកម្មនេះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
និងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ
ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិ-
ពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នក
មានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ
បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ
បានឮដែរ ។ បើបញ្ចជនីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
ត្រូវធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យ
ចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិន
ត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

វិនយចិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខុ កុលទ្ធសកា
 ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ
 ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ
 ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ
 កិដាតិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោតិ ធាស្សជិបុនព្វសុ-
 កេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដាតិវិស្មា បញ្ច-
 ជនីយកម្មស្ស ករណំ ធាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ
 កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ
 ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខុ កុលទ្ធស-
 កា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា
 ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ
 ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុ-
 កានំ ភិក្ខុនំ កិដាតិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោតិ
 ធាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជឿត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈនេះ
 ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់
 ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ត
 ហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជន-
 បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិ-
 ជនបទទេ ។ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះ
 បុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុ
 ឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ គួរដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ជឿត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈនេះ ជាអ្នក
 ទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំង
 នេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ
 គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះ
 អស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុ
 ឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

យស្សាយស្សតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ
 កិដាតិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មស្ស ករណំ ធាស្សជិបុ-
 នព្វសុកេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វោមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិ-
 បុនព្វសុកា ភិក្ខុ កុលទ្ធសកា ចាបសមាចារា ឥមេ-
 សំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច
 កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ
 ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដា-
 តិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មំ ករោតិ ធាស្សជិបុនព្វសុ-
 កេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ ។ យស្សាយ-
 ស្សតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដា-
 តិវិស្មា បញ្ចជនីយកម្មស្ស ករណំ ធាស្សជិបុនព្វសុ-
 កេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន

កម្មកូន្តក ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម

ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យ
 ចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ
 មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទដូច្នោះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
 នេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្ត
 ត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ
 គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ គេ
 ក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
 និងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ
 និងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ ។ ការធ្វើ
 បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ)
 ពីកិជាតិវិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវ
 នៅក្នុងកិជាតិវិជនបទដូច្នោះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អស្សជិបុនពូសុកានំ ភិក្ខុនំ កិដាតិវិស្វា បញ្ចជនីយ-
កម្មំ ឆាស្សជិបុនពូសុកេហិ ភិក្ខុហិ កិដាតិវិស្វី វត្តពូន្តិ
ខមតិ សង្ឃស្ស តស្វា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៨៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុប-
សន្តញ្ញ អសម្មខា កតំ ហោតិ អប្បជិបុត្តា កតំ ហោតិ
អប្បជិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
ហង្កេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[៩០] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាកតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ
ឡុបសន្តញ្ញ អធាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាតាមិនិ-
យា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នា-
កតំ បញ្ចជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិជាតិវិជន-
 បទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនពូសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិ-
 ជនបទ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។
 ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
 អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
 កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម
 ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង
 ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
 អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
 ជាអទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

កម្មត្ថន្តរកេ បញ្ចជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៩១] អបហេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ
 ឡុបសន្តញ្ញ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ
 ហោតិ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[៩២] អបហេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។
 អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។
 អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អនេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ បញ្ចជនីយកម្ម ដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអរិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ លេ ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ លេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្យវគ្គោ

អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អ-
 ធាហេបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋា-
 កតំ បញ្ចជដីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ញ ធួបសន្តញ្ញ ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៩៣] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ បញ្ច-
 ជដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ ស្ស្រ-
 បសន្តញ្ញ សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុត្តា កតំ
 ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៩៤] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 បញ្ចជដីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 ស្ស្របសន្តញ្ញ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាភាមិ-

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

កម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាម
 ធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយ
 ស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១
 ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែល
 ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
 ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា
 វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម
 ដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម
 ដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។ បេ ។

[៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
 កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
 គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១

កម្មត្ថនូវកេ បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមន្នាកតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ ។

[៩៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[៩៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុប្បសន្តញ្ញំ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមន្នាកតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ។ បេ ។

[៩៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

កម្មក្នុងន័យកម្ម ជា កម្មដែលត្រូវតាមធម៌

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៤៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើប
ធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយ
ទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣
នេះឯង ។ បេ ។

[៤៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-
កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត
គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ប្រកប
ដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវ
តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៩៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ញេវ ។ បេ ។

[៩៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ បព្វាជនីយ-
កម្មំ ។ បេ ។

[១០០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ល្អប្រាណ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះ
ឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១
កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយ-
កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ជាទេសនាតាមិនី ១ កម្ម
ដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង
១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

កម្មកូន្តកេ បញ្ចជនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[១០២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បញ្ចជនី-
យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញោវេ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុរ-
បសន្តញ្ញោ ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ បញ្ចជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៤] អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ចជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

វិនយបិដកេ បុល្លវត្តោ

[១០៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ក-
 រេយ្យ ភណ្ណានការកោ ហោតិ កលហាការកោ វិវាទ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណាការកោ
 ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទាណោ
 តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំ-
 សក្កេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាភ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ
 ករេយ្យ ។

[១០៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាភ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ
 ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អន្យាចារេ
 អាចារិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ
 អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៧] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្ក
 ជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់
 មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡក-
 ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមាន
 សីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិ
 ក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចា-
 ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោល

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្តាគតភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ
សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេ-
ហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ
បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមន្តាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ
ករេយ្យ កាយិកេន ទវេន សមន្តាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន ទវេន សមន្តាគតោ ហោតិ កាយិកវាច-
សិកេន ទវេន សមន្តាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ
សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហន្ត្រេហិ សមន្តាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយ-
កម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន អនាចារេន សមន្តាគតោ
ហោតិ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្តាគតោ ហោតិ

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

ពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យ
តិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ច-
ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកប
ដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមវចីទ្វារ ១ ប្រកប
ដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

[១០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រ-
កបដោយអនាចារផ្លូវកាយ^១ ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកប

១ ការល្បែងសន្តិសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារផ្លូវកាយ
(អដ្ឋកថា) ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្តាគតោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ

កាយិកេន ឧបយាតិកេន សមន្តាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្តាគតោ ហោតិ កា-
យិកវាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមន្តាគតោ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ បព្វាជនីយកម្មំ ក-

រេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្តាគតោ ហោតិ
វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្តាគតោ ហោតិ កាយិ-
កវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្តាគតោ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ អា-
កដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដោយអនាចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការ បៀតបៀនសិក្ខាបទ^(១) ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ^(២) ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា^(៣) ១ ប្រកប ដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

១ ការបៀតបៀនបានខាងការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រឹងសិក្សាសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិតមានស្លប្រេង ស្លថ្នាំ អវិជ្ជាជាដើម ដោយអំណាចអនេសនាមានវេជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា បានដល់ទទួលនឹងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទូត) ។

កម្មក្ខន្ធភក តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

[១១២] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាភដ្ឋមាណោ
 សង្កេតោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ណានកា-
 រកោ ហោតិ កលហាការកោ វិវាទការកោ ភស្ស-
 ការកោ សង្កេតោ អធិការណាការកោ ឯកោ ពាលោ
 ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ ឯកោ
 តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំ-
 សត្តេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាភដ្ឋ-
 មាណោ សង្កេតោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៣] អបវេសម្មិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 ភដ្ឋមាណោ សង្កេតោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
 អធិសីលេ សីលវិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ
 អាចារិបដ្ឋោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបដ្ឋោ
 ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាភដ្ឋ-
 មាណោ សង្កេតោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៤] អបវេសម្មិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 ភដ្ឋមាណោ សង្កេតោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
 ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ

កម្មត្ថន្តកៈ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើនឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភាសតិ	ឯកោ	សង្ឃស្ស	អវណ្ណំ	ភាសតិ	ឥមេសំ
ខោ	ភិក្ខុវេ	តិណ្ណំ	ភិក្ខុនំ	អាកដ្ឋមាណោ	សង្ឃោ
បញ្ចជនីយកម្មំ	ករេយ្យ	។			

[១១៥] អបវេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទវេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៦] អបវេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាតតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការល្បែងតាម
កាយទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមវចីទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយ
ការល្បែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ច-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយ
ពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវ
កាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បី
ធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

[១១៧] អបវេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 កក្ខមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ កវេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន ឧបយាតិកេន សមដ្ឋាភតោ ហោតិ ឯ-
 កោ វាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមដ្ឋាភតោ ហោតិ
 ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ឧបយាតិកេន សមដ្ឋា-
 ភតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 កក្ខមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ កវេយ្យ ។

[១១៨] អបវេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 កក្ខមាណោ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ កវេយ្យ ឯកោ
 កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមដ្ឋាភតោ ហោតិ ឯកោ
 វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមដ្ឋាភតោ ហោតិ ឯកោ
 កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមដ្ឋាភតោ ហោតិ
 ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-កក្ខមាណោ
 សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ កវេយ្យ ។

អាកក្ខមាណចុទ្ធសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ច-
ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន
(សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ)
តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ
ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ
បញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវ
កាយពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈ
ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
គប្បីធ្វើបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ចជនីយកម្មមាន ១៤ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[១១៩] បញ្ចជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មា-
នេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋា-
យេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេ-
នបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេ-
ន បញ្ចជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិ-
តព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ
ន ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្ថស្ស
ភិក្ខុនោ ឧទោសថោ បយេតព្វោ ន បវារណា បយេតព្វា
ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋយេតព្វោ ន
ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន ចោនេតព្វោ ន សាវេតព្វោ ន
ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្សយោជេតព្វន្តិ ។

បញ្ចជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តិ^(១) និដ្ឋិតំ ។

១ អដ្ឋារសកន្តិបិ កត្តិចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[១១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង
 បញ្ចជនីយកម្មនោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ
 នោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាម-
 ណោរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃ
 សន្មតឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម
 ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀត
 ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលជូនជាងអាបត្តិនោះ ១
 មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាម
 ឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបក-
 តត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួល
 នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ
 (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យ
 ឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ អស្សជីបុនព្វសុកកិក្ខនំ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

[១២០] អថខោ សារីបុត្តមោក្កល្លានប្បមុខោ
 ភិក្ខុសង្ឃោ តិជាតិរី កន្ធា អស្សជីបុនព្វសុកានំ
 ភិក្ខុនំ តិជាតិវិស្ណា បញ្ចជនីយកម្មំ អកាសិ ធាស្ស-
 ជីបុនព្វសុកេហិ^(១) ភិក្ខុហិ តិជាតិវិស្មី វត្តព្វន្តិ ។
 តេ សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ
 ន លោមំ ចាតេន្តិ ន នេត្តារំ វត្តន្តិ ភិក្ខុ ន ខមាបេន្តិ
 អក្កោសន្តិ បរិកាសន្តិ ឆន្ទតាមិតា ទោសតាមិតា
 មោហតាមិតា ភយតាមិតា ចាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ព-
 មន្តិបិ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ
 ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កងំ ហិ ធាម អស្សជីបុនព្វសុកា
 ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មកតា ន សម្មា
 វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ ចាតេស្សន្តិ ន នេត្តារំ វត្តិស្សន្តិ
 ភិក្ខុ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិកាសិស្សន្តិ
 ឆន្ទតាមិតា ទោសតាមិតា មោហតាមិតា ភយតា-
 មិតា ចាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិព្ពមិស្សន្តិបីតិ ។
 អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

១ ឱ. ន អស្សជីបុនព្វសុកេហិ ។

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ

[១២០] គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន
 ជាប្រធានបានទៅកាន់កិជាតិវិជនបទ ហើយធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ពួក
 អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឱ្យចេញ) អំពីកិជាតិវិជនបទដោយពាក្យថា
 ពួកអស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងកិជាតិវិជនបទទេ ។ ភិក្ខុ
 អម្បាលនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 ដោយប្រពៃ មិនសម្មបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោសហើយ ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស
 (ការកសង្ឃ) វិញថា (សង្ឃ) លំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង
 ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច
 ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នា
 តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួក
 អស្សជិកិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ មិន
 សមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសម្មបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់
 កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស
 ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស (ការកសង្ឃ) ថា (សង្ឃ) លំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅ
 ខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[១២១] អថខោ ភកវា ឯតស្មី ជិណានេ ឯតស្មី ប-
 ករណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ
 កិរ ភិក្ខុវេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចា-
 ជជីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ ចាតេន្តិ
 ន នេត្តារំ វត្តន្តិ ភិក្ខុ ន ខមាបេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិកា-
 សន្តិ ឆន្ទតាមិតា ទោសតាមិតា មោហតាមិតា ភយតា-
 មិតា ចាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ពមន្តិបីតិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។
 វិករហិ ពុទ្ធា ភកវា អននុច្ឆរិកំ ភិក្ខុវេ តេសំ មោយ-
 បុរិសានំ ។ បេ ។ កចំ ហិ ធាម តេ ភិក្ខុវេ មោ-
 យបុរិសា សង្ឃេន បញ្ចាជជីយកម្មកតា ន សម្មា
 វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ ចាតេស្សន្តិ ន នេត្តារំ វត្តិស្សន្តិ
 ភិក្ខុ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិកា-
 សិស្សន្តិ ឆន្ទតាមិតា ទោសតាមិតា មោហតាមិតា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
 ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ឮថាអស្សជិភិក្ខុនិងបុរសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយ-
 កម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសម្មបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់-
 ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់
 លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ
 ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ
 ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ
 មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសម្មបរោម មិនប្រព្រឹត្ត
 វត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយ អត់
 ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចង្គសមន្តាគតកិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មករណំ

កយកាមិតា ចាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិព្ពមិស្សន្តិបិ

នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។

វិករហិត្វា ធម្មិ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ

ភិក្ខុវេ សង្ឃោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតុ ។

[១២២] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាគតស្ស

ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតុំ ឧបសម្មា-

នេតិ និស្សយំ នេតិ សាមណេវំ ឧបជ្ជាបេតិ ភិក្ខុនោ-

វាទកសម្មតិ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនេតិ

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាគតស្ស

ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតុំ ។

[១២៣] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តា-

គតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតុំ

យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ

តំ អាបត្តិ អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា

ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ

ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនី-

យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតុំ ។

កម្មត្រូវបាន: ការធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥

លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅ
ខ្លះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែល
មិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា រួច
ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរ
រម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្មចេញ ។

[១២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១
ឱ្យសាមណេរមម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃ
សន្មតឱ្យហើយទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិន
ត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើ
បញ្ចាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ
អាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង
អាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[១២៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចំ បបេតិ បវារណំ បបេតិ
 សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ
 ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោទេតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហង្កេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ច-
 ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បញ្ចជនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មា-
 ទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេវំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន
 ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោមិ ភិក្ខុនិយោ
 ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[១២៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ
 អាបត្តិយា សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[១២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុង អធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បី ចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយ- កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ចាជនីយកម្ម ។

[១២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបាន ឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅ ពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើ បញ្ចាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ចជនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

អាបត្តិ នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិជ្ជតំ
កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហាដ្តេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[១២៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមដ្ឋាកតស្ស
ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកត-
ត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសចំ បមេតិ ន បវារណំ បមេតិ
ន សវចនីយំ កកោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋមេតិ ន ឱកាសំ
កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ប-
យោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហាដ្តេហិ សមដ្ឋា-
កតស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បញ្ចជនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៨] ឯវេញា បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។
តេន ភិក្ខុវេ បញ្ចជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សដ្ឋំ
ឧបសដ្ឋមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសដ្ឋំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
ចាទេ វដ្ឋិត្វា ឧត្តដិកំ ទិសីទិត្វា អញ្ញលី បក្កហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សដ្ឋេន បញ្ចជនីយ-

កម្មក្នុងន័យ: ការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម

ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិធ្ងន់ ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុ អ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជា បកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នក មានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង- ឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម ។

[១២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបញ្ចជនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនី- យកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសន្តៈចៀង ស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្នងអញ្ជា ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

កម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ
 បញ្ចជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
 យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន^(១) ភិក្ខុនា
 បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចជនីយ-
 កម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
 វត្តតិ បញ្ចជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ
 សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ
 ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បញ្ចជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនី-
 យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

១ ឱ. វ្យត្តេន ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បញ្ចជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោមនិង
 ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការរម្ងាប់
 បញ្ចជនីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះ
 ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ ភិក្ខុដែលទ្វាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃ
 ឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ
 នេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ
 ទាំងសម្បបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម
 មកសូមការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ
 សង្ឃ គប្បីរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃ
 បានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប
 រោម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ (មក)
 សូមការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ
 ឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក
 មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់
 លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មកិក្ខុវត្ថុ

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វេទមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វេទមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ
 ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ
 លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បញ្ចជនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្ធិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 បញ្ចជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្ធិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្ធិ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ បញ្ចជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

បញ្ចជនីយកម្មំ តតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៩] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សុធម្មោ
 មច្ឆិកាសណ្ណោ ចិត្តស្ស កហបតិដោ អាវាសិកោ ហោតិ
 នវកម្មិកោ ធុវភត្តិកោ ។ យទា ចិត្តោ កហបតិ សង្ឃំ
 វា កណំ វា បុក្កលំ វា និមន្តេតុកាមោ ហោតិ^(១) ន

១ ឥតោ បរិ មរម្មបោត្តកេ តទាសទ្វោ បញ្ញាយតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី
នេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
កិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
ប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាក
កម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ចាជនីយ-
កម្ម ដល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរ
ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិន
គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោល
ឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បញ្ចាជនីយកម្ម ដល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ (ការរម្ងាប់
បញ្ចាជនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំ
សូមចាំនូវទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បញ្ចាជនីយកម្មទី ៣ ។

[១២៩] សម័យនោះឯង សុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ជាចៅអាវាសរបស់
ចិត្តគហបតី ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្តាៈ ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នក
មានធុវភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបំរុងដោយនិច្ចភត្ត) ។ កាល
ណាចិត្តគហបតី ត្រូវការនឹងនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិន

វិនយបិដកេ បុល្លវត្តោ

អាយស្មុន្តំ សុធម្មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា កណំ វា
 បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ព-
 ហុលា ថេវា ភិក្ខុ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា
 ច មហាមោក្ខល្លានោ អាយស្មា ច មហាកត្វានោ អា-
 យស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្បិនោ
 អាយស្មា ច មហាចុន្តោ អាយស្មា ច អនុវុទ្ធា អាយស្មា
 ច វេរតោ អាយស្មា ច ឧបាសិ អាយស្មា ច អានន្តោ
 អាយស្មា ច វហុលោ កាសីសុ ចារិកញ្ចរមាណ យេន
 មច្ឆិកាសណ្ឋោ តទវសុំ ។

[១៣០] អស្សោសិ ខោ ចិត្តោ កហាបតិ ថេវា កិរ
 ភិក្ខុ មច្ឆិកាសណ្ឋំ អនុប្បត្តាតិ ។ អថខោ ចិត្តោ កហា-
 បតិ យេន ថេវា ភិក្ខុ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ថេវ
 ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិទ្ធិ
 ខោ ចិត្តំ កហាបតិ អាយស្មា សារីបុត្តោ ធម្មិយា កថាយ
 សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។
 អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ អាយស្មតា សារីបុត្តេន ធម្មិយា
 កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្ប-
 ហំសិតោ ថេវ ភិក្ខុ ឯតទវោច អធិវាសេន្តុ មេ ភិក្ខុ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ទាន់បានប្រាប់សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ
 ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលឡើយ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈច្រើនរូប គឺ
 ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ១ ព្រះមហាមោគ្គល្លានមានអាយុ ១ ព្រះមហា
 កិច្ចានៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្បិនមាន
 អាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទៈមានអាយុ ១ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ១ ព្រះវេរតៈ
 មានអាយុ ១ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ១ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ១ ព្រះរាហុល
 មានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានទៅដល់នគរមច្ឆិ-
 កាសណ្ណៈនោះ ។

[១៣០] ចិត្តគហបតី បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ បាន
 មកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ណៈហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី ក៏បានចូល
 ទៅរកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជា
 ថេរៈទាំងឡាយ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយ
 នៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ក៏បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យ
 សមាទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មិកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្ត
 គហបតី កាលបើព្រះសារីបុត្តមានអាយុ បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យសមា-
 ទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មិកថាហើយ ក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុ
 ជាថេរៈទាំងឡាយ ដោយពាក្យដូច្នោះថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចម្រើន

កម្មកូន្តរកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មកិក្ខុវត្តំ

ថេរា ស្វាតនាយ អាតន្តកកត្តនិ ។ អធិវាសេសុំ ខោ
តេ^(១) ថេរា ភិក្ខុ តុណ្ហិកាវេន ។

[១៣១] អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ ថេរានំ ភិក្ខុនំ អធិ-
វាសនំ វិទិត្តា ឧដ្ឋាយាសនា ថេរេ ភិក្ខុ អភិវាទេត្វា
បទត្តិណំ កត្វា យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុបសង្កម្មិ
ឧបសង្កម្មិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ
អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ បិតោ ខោ ចិត្តោ កហាបតិ អា-
យស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទរោច អធិវាសេតុ មេ កន្តេ អយ្យោ
សុធម្មោ ស្វាតនាយ កត្តំ សទ្ធិ ថេរេហីតិ ។ អថខោ
អាយស្មា សុធម្មោ បុព្វេ ខ្វាយំ ចិត្តោ កហាបតិ យនា
សង្ឃំ វា កណំ វា បុត្តលំ វា និមន្តេតុកាមោ ន មំ
អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា កណំ វា បុត្តលំ វា និមន្តេតិ
សោនានិ មំ អនបលោកេត្វា ថេរេ ភិក្ខុ និមន្តេសិ
ទុដ្ឋោនាណយំ ចិត្តោ កហាបតិ អនបេក្ខោ វិត្តរូចោ
មយីតិ ចិត្តំ កហាបតិ ឯតទរោច អលំ កហាបតិ នាធិវា-
សេមីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ កហាបតិ អាយស្មន្តំ
សុធម្មំ ឯតទរោច អធិវាសេតុ មេ កន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

១ ឱរោបិយមរម្មុបោត្តកេសុ តេសទ្វោ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនូវអាគន្ធកកត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃ
ស្អែក ។ កិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះ ក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីដឹងថា កិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ
ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកឡើងអំពីអាសនៈ ថ្វាយបង្គំកិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ
ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មកិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅ
ដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មកិក្ខុមានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីសមគួរ ។
លុះចិត្តគហបតីបានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្ម-
កិក្ខុមានអាយុដូច្នោះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មកិក្ខុជា
ម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។
លំដាប់នោះ សុធម្មកិក្ខុមានអាយុគិតថា គ្រាមុន ។ ចិត្តគហបតីនេះ កាល
ណា ត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មា
អញ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលទេ ឥឡូវនេះ
គាត់ មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តកិក្ខុជាថេរៈ
ទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះ ខឹង មិនអាឡោះអាល័យ នឿយ
ណាយចាកអាត្មាអញហើយ (គិតដូច្នោះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតី
ដោយពាក្យដូច្នោះថា នៃគហបតី ណើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្ត-
គហបតី បានអង្វរសុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដង ដោយពាក្យដូច្នោះ
ថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មកិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

ស្វាតនាយ កត្តំ សទ្ធិ ថេរេហិតិ ។ អលំ កហាបតិ ជាដិ-
 វាសេមីតិ ។ តតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ កហាបតិ អាយស្មន្តំ
 សុធម្មំ ឯតទរោច អធិវាសេតុ មេ កន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ
 ស្វាតនាយ កត្តំ សទ្ធិ ថេរេហិតិ ។ អលំ កហាបតិ ជាដិ-
 វាសេមីតិ ។ អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ កី មេ កវិស្សតិ
 អយ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេន្តោ វា អនធិវាសេន្តោ វាតិ អា-
 យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បញ្ញាមិ ។

[១៣២] អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ តស្សា វត្តិយា
 អច្ចយេន ថេរាទំ ភិក្ខុទំ បណ្ឌិតំ ខាទដិយំ កោជដិ-
 យំ បដិយាទាបេសិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ
 យន្ត្រាហំ ចិត្តស្ស កហាបតិទោ ថេរាទំ ភិក្ខុទំ បដិ-
 យត្តំ បស្សេយ្យន្តិ បុព្វណ្ណាសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរ-
 មាទាយ យេន ចិត្តស្ស កហាបតិទោ និវេសនំ តេនុ-
 បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។
 អថខោ ចិត្តោ កហាបតិ យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុ-
 បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
 ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិទ្ធិ ខោ ចិត្តំ កហាបតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នៃ
 គហបតី ណ្ហោយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតី បានអង្វរសុធម្ម-
 ភិក្ខុមានអាយុជាគម្រប់បីដង ដោយពាក្យដូច្នោះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន
 សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយ
 នឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នៃគហបតី ណ្ហោយ អាត្មា
 មិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីគិតថា លោកសុធម្ម-
 ភិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនទទួលនិមន្តន៍ក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់
 អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ
 ដើរចេញទៅ ។

[២៣២] លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតី ក៏ឱ្យតាក់តែងខា-
 ទនីយភោជនីយាហារដ៏ផ្ចិតផ្ចង់ ដើម្បីភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់
 នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈ
 ដែលចិត្តគហបតីតាក់តែងដល់ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀក
 ស្បង់ ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ អំពីព្រហាម ចូលទៅកាន់លំនៅ
 របស់ចិត្តគហបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេ
 តែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ
 លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ហើយអង្គុយ
 នៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតី អង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មភិក្ខុវត្ថុ

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទរោច បហូតំ ខោ តេ ឥទំ
 ភហបតិ ខាទដីយំ កោជដីយំ បដិយត្ថំ ឯកា ច
 ខោ ឥធម ធនតិ យទិទំ តិលសដ្ឋុឡិកាតិ ។ ពហុម្ហិ
 វត ភន្តេ^(១) ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន
 យទេវ កិញ្ចិ ភាសិតំ យទិទំ តិលសដ្ឋុឡិកាតិ
 ភូតបុព្វំ ភន្តេ ទត្តិណាបថកា វាលិជា បុត្តិមំ
 ជនបទំ អភម៌សុ តេ^(២) វាលិជា^(៣) តតោ កុក្កដី
 អានេសុំ អថខោ សា ភន្តេ កុក្កដី កាកេន សទ្ធិ
 សំវាសំ កហ្សសិ សា ខោតកំ ជនេសិ យទា ខោ
 សោ ភន្តេ កុក្កដខោតកោ កាកវស្សំ វស្សិតុកា-
 មោ ហោតិ កាកាកុក្កដីតិ^(៤) វស្សិតិ យទា កុក្ក-
 ដវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កុក្កដីកាកាតិ^(៥)
 វស្សិតិ ឯវមេវ ខោ ភន្តេ ពហុម្ហិ ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ

១ ឥតោ បរិ ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ វតនេតិ សទ្ធា អត្ថិ ។ ២ ឱ. ម. តេតិ សទ្ធា ន
 បញ្ញាយតិ ។ ៣ ឥតោ បរិ ឱ. ម. បោត្តកេសុ វាលិជាយាតិ សទ្ធា អត្ថិ ។ ៤ ឱ. កុក្កដកាតិ ។
 ម. កាកុក្កដាតិ ។ ៥ កាកាតិ ។ ម. កុក្កដកាតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

សុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា ម្ចាស់គហបតី ខាទនី-
 យភោជនីយាហារដែលអ្នកតាក់តែងនេះ បរិបូណ៌ណាស់ហើយ ទាស់
 តែក្នុងទីនេះ គ្មាននំទ្រាបល្ងមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតីតបថា
 សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធវចនៈមានច្រើនម៉្លោះតើ (ថ្ងៃក៏) លោកម្ចាស់
 សុធម្មពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្ងវិញ សូមមេត្តាប្រោស
 ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទក្ខិណាបថ បាន
 ទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះ នាំយកមេមាន់អំពីបុរត្ថិមជនបទ
 នោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះ បានរួមសំវាសជាមួយនឹងក្អែក
 មេមាន់នោះ ក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាបើកូនមាន់នោះ ចង់
 រង្វាវជាសំឡេងក្អែក វាក៏រង្វាវថា កាកាកុក្កុដី (ក្អែកមាន់) កាលណា
 បើចង់រង្វាវជាសំឡេងមាន់ វាក៏រង្វាវថា កុក្កុដីកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាង
 ណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធវចនៈមានច្រើនដល់ម៉្លោះ (ថ្ងៃក៏)

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អយ្យេន សុធម្មេន យទេវ កិញ្ចិ កាសិតំ យទិទំ
 តិលសង្កុំឡិកាតិ ។ អក្កោសសិ មំ ត្វំ កហាបតិ
 បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហាបតិ ឯសោ តេ កហាបតិ
 អាវាសោ តម្ហា អាវាសា^(១) បក្កមិស្សាមីតិ ។ ឆាហំ
 កន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន^(២) បរិកាសាមិ
 វសតុ ខោ^(៣) កន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ មច្ឆិកា-
 សណ្ណោ វម្មណីយេ អម្ពាជកវនេ^(៤) អហំ អយ្យស្ស
 សុធម្មស្ស ឧស្សក្កំ ករិស្សាមិ ចីវរិណ្ណាចាតសេនាសន-
 តិលានប្បច្ចយកេសដ្ឋបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ
 អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ កហាបតិ ឯតទរោច អក្កោ-
 សសិ មំ ត្វំ កហាបតិ បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហាបតិ
 ឯសោ តេ កហាបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្ក-
 មិស្សាមីតិ ។ ឆាហំ កន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ
 ន បរិកាសាមិ វសតុ ខោ កន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

១ សព្វត្តិទំ តម្ហា អាវាសាតិ ទ្វយំ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ តធន ស-សទ្ធា
 ឱ. ម. បោត្តកេសុ នត្តិ ។ ៣ ខោ-សទ្ធា ឱ. ម. បោត្តកេសុ នត្តិ ។ ៤ ឱ. ម.
 បោត្តកេសុ វម្មណីយំ អម្ពាជកវនន្តិ វចនំ រូទ្យំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្វវិញ ក៏យ៉ាងនេះ
 ឯង ។ សុធម្មភិក្ខុធ្វើយថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហ-
 បតី អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មា
 មុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយតបថា សូម
 មេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្កាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូម
 មេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្ម គង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជា
 រម្មណីយស្ថានជិតនគរមថ្មីកាសណ្ណៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ
 ដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ និង
 ភេសជ្ជៈបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាន
 និយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហ-
 បតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្នាលគហ-
 បតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។
 ចិត្តគហបតីក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្កាសា
 លោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅ

កម្មកូន្តរកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មភិក្ខុវត្តំ

មច្ឆិកាសណ្ឋោ រម្មណីយេ អម្ពាជកវនេ អហំ អយ្យស្ស
 សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ កវិស្សាមិ ចីវរវិណ្ឌាចាតសេនា-
 សនតិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ តតិយម្បិ
 ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ កហាបតី ឯតទវោច
 អក្កោសសិ មំ ត្វំ កហាបតិ បរិកាសសិ មំ ត្វំ កហា-
 បតិ ឯសោ តេ កហាបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា
 បក្កាមិស្សាមីតិ ។ កហំ កន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ ក-
 មិស្សាមីតិ ។ សារត្ថិ ខោ អហំ កហាបតិ កមិស្សាមិ
 កកវន្តំ ទស្សនាយាតិ ។ តេនហិ កន្តេ យព្វា អត្តនា
 កណិកំ យព្វា មយា កណិកំ តំ សព្វំ កកវតោ អា-
 ពោចេហិ អនច្ឆរិយំ^(១) ខោ បនេតំ កន្តេ យំ អយ្យោ
 សុធម្មោ បុននេវ មច្ឆិកាសណ្ឋោ បច្ចាគច្ឆេយ្យាតិ ។

[១៣៣] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ សេនាសនំ
 សំសាមេត្វា បត្តចីវរមាណាយ យេន សារត្ថិ តេន បក្កាមិ
 អនុបុព្វេន យេន សារត្ថិ ជេតវនំ អនាថវិណ្ឌាកស្ស
 អាវាមោ យេន កកវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា កកវន្តំ
 អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិទ្ធា ខោ

១ អច្ឆរិយន្តិ លិខិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជាម្ចាស់ស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឋាៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើ
 សេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ
 និងកេសជួបវិក្ការជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មកិក្ខុមានអាយុ បាន
 និយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់បីដងទៀតថា ម្ចាស់គហបតី
 អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្ចាស់គហបតី អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហបតី នុ៎ះអា-
 វាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតី
 សួរថា សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីឯណា ។
 សុធម្មកិក្ខុប្រាប់ថា ម្ចាស់គហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ
 ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្តី
 សូមលោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ
 ឱ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មក
 នគរមច្ឆិកាសណ្ឋាៈវិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មកិក្ខុមានអាយុ ក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈ
 ស្រេចហើយ នាំយកបាតនិងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូល
 ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិត
 ក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានថ្វាយបង្គំព្រះមាន
 ព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មកិក្ខុអង្គុយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អាយស្មា សុធម្មោ យញ្ច អត្តនា ភណ្ឌិតំ យញ្ច ចិត្តេន
តហាបតិណា ភណ្ឌិតំ តំ សព្វំ ភកវតោ អាហោចេតិ ។

[១៣៤] វិកហិ ពុទ្ធា ភកវា អននុច្ឆរិកំ^(១) មោយ-
បុរិស អននុលោមិកំ អប្បជិវ្វបំ អស្សាមណាគំ អក-
ប្បិយំ អករណីយំ កចំ ហិ ធាម ត្វំ មោយបុរិស ចិត្តំ
តហាបតី សទ្ធិំ បសទ្ធិំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃបដ្ឋាកំ
ហីនេន ខុសេស្សសិ ហីនេន វម្ភេស្សសិ នេតំ មោយ-
បុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា
។ បេ ។ ធម្មិ កចំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុ-
វេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
កហេតុ ចិត្តោ តេ តហាបតិ ខមាបេតព្វោ ។ វេញ
បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ ។ បបមំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ
ចោទេត្វា សាវេតព្វោ សាវេត្វា អាបត្តិ អាហោបេតព្វា
អាបត្តិ អាហោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ
ភិក្ខុ ចិត្តំ តហាបតី សទ្ធិំ បសទ្ធិំ ទាយកំ ការកំ

១ ឱ. អននុច្ឆរិយំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ (នាំយក) ពាក្យដែលខ្លួនពោល និងពាក្យដែល ចិត្តគហបតីពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

[១៣២] ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់មោឃ- បុរស អំពើនេះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជា របស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯង មិនសម បើនឹងជេរចិត្តគហបតីដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយ- ការក ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលគ្នះដោយ ពាក្យថោកទាបសោះ ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងគហបតី ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសា- រណីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជា មុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹង ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរ ចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ សុធម្មកិក្ខុវត្ថុ

សង្ឃបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្មតិ ។ យទិ
សង្ឃស្ស បត្តកល្នំ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តោ តេ កហាបតិ ខមាបេ-
តព្វោ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហាបតី សទ្ធិំ បសទ្ធិំ ទាយកំ កា-
រកំ សង្ឃបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្មតិ ។
សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករេ-
តិ ចិត្តោ តេ កហាបតិ ខមាបេតព្វោតិ ។ យស្សាយស្មតោ
ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស ក-
រណំ ចិត្តោ តេ កហាបតិ ខមាបេតព្វោតិ សោ តុណ្ណាស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ
វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ កហាបតី
សទ្ធិំ បសទ្ធិំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃបដ្ឋាកំ ហីនេន
ខុំសេតិ ហីនេន វម្មតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
បដិសារណីយកម្មំ ករេតិ ចិត្តោ តេ កហាបតិ ខមាបេ-
តព្វោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងជឿលក្ខៈ ដោយពាក្យថោក
 ទាប ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយ-
 កម្ម ដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។
 នេះជាវាចាប្រកាសឱ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មកិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះ
 ថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោក-
 ទាប និងជឿលក្ខៈ ដោយពាក្យថោកទាប ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម
 ដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការ
 ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស
 នឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ
 នោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ
 អង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង
 ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មកិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែល
 ជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាករបស់
 សង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងជឿលក្ខៈ ដោយពាក្យថោកទាប ។
 (តឡូវ) សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោក
 ត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មកិក្ខុ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

បដិសារណីយកម្មស្ស ករណំ ចិត្តោ តេ កហាបតិ
 ខមាបេតញ្ចតិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ កហាបតិ ខមាបេតញ្ចតិ
 ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាកតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច
 ឡុបសន្តញ្ច អសមុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុត្តា កតំ
 ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហង្កេហិ សមន្នាកតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្ម-
 ញ្ចេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច ។

[១៣៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាកតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អរិយ-
 កម្មញ្ច ឡុបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អនេ-
 សនាកាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នោះ គួរដល់លោក
 មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់
 លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។
 បដិសារណីយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មកិក្ខុដោយពាក្យថា លោក
 ត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នោះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុ
 នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការ
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង
 ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាក-
 សួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណី-
 យកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអា-
 ក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម
 ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែល
 ធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុ

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ
សមដ្ឋាកតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ
អរិណយកម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ ។

[១៣៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយ-
កម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ អទោទេត្វា កតំ ហោតិ អសា-
រេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារោមេត្វា កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ បដិសា-
រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិណយកម្មញ្ញោ
ធុរ្យបសន្តញ្ញោ ។

[១៣៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាក-
តំ បសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អរិ-
ណយកម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មកិក្ខុ

បានសម្តែងហើយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[១៣៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ ។

[១៤០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អ-
 ធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-
 ធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ ។

[១៤១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញោវ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ញោ ធុរ្យបសន្តញ្ញោ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[១៣៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែល ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ- ណីយកម្មម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១

កម្មត្ថន្ទកេ បដិសារណីយកម្មំ អធិប្បកម្មំ

អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ
អធិប្បកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ ។

[១៤២] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយ-
កម្មញ្ញ ធុរ្យបសន្តញ្ញ អនេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
រណីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញេវ ។ បេ ។

[១៤៤] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អចោទេត្វា
កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
រណីយកម្មំ អធិប្បកម្មញ្ញេវ ហោតិ អរិយកម្មញ្ញ
ធុរ្យបសន្តញ្ញ ។

កម្មក្នុងន្តរៈ បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[១៤៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយ-
 កម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន
 កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្ម-
 កម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[១៤៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
 បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ។ បេ ។ អាបត្តិ
 អនាហេតេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន
 កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នា-
 គតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិ-
 នយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

បដិសារណីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ សុវ្រ-
 បសន្តញ្ញ សម្មខា កតំ ហោតិ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១៤៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិន ត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃមិនលើកអា- បត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

កម្មកិច្ចនៃ បដិសារណីយកម្ម ធម្មកម្ម

បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តិ-
ហង្កេហិ សមជ្ជាកតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុរុបសន្តញ្ញំ ។

[១៤៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមជ្ជាកតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុរុបសន្តញ្ញំ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមជ្ជាកតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុរុបសន្តញ្ញំ ។

[១៤៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមជ្ជាកតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
សុរុបសន្តញ្ញំ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ
ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តិហង្កេហិ សមជ្ជាកតំ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

ដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជា
ធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេស-
នាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង
ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អអផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ
ទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១
កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិ-
សារណីយកម្ម) ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[១៥០] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សមុខា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាដ្តេហិ សមដ្ឋាកតំ បដិសា-
 រណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៥១] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាដ្តេហិ ។ បេ ។

[១៥២] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហាដ្តេហិ សមដ្ឋា-
 កតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ
 ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 តីហាដ្តេហិ ។ បេ ។

[១៥៣] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អាបត្តិយា
 កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។
ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម
ដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ
ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែល
ធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម)
។ បេ ។ (ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។

កម្មកូន្តកេ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[១៥៤] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ ទេសនាតាមិ-
និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៥៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ អទេសិតាយ
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៥៦] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

[១៥៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយ-
កម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិណយកម្មញ្ញ វិណយសន្តញ្ញ ។

[១៥៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ
បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិណយកម្មញ្ញ
វិណយសន្តញ្ញ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដៃត្រូវតាមធម៌

[១៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្ម ផង ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជារិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាតតំ បដិសារណីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ញោ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញោ សុប្បសន្តញ្ញោ ។

បដិសារណីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៥៩] បញ្ចហដ្ឋេហិ^(១) ភិក្ខុវេ សមន្នាតតស្ស
ភិក្ខុនោ អាភដ្ឋមាណោ សដ្ឋេរា បដិសារណីយកម្មំ
ករេយ្យ តិហីនំ អលាកាយ បរិសក្កតិ តិហីនំ អនត្តា-
យ បរិសក្កតិ តិហីនំ អនាវាសាយ^(២) បរិសក្កតិ តិហី
អក្កោសតិ បរិកាសតិ តិហី តិហីហិ ភេទេតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហដ្ឋេហិ សមន្នាតតស្ស ភិក្ខុនោ
អាភដ្ឋមាណោ សដ្ឋេរា បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហដ្ឋេហិ សមន្នា-
តតស្ស ភិក្ខុនោ អាភដ្ឋមាណោ សដ្ឋេរា បដិសារណី-
យកម្មំ ករេយ្យ តិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កាសតិ តិហីនំ
ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ តិហីនំ សដ្ឋេរា អវណ្ណំ កាសតិ

១ ឱ. បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ ។ ២ ឱ. ម. អវាសាយ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឱ្យ
ពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១
ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១
បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាល
បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គគ ៥ នេះឯង^(១) ។

[១៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-
សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះ-
ដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ
(មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១

១ អដ្ឋកថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ អដ្ឋារសវត្ថំ

តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ពេតិ តិហីនំ
 ធម្មិកំ បដិស្សំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ
 សដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦១] បញ្ចន្នំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ
 សដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ តិហីនំ
 អលាកាយ បរិសក្កតិ ឯកោ តិហីនំ អនត្តាយ បរិ-
 សក្កតិ ឯកោ តិហីនំ អនាវាសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ
 តិហី អក្កោសតិ បរិកាសតិ ឯកោ តិហី តិហីហិ
 ភេទេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦២] អបរេសំបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សដ្ឋោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
 តិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ ធម្មស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ តិហីនំ សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
 ឯកោ តិហី ហីនេន ខុំសេតិ តិហី ហីនេន វម្ពេតិ

កម្មកិច្ចនុកៈ វគ្គ ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម

ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ជៀលគ្នះពួកគ្រហស្ថដោយ
ពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថ
ហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-
សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថ
បានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១
មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ មួយពួកជេរប្រទេច
ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឱ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម
ដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

[១៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោល
តិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀល
ព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ
ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យ
ថោកទាប ១ មួយពួកជៀលគ្នះពួកគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប ១

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកោ តិហីនំ ធម្មិកំ បដិស្សំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេសំ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខុនំ អាកង្ខមាណោ សង្ឃោ
បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានចតុបញ្ចកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៣] បដិសារណីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេ-
តព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេ-
តព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេន-
បិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន
បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិ-
តព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន
ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឧទោសថោ បបេតព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់
ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ។ បួនលើក(ខែ) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[១៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណី-
យកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹម-
ត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១
មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណោរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួល
ការសម្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិន
ត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិ
ណាមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិ
នោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវតិះ-
ដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបា-
សថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១

កម្មក្ខន្ធកេ អាយស្មតោ សុធម្មស្ស ខមាបនវិធិ

ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន
ឌីកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ
ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បដិសារណីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អថខោ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
សារណីយកម្មំ អកាសិ ចិត្តោ តេ កហបតិ ខមា-
បេតព្វោតិ ។ សោ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ
មច្ឆិកាសណ្ណំ កត្វា មង្គក្ខតោ ធាសក្ខិ ចិត្តំ កហបតិ
ខមាបេតុំ ។ សោ^(១) បុនទេវ សាវត្ថិ បច្ចាគច្ឆិ ។ ភិក្ខុ
ឯវមាហំសុ ខមាបិតោ តយា អារុសោ សុធម្ម^(២)
ចិត្តោ កហបតិតិ ។ ឥធាហំ អារុសោ មច្ឆិកា-
សណ្ណំ កត្វា មង្គក្ខតោ ធាសក្ខិ ចិត្តំ កហបតិ ខមាបេ-
តុន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។

១ អយំ សោសទ្វោ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អារុសោ សុធម្ម-
សទ្វោ ឱ. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

កម្មកូន្តកៈ វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុឱ្យសូមខមាទោស

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទី
ជាជំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិន
ត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦២] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ
ថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឃ
បានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋាៈ (បែរជា)
អៀនអន់មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់
មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោសុ-
ធម្ម លោកបានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា
នៃអារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋាៈ
ហើយ ក៏មានសេចក្តីអៀនអន់មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីឡើយ ។
ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ទតំ ទេតុ
 ចិត្តំ កហាបតី ខមាបេតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតញ្ចោ ។
 បបមំ ភិក្ខុ យាចិតញ្ចោ យាចិត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិ-
 ពលេន សង្ឃោ ញាបេតញ្ចោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមំ ភិក្ខុំ សុ-
 ធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ទតំ ទទេយ្យ ចិត្តំ កហាបតី ខមា-
 បេតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ទតំ
 ទេតិ ចិត្តំ កហាបតី ខមាបេតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ទតស្ស
 ទានំ ចិត្តំ កហាបតី ខមាបេតុំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមោ
 ភិក្ខុ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទ្ទតោ ចិត្តំ កហាបតី
 ខមាបេតុំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ
 ជារយាមីតិ ។

[១៦៥] តេន ភិក្ខុវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា អនុទ្ទតេន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ មច្ឆិកាសណ្ណំ កត្វា ចិត្តោ កហាបតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឱ្យអនុទូត^១ ដល់
 សុធម្មភិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុ
 ជាអនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះ
 សូមហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពលប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណាយកម្ម មានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុ-
 ធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជា
 អនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការប្រគល់
 ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្ត-
 គហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវ
 ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវ
 និយាយឡើង ។ សង្ឃបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទូតរបស់សុ-
 ធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីហើយ (ការប្រគល់អនុទូតនេះ)
 គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវ
 សេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៦៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះ ត្រូវទៅនគរ
 មច្ឆិកាសណ្តុះ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី

១ ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឃ ដែលត្រូវចាត់ឱ្យទៅតាមពិនិត្យមើលការប្រជុំយសូម
 ទោស គឺជាអ្នកតំណាងសង្ឃ ។

កម្មក្ខន្ធកេ អាយស្មតោ សុធម្មស្ស ខមាបនវិធិ

ខមាបេតញោ ខម កហាបតិ បសាទេមិ តន្តិ ឯវញោ
 វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ ណោ ចេ ខមតិ
 អនុទ្ធតេន ភិក្ខុណា វត្តញោ ខម កហាបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុ-
 ណោ បសាទេតិ តន្តិ ឯវញោ វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ចេតំ
 កុសលំ ។ ណោ ចេ ខមតិ អនុទ្ធតេន ភិក្ខុណា វត្តញោ
 ខម កហាបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុណោ អហាន្តំ បសាទេមីតិ
 ឯវញោ វុច្ចមាណោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ ណោ
 ចេ ខមតិ អនុទ្ធតេន ភិក្ខុណា វត្តញោ ខម កហាបតិ
 ឥមស្ស ភិក្ខុណោ សជ្ឈីស្ស វចនេនាតិ ឯវញោ វុច្ច-
 មាណោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ ណោ ចេ ខមតិ
 អនុទ្ធតេន ភិក្ខុណា សុធម្មំ ភិក្ខុំ ចិត្តស្ស កហាបតិណោ
 ទស្សនុបចារំ អវិជហាបេត្វា សវនុបចារំ អវិជហាបេត្វា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសន្តិំ កាវាហេត្វា ឧក្កុដិកំ ជិសីទា-
 បេត្វា អញ្ចលី បក្កណ្ណាហេត្វា សា អាបត្តិំ ទេសា-
 បេតញាតិ ។

កម្មកូន្តកៈ វិធីញ៉ាំងសុធម្មកិក្ខុដ៏មានអាយុឱ្យសូមខមាទោស

ថា ម្ចាស់គហបតី អ្នកចូរអត់ទោស (ម្ចាស់គហបតី) អាត្មាឱ្យអ្នកជ្រះថ្លា
 (វិញ) បើសុធម្មកិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីក៏បានព្រមអត់
 ទោសឱ្យ ការអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រម
 អត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតី អ្នក
 ចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូត
 និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតីក៏អត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យ
 យ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជា
 អនុទូតនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មា
 នឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហ-
 បតីក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើ
 ចិត្តគហបតីនោះ មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀត
 ថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់
 សង្ឃចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ
 ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតី មិនព្រម
 អត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតកុំ ឱ្យសុធម្មកិក្ខុលះទីឧបចារដែល
 មើលឃើញ កុំឱ្យលះទីឧបចារដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតីឡើយ
 ហើយឱ្យធ្វើឧត្តរាសង្កៈ ធៀងស្នាម្ខាង រួចឱ្យអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលី
 ហើយឱ្យសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[១៦៦] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ អនុទូតេន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ មច្ឆិកាសណ្ឋា កត្តា ចិត្តំ កហាបតី
 ខមាបេសិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
 វត្តតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អារុសោ
 សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ
 ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ កមំ នុ ខោ មយា បដិបច្ឆិ-
 តព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-
 ណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតុ ។

[១៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧប-
 សម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុ-
 នោវាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោមិ ភិក្ខុនិយោ
 ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១៦៦] វេលានោះ ឯសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានទៅកាន់នគរ
 មថ្វិកាសណ្តុះជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសចិត្តគហបតី ។
 សុធម្មភិក្ខុនោះ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរ
 ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបាន
 ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម
 ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
 ដូចម្តេច (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុំចំពោះព្រះ
 មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូររម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ ។

[១៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយ-
 កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យ
 និស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅ
 ភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វប្បដិសារណីយកម្មំ

[១៦៨] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេ-
 តព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ
 កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ
 តតោ វា ចាបិជ្ជតវំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[១៦៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចំ បរេតិ បវារណំ បរេតិ
 សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាវេតិ
 ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោទេតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហាង្កេហិ សមន្នាកតស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-
 សារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់

[១៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់បដិសារណីយ-
 កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើ
 បដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ
 អាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង
 អាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់បដិសារណីយកម្ម
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត
 ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុង
 អធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១
 ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[១៧០] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ន ឧប-
 សម្មាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណោ ឧបជ្ជា-
 បេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោបិ
 ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេ-
 ហិ សមន្តាកតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ប-
 ដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

[១៧១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ
 យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ
 ហោតិ តំ អាបត្តិ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ
 តតោ វា ចាបិជ្ជតវំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន
 ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

[១៧២] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ន
 បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចាសទំ បបេតិ ន បវារណំ
 បបេតិ ន សវចនីយំ កកោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[១៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឱ្យសាមណោរបម្រើខ្លួន ១ មិនបានទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែងសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ១

កម្មក្ខន្ធរកេ បដិសារណីយកម្មប្បដិប្បស្សទិ

ន ឱកាសំ កាវេតិ ន ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ
ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហា-
ដ្តេហិ សមដ្ឋាភតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៣] វេញា បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។
តេនហិ^(១) ភិក្ខុវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្ក-
មិត្វា វកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ
វន្តិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហេត្វា វេ-
មស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បដិសារណី-
យកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ
វត្តាមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តី យាចាមិ-
តិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។
ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុ-
ណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ

១ ហិសទ្វោ ឱ. បោត្តកេ ន ទិស្សតិ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម

មិនបានឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹក
គេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឃ
ត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សុធម្មភិក្ខុត្រូវចូល
ទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសន្តៈទៀងស្មាម្ខាង រួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់
ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោងផ្ចង់អញ្ចលី និយាយយ៉ាង
នេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើ
បដិសារណីយកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម
ប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម សូមការរម្ងាប់បដិសារ-
ណីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជា
គម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្ងាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបាន
ធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

នេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សុធម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្ស-
 ម្តេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ
 បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯត-
 មត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ បដិសា-
 រណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្ម-
 ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិ-
 សារណីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារ-
 ណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណី-
 យកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសា-
 រណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
 អាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
 អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដង
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃ
 បានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់
 បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។

កម្មក្ខន្ធរក អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

យស្សាយស្សតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-
 ដីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
 បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ
 នេត្តារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ សុធម្មស្ស
 ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ
 តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តិ
 សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បដិសារណីយកម្មំ ចតុតំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៤] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភក្ខវា កោសម្ពិយំ
 វិហារតិ យោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន
 អាយស្មា នន្នោ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ
 បស្សិតំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ

ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំសុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មមកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ បដិសារណីយកម្មទី ៤ ។

[១៧២] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងយោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះឯង ឆន្ទភិក្ខុមានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ លេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឧដ្ឋាយន្តិ វិទាយន្តិ វិទាចេន្តិ កងំ ហិ ជាម អាយស្មា
ឆន្នោ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បស្សិ-
តុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហោចេសុំ ។

[១៧៥] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន
ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សិតុន្តិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិករហិ
ពុទ្ធា ភកវា អននុច្ឆរិកំ^(១) ។ បេ ។ កងំ ហិ ជាម សោ
ភិក្ខុវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ
អាបត្តិ បស្សិតុំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាជំ វា បសា-
នាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មិ កងំ កត្វា
ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្កេ ឆន្នស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបដីយកម្មំ
កហេតុ អសម្ភោកំ សង្កេន ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ
កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា

១ អននុច្ឆរិកន្តិ កត្តចិ បោត្តកេ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា មិនសមបើឆន្ទមានអាយុ ត្រូវ
អាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ
ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៧៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ឆន្ទភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញ
អាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះ
ភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា (ការនេះ)
មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះ
ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើង
ក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយ
ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ
ចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយ
នឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ)
សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ

កម្មក្ខន្ធភេ ឆន្ទកិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

សាវេតញោ សាវេត្វា អាបត្តិ អាហេបេតញោ អាបត្តិ អា-
 ហេបេត្វា ព្យត្តេន^(១) ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញោបេតញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ
 ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សិតំ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្ខំ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អ-
 សម្ពោកំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ
 ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា
 ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សិតំ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ
 អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ពោកំ សង្ឃេន សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទា-
 មិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា

១ ឱ. អាបត្តិ ហេបេតញោ អាបត្តិ ហេបេត្វា ព្យត្តេន ។

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្ទភិក្ខុ

ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើង
 ហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិន
 ប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
 ត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺកុំឱ្យបរិភោគរួមជាមួយ
 នឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នា
 នឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេ-
 បនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ
 ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ
 នោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង
 ផង ។ លេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បស្សិតំ ។ សង្ខេប ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 ដោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ ករោតិ
 អសម្ភោកំ សង្ខេន ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
 ភិក្ខុដោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មស្ស
 ករណំ អសម្ភោកំ សង្ខេន សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ខេន ឆន្ទស្ស
 ភិក្ខុដោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ អ-
 សម្ភោកំ សង្ខេន ខមតិ សង្ខេស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខុវេ សំសថ
 ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ខេន^(១) អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេប-
 នីយកម្មកតោ អសម្ភោកំ សង្ខេនាតិ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាតតំ អា-
 បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
 ហោតិ អរិយកម្មញ្ច ធុរ្យបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ
 ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្នាតតំ

១ ឥធិ សង្ខេនាតិ សទ្ធា ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការ
 ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹង
 សង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ
 នោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ
 អង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ (ការធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ឆន្ទភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជា
 សង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាង
 នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ។
 ទៅថា ឆន្ទភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិន
 ឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[១៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើ
 ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន

កម្មកូន្តកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេ-
វ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ ។

[១៧៧] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ

អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញំ ឡុបសន្តញ្ញំ អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អនេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
នេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ
អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារេហេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយ
វិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេស-
នាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ បេ ។

[១៧៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្ម
ដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៧៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំង
មុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[១៨១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហឡើហិ សមដ្ឋាកតំ
។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទេសនាភាមិណិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោ-
តិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[១៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្ម ដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអា- បត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអា- បត្តិ ដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបាន រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្ម ធម្មកម្ម

[១៨៧] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហេត្វា
 កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ អាបត្តិយា
 អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ អវិ-
 នយកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ ។

អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មញ្ញាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៨] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ អា-
 បត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ សម្មុខា កតំ
 ហោតិ បដិបុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ អាបត្តិ-
 យា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
 វិនយកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ ។

[១៨៩] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ
 អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ អាបត្តិយា កតំ

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក
អាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[១៨៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអា-
បត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះ
មុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
ល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល
រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាម

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ

អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ

សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ

ហោតិ ។ បេ ។

[១៩១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សម្មុខា កតំ ហោតិ

ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ

ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ

ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ

ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ ។ បេ ។

[១៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើង
ហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៩១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះ
មុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការ
សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាម
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអា-
បត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកេ ឧក្ខេបនីយកម្ម ធម្មកម្ម

[១៩៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ទេសនាកាមិណិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៦] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៧] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៩] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិណ-
យកម្មញ្ញំ សុប្បសន្តញ្ញំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៤៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៤៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអា-
បត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៤៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៤៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៤៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិ
ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
ឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២០០] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាយត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេ-
 បដីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌានការកោ ហោតិ កលហា-
 ការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការ-
 ណាការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាយត្តិពហុលោ
 អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ^(១) វិហារតិ អននុលោមិត្តេ-
 ហិ តិហិសំសត្តេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ
 សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អា-
 យត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមន្តា-
 ភតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាយត្តិយា
 អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីល-
 វិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារិវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិ-
 យា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ
 សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អា-
 យត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ករេយ្យ ។

១ តិហីហិ សំសដ្ឋោតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២០០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
 គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍
 ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
 អាបត្តិ ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសម
 គួរ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣
 ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋា-
 ចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-
 កបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធរកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[២០២] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហាដ្តេហិ សមន្តាត-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋំមាណោ សដ្ឋោ អាបត្តិយា អ-
 ទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ
 ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សដ្ឋស្ស អវណ្ណំ កា-
 សតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាដ្តេហិ សមន្តាតតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋំមាណោ សដ្ឋោ អាបត្តិយា អទស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋំមាណោ
 សដ្ឋោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ
 ឯកោ ភណ្ឌានការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សដ្ឋេ
 អធិការណាការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
 អាបត្តិតហុលោ អនបទាណោ ឯកោ តិហិសំសដ្ឋោ វិ-
 ហាតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេសំ ខោ
 ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋំមាណោ សដ្ឋោ អាបត្តិយា
 អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋំ-
 មាណោ សដ្ឋោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[២០២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិ ច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ករេយ្យ ឯកោ អទិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ
អន្ន្យាចារេ អាចារិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា
ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិល្ល្នំ ភិក្ខុនំ
អាកដ្ឋំមាណោ សន្ន្យោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កេប-
នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៥] អបវេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិល្ល្នំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋំ-
មាណោ សន្ន្យោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ
ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវល្លំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស
អវល្លំ ភាសតិ ឯកោ សជ្ឈិស្ស អវល្លំ ភាសតិ ឥមេ-
សំ ខោ ភិក្ខុវេ តិល្ល្នំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋំមាណោ សន្ន្យោ
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មំ អាកដ្ឋំមានច្ចកំ និដ្ឋិតំ ។

[២០៦] អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្កេបនីយកម្មក-
តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ
សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ
ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទក-
សម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារពួក ១

មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា
ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះ-
ដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី
ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[២០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការ
ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នោះ គឺ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវ
ឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិន
ត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ

កម្មកូន្តកេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ សម្មាវត្តនា

យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតញា
 អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន
 ករហិតពុំ កម្មិកា ន ករហិតញា ន បកតត្តស្ស
 ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមិចិកម្មំ
 អាសនាភិហារោ សេយ្យភិហារោ ចានោទកំ ចានបិ-
 បំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្បជិត្តហលំ នហានេ បិដ្ឋិ-
 បរិកម្មំ សាទិតពុំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា
 អនុទ្ធិសិតញោ ន អាចារិបត្តិយា អនុទ្ធិសិតញោ ន
 ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសិតញោ ន អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិ-
 សិតញោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតញា^(១) ន តិហិធនោ^(២)
 ធារេតញោ ន តិត្តិយទ្ធនោ^(៣) ធារេតញោ ន តិត្តិយា
 សេវិតញា ភិក្ខុ សេវិតញា ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតញា ន
 បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថពុំ ន
 ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថពុំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា

១ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតញោតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ២-៣ តិហិធនោ តិត្តិយ-
 ធនោតិបិ បាហោ ។

កម្មកូន្តកៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែល
 អាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម
 មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការ
 ក្រោកទទួល អញ្ជូលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេក
 ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
 បាត្របីវរ និងការបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត
 មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត
 ដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ
 ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាជីវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ ឱ្យបែកចាក
 ពួកភិក្ខុ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ^(១) មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យ
 របស់តិរិយ^(២) មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវ
 សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ពណ៌មិនបានកាត់ដោយផង មានដោយជាផ្កាផង ។
 ២ មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេក្រងដោយស្បូវជាដើម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អនាវាសេ វា វត្តព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុំ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា
 ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ បបេ-
 តព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន
 អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន
 ចោទេតព្វោ ន សាវេតព្វោ ន ភិក្ខុំ ភិក្ខុហិ សមុប-
 យោទេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២០៧] អថខោ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
 យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោកំ
 សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ
 អគមាសិ តត្ថ ភិក្ខុំ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ^(១) ន
 អញ្ញាលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករីសុ ន
 តរុករីសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ

១ បច្ចុបដ្ឋបេសុត្តិ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញ
 ភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត
 ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារ-
 ណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍
 នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)
 មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួក
 ភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វគ្គ ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២០៧] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ
 ជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏
 បានចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាស
 នោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិន
 បានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិន
 បានរាប់អាន មិនបានបូជា ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយ

កម្មកូន្តកេ ឆន្ទោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

អសក្ករិយមាណោ អករុករិយមាណោ អមាណិយមាណោ
 អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ^(១) តម្មាបិ អាវាសា
 អញ្ញំ អាវាសំ អភមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ
 ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញាលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ
 ន សក្ករិសុ ន ករុករិសុ ន មាណេសុំ ន បូជេសុំ ។
 សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ អករុករិយមាណោ អ-
 មាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ តម្មាបិ
 អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អភមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខុ នេវ
 អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញាលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ
 អកំសុ ន សក្ករិសុ ន ករុករិសុ ន មាណេសុំ ន
 បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ អករុក-
 រិយមាណោ អមាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសក្ការ-
 កតោ បុណនេវ កោសម្ពី បច្ចាគច្ឆិ សោ សម្មា វត្តតិ
 លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ ភិក្ខុ ឧបសង្កម្ពិត្វា ឯវំ
 វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ខេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ

១ ឱ. ម. អសក្ការបកតោ ។

កម្មកូន្តកៈ ឆន្ទភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ

មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបាន
 បូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាស
 ដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ
 មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិន
 បានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា
 ឡើយ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការៈ លែងគោរព
 លែងរាប់អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាស
 នោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះសោត
 ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនបាន
 ធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់
 អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិន
 បានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា
 ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្ពីវិញ ឆន្ទភិក្ខុ
 នោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយា
 រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះ
 ថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនបានឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

នេត្តារំ វត្តាមិ កថន្តុ ខោ មយា បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ តេ
ភិក្ខុ^(១) ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុ-
វេ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ
ឧក្ខេបដីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតុ ។

[២០៨] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧបសម្មានេតិ និស្សយំ នេតិ សាម-
ណោរំ ឧបដ្ឋាមេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ
សម្មតោមិ ភិក្ខុនិយោ ឱវនេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២០៩] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ ស-
មន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេ-
បដីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា
សង្ឃេន អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ
កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ឱ. តេ ភិក្ខុតិ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច
ទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
សង្ឃចូរម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។

[២០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧប-
សម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មត
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា
ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកោ ករហតិ
 សមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តើហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តើហិ សមន្នាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ចលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សា-
 ទិយតិ សមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តើហិ សមន្នាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១១] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តើហិ សមន្នាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិ-
 ហារំ ចានោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលិកំ បត្តីវរហ្មដិ-
 ក្កហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ សមេហិ ខោ

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុ
ដែលធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ
ភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកឡើងទទួល ១ នឹងអញ្ជ-
លិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមក ១ នឹងទឹកលាងជើង ១ នឹង
តាំងសម្រាប់រងជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលយកបាត្រ
និងបីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការផ្លូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

[២១២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធឺ-
សេតិ អាចារិវត្តិយា អនុទ្ធឺសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធឺ-
សេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធឺសេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

[២១៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ តិហិទ្ធីដំ ជារេតិ តិត្តិយទ្ធីដំ
ជារេតិ តិត្តិយេ សេវេតិ ភិក្ខុ ន សេវេតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ
ន សិក្ខុតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ ន បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទ
ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឱ្យបែកចាកភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ ១ សេពគប់
នឹងពួកតិរិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២១៤] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្តា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សន្តិ ឯកច្ឆន្ទេ
 អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្ទេ
 អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា
 អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា
 ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្តាក-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្តាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចំ
 បរេតិ បវារណំ បរេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ
 បដ្ឋរេតិ ឱកាសំ ករោតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខុ

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[២១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែល
 មានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូល
 មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត ហើយមិនបាន
 ក្រោកពីអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
 អាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាម
 ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើ
 ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យ
 ឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ)

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋ-
ហាដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្ស-
នេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វតេចត្តាឡីសកំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

[២១៦] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
ប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន ទិស្សយំ ទេតិ ន
សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សា-
ទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១៧] អបវេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្ឋេហិ សមដ្ឋា-
កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សដ្ឋេន
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ឱ. ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ តេចត្តាឡីសកំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១

កម្មកូន្តរកេ បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករ-
ហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១៨] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ អ-
ភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ចលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនា-
ភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ
សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២១៩] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមន្នាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិ-
ហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្ប-
ដិត្តហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាប-
ត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
មិនត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកទទួល ១ នឹងអញ្ជូលិកម្ម ១
នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិន
ត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ នឹងទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ នឹងតាំង
សម្រាប់ទ្រជើងនិងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលបាត្របីវរ ១ នឹង
បរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការជូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

វិទ្យាបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២២០] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្ទា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនី-
 យកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ន បកតត្ថំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិ-
 យា អនុទ្ធិសេតិ ន អាចារិវត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន
 ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
 ន ភិក្ខុំ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហាង្កេហិ សមន្ទាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

[២២១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្ទា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧក្កេបនីយ-
 កម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ន តិហិទ្ធិជំ^(១) ធារេតិ ន
 តិត្តិយទ្ធិជំ^(២) ធារេតិ ន តិត្តិយេ សេវេតិ ភិក្ខុំ សេវេតិ
 ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខុតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហាង្កេហិ សមន្ទាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អនស្ស-
 នេ ឧក្កេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

១-២ ឱ. តិហិធិជំ តិត្តិយធិជំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[២២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ
 មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១
 មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួក
 ភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ពីភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥
 នេះឯង ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ
 ភិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ
 ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខា
 របស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២២២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រៃហិ សមន្នា-
 កតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សន្និ-
 ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ
 វសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ
 បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ
 ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្ត្រៃហិ សមន្នាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
 យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២២៣] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្ត្រៃហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសចំ
 បរេតិ ន បវារណំ បរេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន
 អនុវាទំ បដ្ឋរេតិ ន ឱកាសំ កាវេតិ ន ចោទេតិ

កម្មត្ថន្តរកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិន
 នៅក្នុងអាវាសមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមាន
 ដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូល
 មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយក្រោកចេញ
 ពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិន
 ហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជា
 បកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិន
 ទទួលនាទីជាជំនុំជំរុំវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ន សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្កេតព្វតេចត្តាឡីសកំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

[២២៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្កេតព្វំ ។

តេន^(២) ភិក្ខុវេ ឆន្ទេន ភិក្ខុនា សជ្ឈំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា
ឧត្តដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វច-
នីយោ អហំ កន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ
នេត្តារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស^(៣) បដិប្បស្សន្តិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
យាចិត្វា ។ តតិយម្បិ យាចិត្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា
បដិពលេន សង្ឃោ ញ្ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ

១ ឱ. បដិប្បស្សម្កេតព្វតេចត្តាវីសកំ ។ ២ តេនហីតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។
៣ ឧក្ខេបនីយស្ស កម្មស្សាតិ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់
ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

[២២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ
រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្ទភិក្ខុនោះ ចូលទៅ
រកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈទៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់
ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូលី ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ
ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង
សម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូម
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់
ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលជាអ្នក
ឈ្មាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

កម្មក្ខន្ធភេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ
នេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
បត្តកលំ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា
ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ
សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ
សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា
អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។
សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ
។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កម្មកូន្តកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 ឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ
 គួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុនេះចុះ ។
 នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ
 សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្ត
 វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ
 ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។
 សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការ
 រម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់
 លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរ
 ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយ
 ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ
 នេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្ស-
 ម្ពេតិ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
 អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្តិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តិ សង្ឃេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អា-
 បត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បញ្ចមំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៥] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភក្កវា កោសម្ពិ-
 យំ វិហារតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន
 អាយស្មា ឆន្ទោ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ
 បដិកាតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃបានរម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ (ការរម្យាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ ។

[២២៥] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្ទភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល

កម្មក្ខន្ធកេ អាបត្តិយា អប្បជីកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

ឧជ្ឈាយន្តិ វិទាយន្តិ វិចារេន្តិ កេចំ ហិ ធាម អាយស្មា
 ឆន្នោ អាបត្តិ អាបច្ឆិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បដិ-
 កាតុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
 អាហោចេសុំ ។ អថខោ ភកវា ឯតស្មី ជិទានេ ឯត-
 ស្មី បកវណោ ភិក្ខុសជ្ឈំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិ-
 បុច្ឆិ សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបច្ឆិត្វា
 ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បដិកាតុន្តិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។
 វិកហិ ពុទ្ធា ភកវា អននុច្ឆរិកំ ។ បេ ។ អកវណីយំ^(១)
 កេចំ ហិ ធាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ អាបត្តិ
 អាបច្ឆិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិ បដិកាតុំ នេតំ
 ភិក្ខុវេ អប្បសន្នាធំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា
 ។ បេ ។ ធម្មិ កេចំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ខេ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិ-
 កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កហេតុ អសម្តោកំ សង្ខេន ។

១ កត្តចិ បោត្តកេ អននុច្ឆរិកំ ។ បេ ។ អកវណីយន្តិ ន ទិស្សតិ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ

បន្តុះបង្ហាបថា ឆន្ទភិក្ខុមានអាយុ មិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិន
 ប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំ
 ទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ
 ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរ
 ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆន្ទភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ
 មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំ
 ទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ
 ទ្រង់បន្ទោសថា (អំពើនេះ) មិនសមគួរ ។ លេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើនឹងមិន
 ប្រាថ្នាសម្តែងអាបត្តិចេញទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ នឹងបាន
 ដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ លេ ។ លុះទ្រង់
 បន្ទោសហើយ ។ លេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ
 ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគ
 រួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២២៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្ទោ
ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អា-
បត្តិ អាហេបេតព្វា អាបត្តិ អាហេបេត្វា ព្យត្តេន^(១)
ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណា-
តុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ បដិកាតុំ ។ យទិ
សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អា-
បត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ករេយ្យ អស-
ម្ពោកំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឃោ អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបដ្ឋិត្វា ន ឥច្ឆតិ
អាបត្តិ បដិកាតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដីយកម្មំ ករោតិ អសម្ពោកំ
សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដីយកម្មស្ស ករណំ
អសម្ពោកំ សង្ឃេន សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ មេ ។

១ ឱ. អាបត្តិ ពោបេតព្វា អាបត្តិ ពោបេត្វា ព្យត្តេន ។

និយមិដក បុណ្យវគ្គ

[២២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើ
យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះ
រំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នក
ឈ្លាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិ
ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ
ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិ
ចេញ ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺ
មិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ
គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម
មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
និយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

កម្មកូន្ធកេ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ខេបា
អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ អាបត្តិ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិ
បដិកាតំ ។ សង្ខេបា ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោកំ
សង្ខេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ
អសម្ភោកំ សង្ខេន សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
សោ កាសេយ្យ ។ កតំ សង្ខេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ
អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោកំ
សង្ខេន ខមតិ សង្ខស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។ ឯវមេតំ
ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខុវេ សំសថ ឆន្ទោ
ភិក្ខុ សង្ខេន^(១) អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មកតោ អសម្ភោកំ សង្ខេនាតិ ។

១ ឥធិ សង្ខេនាតិ សម្មោ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

កម្មកូន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែង
 អាបត្តិចេញ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយ
 នឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេប-
 នីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
 ដល់ឆន្ទកិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួម
 ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទកិក្ខុហើយ ការ
 ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាស
 ត ។ ទៅថា ឆន្ទកិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយ
 នឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[២២៧] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
 អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
 អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
 អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ ។

[២២៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ តីហិ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ
 អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ អវិនយកម្មញ្ញ ឡុបសន្តញ្ញ អនាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អនេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ
 អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារេហេត្វា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែល
 ធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែល
 មិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ
 កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
 នាតាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបាន
 ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១
 កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

កម្មកូន្តរកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធិប្បកម្មំ

[២៣០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
អធិម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ សមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អប្បជិបុច្ឆា កតំ ហោតិ
អធិម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ សមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អប្បជិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ សមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ
សមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទេសនាកាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[២៣០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទី
កំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបាន
សាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាម
ពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន
អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[២៣៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[២៣៦] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៧] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៣៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាកតំ អាបត្តិយា
អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
អវិនយកម្មញ្ញា ធុរ្យបសន្តញ្ញា ។

អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មញ្ញាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២៣៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

[២៣៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបាន ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបាន រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើក អាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល ធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

កម្មកូន្តរកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[២៣៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាគតំ អាបត្តិយា
 អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
 វិនយកម្មញ្ញំ សុរុបសន្តញ្ញំ សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិ-
 បុត្តា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមដ្ឋាគតំ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
 សុរុបសន្តញ្ញំ ។

[២៤០] អបវេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមដ្ឋាគតំ
 អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុរុបសន្តញ្ញំ អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមដ្ឋាគតំ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ
 សុរុបសន្តញ្ញំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៣៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
អាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះ
មុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា
១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់
ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នោះឯង ។

[២៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអា-
បត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម
ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ
ដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល
ធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនបានសម្តែង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកប
ដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២៤១] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ វិញ្ញយសន្តញ្ញ ចោទេត្វា កតំ
 ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
 អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ
 ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ វិញ្ញយសន្តញ្ញ ។

[២៤២] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ អាបត្តិយា
 អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
 វិនយកម្មញ្ញ វិញ្ញយសន្តញ្ញ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន
 កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ
 វិញ្ញយសន្តញ្ញ ។ បេ ។

[២៤៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
 ចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល
 រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទ
 ហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើក
 អាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យ
 ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុង
 ទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
 អាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
 ការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តី
 ព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មកូន្តរកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[២៤៤] អបវេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៤៥] អបវេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៤៦] អបវេហិមិ ។ បេ ។ ទេសនាកាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៧] អបវេហិមិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៨] អបវេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៤២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង
គ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះ
ឯង ។ បេ ។

[២៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិដែលមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម
ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។ បេ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២៤៩] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៥០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេត្វា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ
វិនយកម្មញ្ញ វិសុបសន្តញ្ញ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មញ្ញាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥១] តីហិ ភិក្ខុវេ អដ្ឋេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ អាបត្តិយា អប្ប-
ដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌានការកោ
ហោតិ កលហាការកោ វិវាទការកោ ភស្សការ-
កោ សដ្ឋេ អធិការណាការកោ ពាលោ ហោតិ
អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ តិហិសំ-
សដ្ឋោ វិហារតិ អនុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[២៤៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣
នេះឯង ។ បេ ។

[២៥០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិ
ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ
សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
សម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យ
ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៥១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្គំហេតុ បង្គំជម្លោះ បង្គំវិវាទ បង្គំតិរច្ឆានកថា បង្គំអធិករណ៍
ក្នុងសង្ឃ ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អា-
បត្តិ ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១

កម្មកូន្តរកេ តិអង្គសមន្តាគតកិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ
អាភក្ខមាណោ សន្នេហា អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៥២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាគ-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាភក្ខមាណោ សន្នេហា អាបត្តិយា
អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អទិសីលេ
សីលវិបន្នោ ហោតិ អន្ធាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ
អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តី-
ហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាភក្ខមាណោ សន្នេហា
អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៥៣] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាភក្ខមាណោ សន្នេហា អាបត្តិយា អប្បជិ-
កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កា-
សតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កា-
សតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហន្តេហិ សមន្តាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាភក្ខមាណោ សន្នេហា អាបត្តិយា អប្បជិ-
កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារ-
វិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះ
ធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ
ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២៥៤] តិល្ល្នំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ
 អាបត្តិយា អប្បជិតម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯ-
 កោ ភណ្ណានការកោ ហោតិ កលហាការកោ វិវាទ-
 ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិការណាការកោ
 ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អន-
 បទានោ ឯកោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហារតិ អននុលោមិ-
 កេហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិល្ល្នំ
 ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជិតម្មេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៥៥] អបវេសំបិ ភិក្ខុវេ តិល្ល្នំ ភិក្ខុនំ អា-
 កដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជិតម្មេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ
 ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារិបន្នោ ហោតិ ឯកោ
 អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ
 តិល្ល្នំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា
 អប្បជិតម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នក
 បង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ
 ពួក ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ
 ពួក ១ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសម
 គួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនី-
 យកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត
 គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារ
 ពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ
 ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣
 ពួកនេះឯង ។

កម្មកូនរក ឧក្ខេបនីយកម្ម សម្មាវត្តនា

[២៥៦] អបវេសំបិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 កដ្ឋមាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេប-
 ជីយកម្មំ កវេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
 ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ
 ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបជីយ-
 កម្មំ កវេយ្យ ។

អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកដ្ឋមាណោ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៧] អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបជីយកម្ម-
 កតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ
 សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បានេតព្វំ ន និស្សយោ ធាតព្វោ
 ន សាមណោរោ ឧបជ្ជាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ
 សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ
 អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេប-
 ជីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតព្វា

កម្មកូន្តកៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

[២៥៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់វគ្គមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន
ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្ថស្ស
ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមិចិ-
កម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យភិហារោ ចានោទកំ
ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរ្យ្យដិត្តហាលំ នហា-
នេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតតត្ថោ ភិក្ខុ សីល-
វិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតព្វោ ន អាចារិវត្តិយា អនុទ្ធិ-
សេតព្វោ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតព្វោ ន អាជីវ-
វិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតព្វា
ន តិហិទ្ធិដោ ជារេតព្វោ ន តិត្តិយទ្ធិដោ ជារេតព្វោ
ន តិត្តិយា សេវិតព្វា ភិក្ខុ សេវិតព្វា ភិក្ខុសិក្ខា
សិក្ខិតព្វា ន បកតតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ
អាវាសេ វត្ថុព្វំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុព្វំ ន ឯ-
កច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុព្វំ បកតតត្ថំ ភិក្ខុ
ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតតត្ថោ ភិក្ខុ អាសាទេ-
តព្វោ អន្តោ វា ពហិ វា ន បកតតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
ឧចោសថោ បបេតព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ឬអាបត្តិឯទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលជូនជាង
 អាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម
 មិនត្រូវត្រេកអរ នឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជូលី សាមី-
 ចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រូ
 ជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងបីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុង
 វេលាជូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយ
 សីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ
 មិនត្រូវចោទដោយអាជីវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ (ឱ្យបែក)
 ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់
 ទង់ជ័យរបស់តិរិយ មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរិយ ត្រូវតែគប់រកពួកភិក្ខុ
 ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ
 មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុង
 អាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
 បកតត្តទេ បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងចាកអា-
 សនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិន
 ត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

កម្មក្ខន្ធកេ ឆន្ទោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន
ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ
ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៨] អថខោ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោកំ
សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ
អគមាសិ ។ តត្ថ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុជ្ជេសុំ
ន អញ្ញាលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករីសុ
ន តរុករីសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ
អសក្ករិយមាទោ អតរុករិយមាទោ អមាទិយមាទោ
អបូជិយមាទោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ
អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខុ នេវ អភិវាទេសុំ ន
បច្ចុជ្ជេសុំ ន អញ្ញាលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ
ន សក្ករីសុ ន តរុករីសុ ន មាទេសុំ ន បូជេសុំ ។

កម្មត្រូវធ្វើ: ឆន្ទភិក្ខុសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ

ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំ
ក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវ
រំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
អាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ឆន្ទភិក្ខុ
នោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ
ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ
ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិន
ធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាល
ដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណា
ធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុ
ក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលិកម្ម មិនធ្វើ
សាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ អតុករិយមាណោ អ-
 មាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ
 អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អតមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខុ
 នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ញលិកម្មំ ន
 សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករិសុ ន តុករិសុ ន
 មាណេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខុហិ អសក្ករិយមាណោ
 អតុករិយមាណោ អមាណិយមាណោ អប្បជិយមាណោ
 អសក្ការកតោ បុណនេវ កោសម្ពី បច្ចាតច្ឆិ ។
 សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ ភិក្ខុ
 ឧបសង្កម្ពិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អារុសោ សង្ឃេន
 អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ
 មយា បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
 អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ នន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 ណោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
 ប្បស្សម្កេតុ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិន
 បូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាស
 ដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល
 មិនធ្វើអញ្ញាលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន
 មិនបូជាដែរ ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព
 មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោ-
 សម្ពិវិញ ។ ឆន្ទភិក្ខុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្ត
 វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ
 និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេ-
 បនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយ
 ប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម
 តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ
 ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់
 ឆន្ទភិក្ខុចុះ ។

កម្មកូន្តកេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៥៩] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សា-
 មណេវំ ឧបជ្ជាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី សាទិយតិ
 សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្ប-
 ជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន
 អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា
 ចាបិជ្ជតវំ កម្មំ ករហតិ កម្មិកេ ករហតិ ។ បេ ។

[២៦១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 អភិវាទនំ បច្ចុជ្ជានំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាស-
 នាកិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[២៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យ ឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មត ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ចេញ ចំពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិ ដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការ សំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជូលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈ មកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[២៦២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 សេយ្យភិហារំ ចាទោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថសិកំ
 បត្តចីវរវ្យជិត្តហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ
 ។ បេ ។

[២៦៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ
 សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាចារិវត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
 ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ អាជីវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ
 ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២៦៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ តិហិទ្ធិដំ ធារេតិ
 តិត្តិយទ្ធិដំ ធារេតិ តិត្តិយេ សេវេតិ ន ភិក្ខុ សេវេតិ
 ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខុតិ ។ បេ ។

[២៦៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បកតត្ថេន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វេសតិ ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ
 វេសតិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វេសតិ
 បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២៦២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹង
ការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ សាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១
វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងបីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាជូត
ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៦៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជា
បកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិ-
វិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុ
ផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៦៤] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យ
របស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ ១ សេពគប់ពួកតិរិយ ១
មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២៦៥] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែល
មានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុង
អាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១
ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកចាកអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្ត

កម្មក្ខន្ធភកេ បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ
 បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២៦៦] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ
 បមេតិ បវារណំ បមេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ
 បដ្ឋមេតិ ឱកាសំ កាវេតិ ចោទេតិ សាវេតិ ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ សម្បយោទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហា-
 ដ្តេហិ សមន្នាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិ-
 កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វតេចត្តាឡីសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្នាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន ជិស្សយំ ទេតិ
 ន សាមណេវំ ឧបដ្ឋាមេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតី

កម្មត្ថន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់

ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
អង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ
ឃាត់ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១
ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១
ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ
(ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវ
ម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
ដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យ
ឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេររប្រើខ្លួន ១ មិនទទួល

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាក-
តស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អា-
បត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ
អាបត្តិ ឆាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិជ្ជតរំ
កម្មំ ន ករហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ។ បេ ។

[២៦៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុ-
នោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អា-
សនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២៧០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុ-
នោ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ ចាទបីបំ ចាទក-
ថលិកំ បត្តចីវរ្យ្ជជិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
សាទិយតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦៩] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុជ្ជានកម្ម ១ អញ្ញាលិកម្ម ១ សាមិចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៧០] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងទ្រជើងនិងវត្ថុសំរាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងបិវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធភេ បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៧១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ន បកតត្ថំ ភិក្ខុ
 សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន អាចារិវត្តិយា អនុទ្ធិ-
 សេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធិសេតិ ន អាជីវិបត្តិយា
 អនុទ្ធិសេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២៧២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ន តិហិទ្ធជំ ធារេតិ
 ន តិត្តិយទ្ធជំ ធារេតិ ន តិត្តិយេ សេវេតិ ភិក្ខុ សេវេតិ
 ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខុតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ន បកតត្ថេន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វេសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ
 វេសតិ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វេសតិ
 បកតត្ថំ ភិក្ខុ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្ថំ
 ភិក្ខុ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ បញ្ចហាដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[២៧៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អដ្តេហិ សមន្នាគតស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មត្ថន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

[២៧១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជា
បកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយ
ទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក)
ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ លេ ។

[២៧២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យ
របស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួក
តិរិយ ១ សេពគប់តែពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ លេ ។

[២៧៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាស
ដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូល
មួយ ១ មិននៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូល
មួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញ
ពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិន

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ
 បមេតិ ន បវារណំ បមេតិ ន សវេជីយំ ករោតិ ន
 អនុវាទំ បដ្ឋមេតិ ន ឱកាសំ ករោតិ ន ចោទេតិ ន
 សារេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតិ ឥមេហិ ខោ
 ភិក្ខុវេ អដ្ឋហដ្តេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា
 អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតព្វតេចត្តាឡីសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ នន្ទេន ភិក្ខុនា សដ្ឋំ ឧបសដ្ឋមិត្វា ឯកំសំ
 ឧត្តរាសដ្ឋំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ វន្តិត្វា ឧក្ក-
 ដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចសី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេជីយោ
 អហំ ភន្តេ សដ្ឋេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្តារំ
 វត្តាមិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សដ្ឋី យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិត្តញ្ច ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបក-
តត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួល
នាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១
មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវ
រម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្ទភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរក
សង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈទៀងស្នាម្នាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំង-
ឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូលឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង
អាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្មបរោម ប្រព្រឹត្ត
វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ (ឆន្ទភិក្ខុ) គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

តតិយម្បិ យាចិត្តា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេ-
បដិយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ
វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដិយកម្មស្ស បដិ-
ប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ
ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដិយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដិយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ
ចាតេតិ នេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-
ដិយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដិយកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឆន្នស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបដិយកម្មស្ស
បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ

កម្មកូន្តកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាស
ឱ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ
សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្ត
វត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ
ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។
បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំង
សម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូម
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុគួរដល់
លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរ
ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយ
ឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ លេ ។ ខ្ញុំប្រកាស

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឆន្ទោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ
 ទេត្តារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្ទស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 បដិប្បស្សម្តេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឆន្ទស្ស
 ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស
 បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តំ សង្ឃេន ឆន្ទស្ស ភិក្ខុ-
 នោ អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អប្បជិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឆន្ទំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៦] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភក្កវា សាវត្ថិយំ
 វិហារតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ ។ តេន

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ
 ចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 សម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនសម្តែងអាបត្តិចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់
 ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាគម្រប់ ៦ ។

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន
 របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ

កម្មកូនកេ បាបកទិដ្ឋិ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ

ខោ បន សមយេន អវិជ្ជស្ស នាម ភិក្ខុនោ កន្ធពា-
 ធិបុព្វស្ស^(១) ឯវរូបំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ត-
 ថាហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ នា-
 លំ អន្តរាយាយាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ សម្ពហុលា
 ភិក្ខុ អវិជ្ជស្ស កិវ នាម ភិក្ខុនោ កន្ធពាធិបុព្វស្ស
 ឯវរូបំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតា ធម្មំ
 ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។
 អថ ខោ តេ ភិក្ខុ យេន អវិជ្ជា ភិក្ខុ កន្ធពាធិបុព្វោ^(២)
 តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមិត្វា អវិជ្ជំ ភិក្ខុំ កន្ធពាធិ-
 បុព្វំ ឯតទោវេចំ សច្ចំ កិវ តេ អារុសោ អវិជ្ជ ឯវរូបំ
 ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ
 អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 ភកវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។

១ ឱរាបិយបោត្តកេ កន្ធពាធិបុព្វស្សាតិ បាហោ ភវតិ ។ ២ ឱ. បោត្តកេ កន្ធពាធិ-
 បុព្វោតិ បាហោ ។

កម្មកូនក្រ: រឿងអវិជ្ជកិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់

ឈ្មោះអវិជ្ជ: ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសំលាប់ត្នាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាព
 យ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់
 ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើ
 សេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូបបានឮដំណឹង
 ថា ភិក្ខុឈ្មោះអវិជ្ជ: ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសំលាប់ត្នាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់
 មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះ
 មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមាន
 ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំង-
 ឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ គ្រានោះ
 ឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅរកអវិជ្ជភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូល អ្នកសំលាប់ត្នាត
 លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះ នឹងអវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល
 អ្នកសំលាប់ត្នាតថា ម្ចាស់អារុសោអវិជ្ជ: ឮថា អ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់
 មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះ
 មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះ
 ភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ
 មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អវិជ្ជភិក្ខុ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯវំ ព្យា ខោ^(១) អហំ អារុសោ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ
 អាជាតាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា
 ភកវតា តេ បដិសេវតោ ធាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ មា
 អារុសោ អវិជ្ជ ឯវំ អវច មា ភកវតំ អព្ពាចិត្តិ ន ហិ
 សាធុ ភកវតោ អព្ពត្តានំ ន ហិ ភកវា ឯវំ វទេយ្យ
 អនេកបរិយាយេន អារុសោ អវិជ្ជ អន្តរាយិកា ធម្មា
 វុត្តា ភកវតា អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ
 អប្បស្សាទា កាមា វុត្តា ភកវតា ពហុទុក្ខា ពហូចា-
 យាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្កលុបមា^(២)
 កាមា វុត្តា ភកវតា ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីន-
 វោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំសបេសុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា
 ។ បេ ។ តិណ្ហាភ្នុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។
 អដ្ឋារកាសុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។

១ ឯវញ្ច ខោតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ២ អដ្ឋិកង្កលុបមាតិ កត្តចិ បោត្តកេ
 ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ធ្វើយថា ម្នាលអារុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ
ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ដូច្នោះមែន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះនិយាយថា អារុសោ
អវិជ្ជៈ លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្គាប់ព្រះមានព្រះភាគ
ឡើយ ការពោលបង្គាប់ព្រះមានព្រះភាគមិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមាន
ព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នោះទេ ម្នាលអារុសោអវិជ្ជៈ ធម៌ទាំងឡាយ
ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយអនេក-
បរិយាយ ឯធម៌ទាំងឡាយនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច
មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មាន
ច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយ
រាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោស
ក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ
មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាម
ទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បាបកទិដ្ឋិ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ

សុបិនកុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។ យាចិ-
 តកុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។ វុត្តុដ-
 លុបមា កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។ អសិស្សនុបមា
 កាមា វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។ សត្តិសូលុបមា កាមា
 វុត្តា ភកវតា ។ បេ ។ សប្បសិរុបមា កាមា វុត្តា ភក-
 វតា ពហុទុក្ខា ពហូចាយាសា អាទីនវោ ឯត្ត ភិយ្យោ-
 តិ ។ ឯវិបិ ខោ អវិជ្ជា ភិក្ខុ កន្ធពាទិបុព្វោ តេហិ
 ភិក្ខុហិ វុច្ចមាណោ តថេវ តំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ថាមសា
 បរាមស្ស អភិទិវិស្ស វោហរតិ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ
 អារុសោ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាទាមិ យថា យេ-
 មេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេ-
 វតោ ណលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ
 ភិក្ខុ ធាសក្ខីសុ អវិជ្ជំ ភិក្ខុ កន្ធពាទិបុព្វំ ឯតស្មា
 ចាបកា ទិដ្ឋិតតា វិវេចតុំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ

កម្មត្ថន្តរកៈ រឿងអវិជ្ជកិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់
សប្តិ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មាន
ឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាម
ទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្ទៃឈើ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំបិតនិងជ្រញ ។ បេ ។ ព្រះ
មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិង
ដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ
មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ។ អវិជ្ជកិក្ខុជាកូននៃ
ត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះ និយាយដាស់តឿន
យ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ ហើយនិយាយ
យ៉ាងនេះដដែលថា ម្ចាស់អារុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមាន
ព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះ
ភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិន
អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួក
ភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងដោះអវិជ្ជកិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាត ឱ្យ
រួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបានឡើយ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

យេន ភក្កវា តេនុបសង្កមីសុ ឧបសង្កមិត្វា ភក្កវតោ
ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។

[២៧៧] អថខោ ភក្កវា ឯតស្មី ជិណានេ ឯតស្មី
បក្កវណោ ភិក្កុសង្កំ សង្កិចាតាបេត្វា អវិជ្ជំ ភិក្កុ
កន្ធពាធិបុព្វំ បធិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តេ អវិជ្ជំ ឯវរូបំ
ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភក្កវតា ធម្មំ ទេសិតំ
អាជាធាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភក្កវតា
តេ បធិសេវតោ ធាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ ឯវំ ព្យា ខោ
អហំ កន្តេ ភក្កវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា
យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភក្កវតា តេ បធិសេវតោ
ធាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ កស្សុ នុ ខោ ធាម ត្ថំ មោ-
យបុរិស មយា ឯវំ ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាសិ ននុ មយា
មោយបុរិស អនេកបរិយាយេន អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាប
បង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[២៧៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យ
ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួររបញ្ជាក់អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាត
ក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់អវិជ្ជ ឮថា ទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នោះ កើត
ឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើ
សេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ
ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អវិជ្ជភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគ
ទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាច
ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថាគត
សម្តែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្ចាស់មោឃបុរស ធម៌ទាំង-
ឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគតសម្តែងហើយដោយអនេកបរិយាយ

កម្មក្ខន្ធកេ បាបកទិដ្ឋិ អវិជ្ជាភិក្ខុវត្ថុ

អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សាទា
 កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហូទាយាសា អាទីនវោ
 ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកដ្ឋលុបមា កាមា វុត្តា មយា ពហុ-
 ទុក្ខា ពហូទាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំស-
 យេសុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ យេ ។ តិណ្ណក្កុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ យេ ។ អដ្ឋារកាសុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ យេ ។ សុបិណកុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ។ យេ ។ យាចិតកុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ យេ ។ វុត្ត-
 ដលុបមា កាមា វុត្តា មយា ។ យេ ។ អសិស្សុបមា
 កាមា វុត្តា មយា ។ យេ ។ សត្តិស្សុបមា កាមា
 វុត្តា មយា ។ យេ ។ សប្បសិរុបមា កាមា វុត្តា មយា
 ពហុទុក្ខា ពហូទាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ
 អថ ច បន ត្ថំ មោយបុរិស អត្តនា ទុក្ខហិតេន ទិដ្ឋិ-
 តតេន អម្ពេ ចេវ អញ្ចាចិត្តសិ អត្តានញ្ច ខណសិ

កម្មតូន្ត្រកៈ រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុមានទិដ្ឋអាក្រក់

មិនមែនទេឬ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេព
 ពិតមែន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មាន
 សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មាន
 ច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង
 មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ
 មានច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់
 ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ
 ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្តៅរងើក
 ភ្លើង ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់
 សប្តិ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់
 ខ្ចីគេ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្ទៃ
 ឈើ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំ-
 បិតនិងជ្រញ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា
 ដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ
 មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី
 ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ម្នាលមោឃបុរស បើ
 ដូច្នោះ អ្នកឯងឈ្មោះថា ពោលបង្គាប់តថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ពហុញ្ច អបុញ្ញំ បសវសិ តំ ហិ តេ មោយបុរិស
 ភវិស្សតិ ទីយវត្តំ អហិតាយ ទុក្ខាយ នេតំ មោយបុរិស
 អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ
 ។ មេ ។ វិករហិត្វា ។ មេ ។ ធម្មិ កងំ កត្វា ភិក្ខុ
 អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធពាទិបុព្វស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បទិទិស្សក្កេ
 ឧក្កេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ពោកំ សង្ឃេន ។

[២៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ កាតព្វំ បបមំ អវិជ្ជោ
 ភិក្ខុ កន្ធពាទិបុព្វោ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ
 សារេត្វា អាបត្តិ អាហេយេតព្វា អាបត្តិ អាហេយេត្វា
 ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បទិពលេន សង្ឃោ ញាមេតព្វោ
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធពា-
 ទិបុព្វស្ស ឯវរូបំ ចាបកំ^(១) ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ
 ភកវតា ធម្មំ នេសិតំ អាជាជានិ យថា យេមេ អន្តរា-
 យិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បទិសេវតោ ជាលំ

១ ឱ. បាបិកំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ប្រសព្វនូវបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្ចាស់មោឃ-
 បុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជា
 ប្រយោជន៍ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែងទេ ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនេះ
 មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឱ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លា
 ស្រាប់ហើយឱ្យវិវឺតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។
 ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាស្រាស់ហោរាភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឱ្យបរិ-
 ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ។

[២៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើ
 យ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអវិជ្ជភិក្ខុ ដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត ជា
 មុនសិន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង
 លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យ
 ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមាន
 សភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត
 ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ
 ថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ស្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តី
 អន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

កម្មក្ខន្ធកេ បាបិកទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ នប្បដិនិស្សក្កតិ ។
 យទិ សង្ឃិស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធតាធិបុព្វស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោកំ សង្ឃេន ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ
 កន្ធតាធិបុព្វស្ស ឯវរុបំ ចាបកំ ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថា-
 ហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជាធាមិ យថា យេមេ
 អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា តេ បដិសេវតោ ណាសំ
 អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ នប្បដិនិស្សក្កតិ^(១) ។
 សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធតាធិបុព្វស្ស ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ករេតិ អសម្ភោកំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធតាធិបុព្វស្ស ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ
 អសម្ភោកំ សង្ឃេន សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

១ ឱ. ន បដិនិស្សក្កតិ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អវិជ្ជកិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ បើ
 កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជកិក្ខុដែល
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើង
 ដល់អវិជ្ជកិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នាតដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់នូវ
 ធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែល
 ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌
 ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។
 អវិជ្ជកិក្ខុនោះ ក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជ-
 កិក្ខុកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជកិក្ខុជា
 កូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។
តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ
អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធាតិបុព្វស្ស ឯវ្យុបំ ចាបកំ
ទិដ្ឋិតតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភកវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជា-
នាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភកវតា
តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋិ
នប្បដិនិស្សន្តតិ ។ សង្ឃោ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធា-
តិបុព្វស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោកំ សង្ឃេន ។ យស្សា-
យស្សតោ ខមតិ អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធាតិបុព្វស្ស
ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស ករណំ អសម្ភោកំ សង្ឃេន សោ តុណ្ណាស្ស
យស្ស នក្ខេមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេ-
ន អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធាតិបុព្វស្ស ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោកំ
សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ
 កើតឡើង ដល់អវិជ្ជកិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាតដូច្នោះថា យើង
 ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំង-
 ឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបាន
 យ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេព
 ទេ ។ អវិជ្ជកិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់
 អវិជ្ជកិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជកិក្ខុ
 ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ សង្ឃបានធ្វើដល់
 អវិជ្ជកិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាតហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះ)
 គួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្យាញ ភិក្ខុវេ សំសថ អវិជ្ជោ
 ភិក្ខុ កន្ធពាធិបុញោ សង្ឃេន^(១) ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ អសម្ភោកំ
 សង្ឃេនាតិ ។

[២៧៩] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាភតំ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធិប្បកម្មញោវ
 ហោតិ អវិនយកម្មញោ ឡុបសន្តញោ អសម្មុខា កតំ
 ហោតិ អប្បដិបុត្តា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាភតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 អធិប្បកម្មញោវ ហោតិ អវិនយកម្មញោ ឡុបសន្តញោ ។

[២៨០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អនេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ
 ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អនារោបេត្វា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

១ ឱពោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ឥធិ សង្ឃេនាតិ សម្ភោ ន ទិស្សតិ ។

កម្មត្រូវទុកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ។ ទៅថា អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃ ត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិ លាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[២៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំ- បាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្ម មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន អាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២៨១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិ ឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[២៨២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ
អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ ។ បេ ។

[២៨៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេ-
ហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ ។ បេ ។

[២៨៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ ។ បេ ។

[២៨៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាកតំ ។ បេ ។

[២៨៦] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទេសនាកាមិនិយា
អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វត្តេន
កតំ ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[២៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំង
មុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
(ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ លេ ។

[២៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
បានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ លេ ។

[២៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិន
តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ លេ ។

[២៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មាន
អាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
(ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ លេ ។

[២៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ លេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ លេ ។

កម្មកូន្តរកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធិប្បកម្មំ

[២៨៧] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៨៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទោទេត្វា កតំ
ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៩] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ
អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៩០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ អធិម្មេន កតំ ហោតិ វក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធិប្បកម្មុ-
ញោវ ហោតិ អវិទយកម្មញោ ឡុបសន្តញោ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធិប្បកម្មត្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[២៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអា-
បត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
(ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអា-
បត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្ម
មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ
អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធិកម្ម ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[២៩១] តីហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម-
 កម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុរូបសន្តញ្ញំ សមុខា
 កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ
 ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុរូបសន្តញ្ញំ ។

[២៩២] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហង្កេហិ សមដ្ឋាកតំ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
 ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញំ សុរូបសន្តញ្ញំ អា-
 បត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាតាមិទិយា អាបត្តិយា កតំ
 ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៩៣] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោ-
 តិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិ អាហេបេត្វា កតំ
 ហោតិ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[២៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់
 ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុង
 ទីចំពោះមុខ ១ សួរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង
 ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់
 ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជា
 កម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែល
 ធ្វើដោយ (មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយ
 អាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ។ បេ ។

[២៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
 ទើបធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[២៩៤] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សមុខា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមដ្ឋាគតំ ។ បេ ។

[២៩៥] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៦] អបរេហិមិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ
 ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៧] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ
 ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
 ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[២៩៨] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ទេសនាកាមិនិយា
 អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមត្តេន
 កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះ
មុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ
ប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
(មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[២៩៩] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[៣០០] អបរេហិមិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ
ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ ។ បេ ។

[៣០១] អបរេហិមិ ។ បេ ។ សារត្វា កតំ ហោតិ
ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ
ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ ។ បេ ។

[៣០២] អបរេហិមិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អាហេបេត្វា
កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមក្កេន កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមណ្ឌកតំ
ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ញេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ញ វស្សបសន្តញ្ញ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[២៩៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ
អាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-
ព្រៀង ១ ។ បេ ។

[៣០០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ
ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិ
ឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជា
កម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់
ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ កម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

កម្មកូន្ធរកេ តិអង្គសមន្តាគតកិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៣] តីហិ កិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាគតស្ស
 កិក្ខុនោ អាកង្ខមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ កណ្ណានការ-
 កោ ហោតិ កលហាការកោ វិវាទការកោ ភស្ស-
 ការកោ សង្ឃេ អធិការណាការកោ ពាលោ ហោតិ
 អព្យត្តោ អាបត្តិតហុលោ អនបទានោ តិហិសំសដ្ឋោ
 វិហារតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេហិ ខោ
 កិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខ-
 មាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៤] អបរេហិមិ កិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ សមន្តាគតស្ស
 កិក្ខុនោ អាកង្ខមាណោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ
 សីលវិបន្នោ ហោតិ អដ្ឋាចារេ អាចារិបន្នោ ហោតិ អតិ-
 ទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ កិក្ខុវេ តីហាង្កេហិ
 សមន្តាគតស្ស កិក្ខុនោ អាកង្ខមាណោ សង្ឃោ ចាបិកា-
 យ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៣០៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់-
 ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងង់
 មិនឃ្លាស ច្រើនទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅ
 ច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារៈ
 ក្នុងអជ្ឈាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
 សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣០៥] អបរេហិមិ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្តាត-
 តស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិ-
 យា អប្បទិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ កាសតិ សដ្ឋស្ស
 អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ តីហដ្ឋេហិ សមន្តា-
 តតស្ស ភិក្ខុនោ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បទិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ណំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ
 សដ្ឋោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បទិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនី-
 យកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌានការកោ ហោតិ ក-
 លហាការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សដ្ឋេ
 អធិការណាការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ
 អាបត្តិពហុលោ អនបដានោ ឯកោ តិហិសំសដ្ឋោ វិហា-
 រតិ អននុលោមិកេហិ តិហិសំសក្កេហិ ឥមេសំ ខោ
 ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សដ្ឋោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បទិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

វិនយបិដក បុណ្យវគ្គ

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ
 អង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀល
 ព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
 សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ
 ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុ
 ជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង
 ជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់
 មិនឈ្លាស ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅ
 ច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋ-
 មាណោ សង្កេតោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អទិសីលេ សីល-
 វិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អដ្ឋាចារេ អាចារិវិបន្នោ ហោតិ
 ឯកោ អទិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុ-
 វេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អាកដ្ឋមាណោ សង្កេតោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ អា-
 កដ្ឋមាណោ សង្កេតោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ
 ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ កា-
 សតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស
 អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខុវេ តិណ្ណំ ភិក្ខុនំ
 អាកដ្ឋមាណោ សង្កេតោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិ-
 និស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកដ្ឋមានច្ចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មត្ថន្តកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុង
អដ្ឋាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់
ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ
ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌
ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ
សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ
ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[៣០៩] បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ ឧ-
 ក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។
 តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ ន និស្សយោ
 ទាតព្វោ ន សាមណោវោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវា-
 ទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន
 ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
 សា អាបត្តិ ន អាបទ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ
 វា បាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិ-
 តព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសថោ បេតព្វោ
 ន បវារណា បេតព្វា ន សវេនីយំ កាតព្វំ ន
 អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន
 ទោទេតព្វោ ន សាវេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្ម-
 យោទេតព្វន្តិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អដ្ឋាវសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយ
 ប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុង (ឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះ ដូច្នោះគឺ
 មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណោរបម្រើខ្លួន
 មិនត្រូវឱ្យទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួច
 ហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ
 បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ
 ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវ
 តិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ
 មិនត្រូវហាមបរាវណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ
 (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស
 (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យ
 ឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

កម្មកូន្តកេ អវិជ្ជកិក្ខុ បាបិកទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

[៣១០] អថខោ សង្ខេវា អវិជ្ជស្ស ភិក្ខុនោ កន្ធិពា-
 ធិបុព្វស្ស ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោកំ សង្ខេវន ។ សោ
 សង្ខេវន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេ-
 បនីយកម្មកតោ វិព្ពមិ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។
 តេ ឧជ្ឈាយន្តិ វិទ្យន្តិ វិចារេន្តិ កតំ ហិ ឆាម អវិជ្ជោ
 ភិក្ខុ កន្ធិពាធិបុព្វោ សង្ខេវន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ពមិស្សតីតិ ។
 អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហារេសុំ ។

[៣១១] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវលោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា^(១) ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ អវិជ្ជោ ភិក្ខុ កន្ធិពាធិបុព្វោ សង្ខេវន
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មក-
 តោ វិព្ពមតីតិ^(២) ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិកវហិ ពុទ្ធា ភកវា
 កតំ ហិ ឆាម សោ ភិក្ខុវេ មោយបុរិសោ សង្ខេវន
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-

១ ឯត្តន្តរេ តេតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. វិព្ពមីតិ ។

កម្មកូន្តកៈ អវិជ្ជភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

[៣១០] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុដែលជាកូន នៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត ។ អវិជ្ជភិក្ខុនោះ លុះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ- កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ភិក្ខុទាំង- ឡាយណា ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោល ទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ មិនគួរនឹង សឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។

[៣១១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យ ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួររបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង- ឡាយ ឮថា អវិជ្ជភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេ- បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែន ឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិត មែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃ- បុរសនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

កតោ វិញ្ញិស្សតិ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា ប-
សាទាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មំ កាមំ កត្វា ភិក្ខុ
អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ពេតុ ។

[៣១២] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេប-
នីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតព្វំ ឧបសម្មាទេតិ និស្សយំ
ទេតិ សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ
សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន
បដិប្បស្សម្ពេតព្វំ ។

[៣១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ពេតព្វំ យាយ អា-
បត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

មិនសមគួរនឹងសឹកទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជន
ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ
ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចុះ ។

[៣១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យ
ឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មត
ខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅ
ពួកភិក្ខុនី ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

[៣១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-
កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ
ទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ អាបជ្ជតិ
អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិជ្ជតំ កម្មំ ករហតិ
កម្មិកេ ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហន្តេហិ
សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
និស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៣១៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អន្តេហិ សមន្មាគតស្ស
ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្តេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្តេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឧទាសមំ បបេតិ បវារណំ បបេតិ សវេនីយំ
កហេតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ កាហេតិ ចោទេតិ
សាហេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្បយោទេតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខុវេ អដ្ឋហន្តេហិ សមន្មាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន ប-
ដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ
នប្បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[៣១៥] បញ្ចហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមន្តាភតស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្កេ-
 បនីយកម្មំ បទិប្បស្សម្តេតព្វំ ន ឧបសម្មាទេតិ ន
 ទិស្សយំ ទេតិ ន សាមណោ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោ-
 វាទកសម្មតី សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន
 ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្តាភ-
 តស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ
 ឧក្កេបនីយកម្មំ បទិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

[៣១៦] អបរេហិបិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហាង្កេហិ សមន្តា-
 ភតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្ស-
 ក្កេ ឧក្កេបនីយកម្មំ បទិប្បស្សម្តេតព្វំ យាយ អា-
 បត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ
 ឧក្កេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តិ ន អាបដ្ឋតិ
 អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតំ កម្មំ ន ករ-
 ហតិ កម្មិកេ ន ករហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ បញ្ច-
 ហាង្កេហិ សមន្តាភតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្កេបនីយកម្មំ បទិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៣១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិន
 ឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណោរបម្រើខ្លួន ១ មិន
 ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិន
 ប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនី-
 យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥
 នេះឯង ។

[៣១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត
 គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចំពោះ
 អាបត្តិណាហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែល
 គ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀល
 កម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ
 ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប
 ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សទិ

[៣១៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខុវេ អង្កេហិ សមដ្ឋាកតស្ស
 ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
 ដីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ន បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ
 ឧទោសចំ បមេតិ ន បវារណំ បមេតិ ន សវចដីយំ
 កហេតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋមេតិ ន ឱកាសំ កាវេតិ ន
 ចោទេតិ ន សាវេតិ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតិ
 ឥមេហិ ខោ ភិក្ខុវេ អដ្ឋហង្កេហិ សមដ្ឋាកតស្ស ភិក្ខុ-
 នោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបដី-
 យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្តេតព្វំអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣១៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បដិប្បស្សម្តេ-
 តព្វំ តេន ភិក្ខុវេ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-
 ទិស្សក្កេ ឧក្ខេបដីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ
 ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ កវិត្វា វុឌ្ឍានំ
 ភិក្ខុនំ ចាទេ វេទិត្វា ឧក្កដិកំ ទិសីទិត្វា អញ្ចសី

កម្មតួនូកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

[៣១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិន
 ហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត)
 ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជា
 ជំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹក
 គេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុ
 ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់
 យ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈ
 ធៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-
 កតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ ទេត្តារំ វត្តាមិ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យា-
 ចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា
 បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មំ បដិប្បស្សម្តេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចា-
 បិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សត្តេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ
 សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ ទេត្តារំ វត្តតិ ចាបិកាយ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ផ្តងអញ្ញាលីឡើងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រ-
 ព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បបរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន
 ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់
 ចេញ ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។
 ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប-
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់
 ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់
 ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បប-
 រោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សន្តិ

ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-
 ស្សន្តិ យាចតិ ។ សង្កោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-
 កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
 ប្បស្សម្កេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេប-
 នីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្កោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សង្កេន ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
 វត្ថតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្តារំ វត្ថតិ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
 អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ យា-
 ចតិ ។ សង្កោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្កេ-
 តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

កម្មកូន្តកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម
 ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាស
 សេចក្តីនេះ អស់វារៈ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ
 អស់វារៈ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
 ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ
 ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសមូហរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់
 កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
 មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិ
 អាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
 លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ កាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សន្តំ សង្ឃេន ឥត្តដ្ឋា-
មស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ
ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណំ ។
ឯវមេតំ ជារយាមិតិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សក្កេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ សត្តមំ និដ្ឋិតំ ។
កម្មក្ខន្ធកំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។
ឥមម្ហិ ខន្ធកេ វត្ថុ សត្ត ។

តស្សន្ទានំ

[៣១៩] បណ្ណាកលោហិតកា ភិក្ខុ
សយំ កណ្ណានការកា
តាទិសេ ឧបសង្កម្ម
ឧស្សហីសុ ច កណ្ណានេ
អនុប្បដ្ឋានិ ជាយន្តិ
ឧប្បដ្ឋានិបិ វឌ្ឍវេ^(១)
អប្បិដ្ឋា មេសលា ភិក្ខុ

១ ឱ. បវឌ្ឍន្តិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន
លះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ (ការរម្ងាប់
ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញជាគម្រប់ ៧ ។

ចប់កម្មក្ខន្ធកៈ ជាបឋម ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៧ រឿង ។

ឧទាននៃកម្មក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[៣១៧] រឿងបណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្ក
ហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយដែលជា
អ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការ
បង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើត
ឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ភិក្ខុទាំងឡាយ
ជាអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឧជ្ឈាយន្តិ បរិសតោ^(១)

សទ្ធម្មដ្ឋិតិកោ ពុទ្ធា

សយម្ហូ អត្តបុគ្គលោ

អាណាបេសិ តជ្ជនីយំ^(២)

កម្មំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។

អសម្មុខាប្បជិបុច្ឆា

អប្បជិញ្ញាយ កតញ្ច យំ

អនាបត្តិ អនេសនេ

នេសិតាយ កតញ្ច យំ

អចោទេត្វា អសារេត្វា

អនារោមេត្វា^(៣) ច យំ កតំ

អសម្មុខា អធម្មេន

វត្តេនាមិ ច យំ កតំ^(៤)

អប្បជិបុច្ឆា អធម្មេន

វត្តេនាមិ ច យំ កតំ^(៥)

១ ឱ. បទស្សកោ ។ ម. បទស្សតោ ។ ២ ឱ. តជ្ជនីយ ។ ៣ ឱ. អនារោមេត្វា ។
៤ ឱ. ម. វត្តេន បាបិ យំ កតំ ។ ៥ ឱ. ម. បុន វត្តេន យំ កតំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧទានគាថា

ក៏ពោលទោសក្នុងកណ្តាលបរិស័ទ ព្រះពុទ្ធជិនស្រី ជាព្រះ
សយម្ហូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាថ្នានូវការបិតថេរនៃព្រះសទ្ធម្ហ
ទើបទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ (តជ្ជនី-
យកម្មណា) ដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិន
សាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា
ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-
នាគាមិនី ដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ ១ (តជ្ជនីយកម្ម)
ណា ដែលសង្ឃមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១
(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវ
តាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណាដែលសង្ឃធ្វើ
ដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អប្បជិញ្ញាយ អធម្មេន

វក្កេនាបិ ច យំ កតំ^(១)

អនាបត្តិយា^(២) អធម្មេន

វក្កេនាបិ ច យំ កតំ^(៣)

អនេសនាកាមិនិយា

អធម្មវក្កមេវ ច

នេសិតាយ អធម្មេន

វក្កេនាបិ តថេវ ច

អចោទេត្វា អធម្មេន

វក្កេនាបិ តថេវ ច

អសារេត្វា អធម្មេន

វក្កេនាបិ តថេវ ច

អនាហេមេត្វា^(៤) អធម្មេន

វក្កេនាបិ តថេវ ច

១ ឱ. ម. វក្កេន បាបិ យំ កតំ ។ ២ ឱ. អនាបត្តិ ។ ៣ ឱ. ម. វក្កេន បាបិ យំ កតំ ។ ៤ ឱ. អនាហេត្វា ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា
ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែល
សង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក
ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជា
អវិនយកម្ម) ៦ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃ ធ្វើដោយអាបត្តិ
ដែលសម្តែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់
ជាអធម្មកម្ម) ជាអវិនយកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែល
សង្ឃមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌
ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានរំលឹក
ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូច
គ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយ
ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

កណ្ណារាជយេនេវ
 សុក្ការំ វិជានិយា^(១) ។
 សង្ឃោ អាកង្ខមាដោ វ^(២)
 យស្ស តន្តដីយំ កេវ
 ភណ្ណានំ ពាលោ សំសដ្ឋោ
 អធិសីលេ^(៣) អដ្ឋាចារ
 អតិទិដ្ឋិយា វិបន្នស្ស
 សង្ឃោ តន្តដីយំ កេវ ។
 ពុទ្ធជម្មស្ស សង្ឃស្ស
 អវណ្ណំ យោ ច ភាសតិ ។
 តិណ្ណានុម្បិ ច ភិក្ខុនំ
 សង្ឃោ តន្តដីយំ កេវ
 ភណ្ណានការកោ ឯកោ
 ពាលោ សំសក្កនិស្សិតោ ។
 អធិសីលេ អដ្ឋាចារ
 តថេវ អតិទិដ្ឋិយា

១ ឱ. ម. សុក្ការម្បិ ជានិយំ ។ ២ ឱ. ម. ច ។ ៣ ឱ. អធិសីលំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧទ្ធានគាថា

បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារៈ (វារៈនៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ)
តាមទំនងនៃកណ្តវារៈ (វារៈនៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុស
នោះចុះ) ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់
ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ល្ងង់ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
(សង្ឃ) គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុង
អធិសីល មានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិ-
ទិដ្ឋិ ។ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះ
សង្ឃ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុ
អ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុពួក ១ ល្ងង់ពួក ១ នៅច្រឡកច្រឡំ
ដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិ-
សីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអដ្ឋាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិ-
បត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ (សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ពុទ្ធជម្ពស្ស សង្ឃស្ស

អវល្លោ យោ ច ភាសតិ ។

តជ្ជជីយកម្មកតោ

ឯវំ សម្មាទុវត្តនា

ឧបសម្បទា និស្សយោ

សាមណោឧបដ្ឋនា

ភិក្ខុនោវាទកសម្មតោ

ន កវេ តជ្ជជីកតោ^(១)

នាបដ្ឋេ តញ្ច អាបត្តិ

តាទិសញ្ច តតោ បរំ

កម្មញ្ច កម្មិកេ ចេវ^(២)

ន កវហោ តថាវិទោ

ឧចោសទំ បវារណំ

បកតត្តស្ស នដ្ឋបេ^(៣)

ន^(៤) សវចនីយំ អនុវាទោ^(៥)

១ ឱវាទសម្មតេនាតិ ន កវេ តជ្ជនិកតោ ។ ២ ឱ. ម. ចាបិ ។ ៣ ឱ. ន បេវេ ។
៤ ឱ. ម. បោត្តកេសុ អយំ នសទ្វោ ន ទិស្សតិ ។ ៥ ឱ. ម. សវចនិអនុវាទោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

និងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធឲ្យក ១ ព្រះធម៌ពួក ១
 ព្រះសង្ឃពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជួនីយកម្មហើយ
 ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើ
 តជួនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ
 មិនត្រូវឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជា
 អ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅ
 ភិក្ខុនីឡើយ) មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រ-
 ហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ
 មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិន
 ត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត
 មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឱកាសោ ចោទនេន ច
សារណំ សម្បយោកញ
ន ករយ្យ តថាវិទោ ។
ឧបសម្បទា និស្សយោ^(១)
សាមណោឧបជ្ជនា
ឱវាទកសម្មត្តេនាបិ
បញ្ចហដ្ឋេហិ សម្មតិ^(២) ។
តញ្ចាបជ្ជតិ អាបត្តិ^(៣)
តាទិសញ្ច តតោ បរំ
កម្មញ្ច កម្មិកេ ចាបិ
កហោន្តោ ន សម្មតិ ។
ឧចោសចំ បវារណំ
សវចនីយានុវាទោ
ឱកាសោ ចោទនញ្ចេវ
សារណា សម្បយោជនា

១ ឱ. ឧបសម្បទានិស្សយោ ។ ២ ឱ. បញ្ចហដ្ឋេ ន សម្មតិ ។ ម. បញ្ចហដ្ឋេន សម្មតិ ។
៣ ឱ. តំ អាបជ្ជតាបត្តិ ច ។

កម្មកូន្តកៈ ឧទ្ធានគាថា

មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវ
 រំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះគ្នា) ។ តជ្ជនីយកម្ម
 (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា
 ឱ្យនិស្ស័យ ឱ្យសាមណេររបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតខ្លួនជា
 អ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅ
 ភិក្ខុនី) ។ តជ្ជនីយកម្មមិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត)
 គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិ
 មុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀល
 កម្ម តិះដៀលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើ
 ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត ឱ្យធ្វើឱកាស
 (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឱ្យឈ្មោះគ្នា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឥមេហដ្ឋង្គេហិ យោ យុត្តោ

តជ្ជនា នុបសម្មតិ^(១) ។

កណ្ណារាជយេនេវ

សុក្ការំ វិជានិយា^(២) ។

ពាលោ អាមត្តិតហុលោ

សំសដ្ឋោមិ ច សេយ្យសោ

និយស្សកម្មំ សម្ពុទ្ធា

អាណាបេសិ មហាមុនិ ។

កិជាតិវិស្មី ទ្វេ ភិក្ខុ

អស្សជិបុនពូសុកា

អនាចារម្បិ វិវិដំ

អាចរីសុ អសញ្ញតា

បញ្ចជនីយំ សម្ពុទ្ធា

កម្មំ សារត្តិយំ ជិនោ ។

មច្ឆិកាសណ្ឋោ សុធម្មោ

ចិត្តស្សារាសិកោ អហុ

១ ឱ. នុបសម្មតិ ។ ២ ឱ. សុក្ការម្បិ វិជានិយា ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះ មិនរម្ងាប់ឡើយ ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹង

សុក្កវារៈ តាមទំនងនៃកណ្តាវារៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ

ដែលជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយ

គ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមហាមុនី ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយ-

ស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូប ឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកៈ (នៅ

ក្នុងកិជាតិវិជនបទ ដែលជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារ

ផ្សេង ។ ទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យធ្វើ)

បញ្ចជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវតី ។ រឿងភិក្ខុសុធម្ម អ្នកនៅ

ក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តហាបតី ក្នុងនគរមជ្ជិកាសណ្ឋាៈ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានតាថា

ជាតិវាទេន ខុំសេតិ

សុធម្មោ ចិត្តហាសកំ

បដិសារណីយំ កម្មំ

អាណាបេសិ តថាគតោ ។

កោសម្ព័យំ ឆន្ទំ ភិក្ខុំ

និច្ឆន្តាបត្តិ បស្សិតុំ ។

អទស្សនេ ឧក្ខេបិតុំ

អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។

ឆន្ទោ តំយេវ អាបត្តិ

បដិកាតុំ ន ឥច្ឆតិ

ឧក្ខេបនាប្បដិកម្មេ

អាណាបេសិ វិធាយកោ ។

ចាបទិដ្ឋិ អវិដ្ឋស្ស

អាសិ អញ្ញាណានិស្សិតា

កម្មកូន្តកៈ ឧទ្ទានគាថា

(សុធម្មភិក្ខុនោះ) ជេរចិត្តគហបតី ជាឧបាសក ដោយពាក្យ

តិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ

ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្ទភិក្ខុ ក្នុងក្រុងកោសម្ពី

(ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ទើប

ព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ

មិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្ទភិក្ខុ ក៏មិនប្រាថ្នានឹង សម្តែងអា-

បត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធជាឆាយកដ៏វិសេស ទ្រង់ត្រាស់

បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

រឿងអវិជ្ជភិក្ខុមានទិដ្ឋិលាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ទិដ្ឋិអប្បទិទិស្សក្តេ

ឧក្ខេបំ ជិនកាសិតំ ។

និយស្សកម្មំ បព្វដ្ឋំ^(១)

តថេវ បដិសារណំ ។

អទស្សនាប្បទិកម្មេ

អនិស្សក្តេ ច ទិដ្ឋិយា

ទវាណាចារុបយាតិ

មិច្ឆាអាជីវមេវ ច

បព្វាជនីយកម្មម្ហិ

អតិវេកបទា ឥមេ ។

អលាភាវណ្ណា ទ្វេ បព្វ

ទ្វេ បព្វកាតិនាមកា^(២)

បដិសារណំយកម្មម្ហិ^(៣)

អតិវេកបទា ឥមេ ។

១ ឱ. បព្វដំ ។ ២ ឱ. អលាភាវណ្ណទ្វេបព្វ ទ្វេបព្វកោតិនាមកោ ។ ៣ ឱ. បដិ-សារនិកម្មម្ហិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-

បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយស្សកម្ម

បញ្ចជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូច

គ្នាដែរ ។ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ១

មិនសម្តែងអាបត្តិ ១ មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ១ ល្បែង ១

មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆាអាជីវៈ ១

ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥ គឺ

ភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឱ្យគ្រហស្ថបាណស្ថានលាភ និងពោទោស

ព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា

ទ្វេបញ្ចកៈ ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

តន្ត្រីយំ និស្សយញ្ច^(១)

ទុវេ កម្មាបិ សាទិសា^(២) ។

បព្វជ្ជា^(៣) បដិសារី ច

ទ្ធវដ្ឋឧទារិវត្តកា^(៤)

តយោ ឧក្ខេបនីយកម្មា^(៥)

សទិសា តេ វិភត្តិតោ

តន្ត្រីយនយេនាបិ

សេសំ កម្មំ^(៦) វិជានិយាតិ ។

១ ឱ. និស្សយញ្ច ។ ២ ឱ. ទុវេ កម្មេសុ សទិសំ ។ ៣ ឱ. បព្វជា ។ ៤ ឱ. ម. បដិសារី ច អត្ថិ បទាតិវិត្តតា ។ ៥ ឱ. ម. ឧក្ខេបនា កម្មា ។ ៦ ឱ. សេសកម្មំ ។

កម្មកូន្តកៈ ឧទ្ទានគាថា

មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម ១ និយស្ស-
 កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំង-
 ឡាយពីរ គឺបញ្ចជនីយកម្ម ១ បដិសារណីយកម្ម ១ មាន
 អង្គ ៨ ខ្លះ ថយពី ៨ ខ្លះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្ខេបនីយ-
 កម្ម ៣ នោះប្រហែល ។ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នក
 ប្រាជ្ញ គប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ

[៣២០] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភគវា សាវត្ថិយំ
 វិហារតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ ។ តេន ខោ
 បន សមយេន បារិវាសិកា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សា-
 មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
 ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរវ្យជិត្តហាលំ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋា-
 យន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កងំ ហិ នាម បារិវាសិកា
 ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ
 សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលិកំ
 បត្តចីវរវ្យជិត្តហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ
 តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

បារិវាសិកកូន្នកៈ

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅក្នុងជេត-
វនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួក
ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស^(១) តែងទទួលត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
កម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ
ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
បាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំង-
ឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ លេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសម
បើនឹងត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម
ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំង
សម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុស
ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បជិច្ឆន្តបរិវាស ១ បជិច្ឆន្តបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១
សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បជិច្ឆន្តបរិវាសនោះបានសម្តែងរួចហើយក្នុងមហាខន្ធកៈនៃមហាវគ្គ
ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ឆយកូន្នកៈ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកានំ គរហា

[៣២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បករណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សង្ឃិចាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ សា-
 មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
 ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិក្កហាលំ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធា ភគវា
 កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ
 សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិហារំ ចានោទកំ
 ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិក្កហាលំ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
 បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ មេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មិ
 កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

បារិវាសិកត្ថន្តកៈ ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
 ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋា-
 នកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមក
 ឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការ
 ទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត
 ទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមាន
 ព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម
 បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេក
 មកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង
 ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជា
 បកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យ
 កើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជន
 ដែលជ្រះថ្លាហើយឱ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោស
 ហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អញ្ចាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យា-
 ភិហារោ^(១) ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលិកំ
 បត្តចីវរប្បដិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ ចារិ-
 វាសិកានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថារុខ្យំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 អញ្ចាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-
 ហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលិកំ បត្តចីវរប្ប-
 ដិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថារុខ្យំ ឧទោសចំ ប-
 វារលំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច^(២) ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកានំ ភិក្ខុនំ វត្ថំ បញ្ញាបេស្សាមិ
 យថា ចារិវាសិកេហិ ភិក្ខុហិ វត្ថិតព្វំ ។

១ កត្តចិ បោត្តកេ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ ចសទ្ធោ
 ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹក
សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
បាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជា
បកតត្ថទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) នឹងអភិវាទន-
កម្ម បច្ចុជ្ជានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំ
ទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់
ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក (នៃគ្នា
និងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) បាន ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១
ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត^(១) ១ ការទទួលភត្ត^(២) ១ ទាំង ៥
យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នក
នៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

១ លំដាប់ភត្តមានឧទ្ទេសភត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឱ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួន
ក៏លះបង់ភត្តនោះ គឺប្រាប់ឱ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួននឹងទទួលក្នុងថ្ងៃតទៅ ។
២ ទទួលចែកភត្តដែលខ្លួនត្រូវបាន តាមលំដាប់វស្សាបាន ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកស្ស សម្មាវត្តនា

[៣២២] បារិវាសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិ-
តព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ ន
និស្សយោ នាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន
ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ
ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបទ្ធិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា
តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតព្វំ កម្មិកា ន
ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧទោសថោ បបេ-
តព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ
ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិវាសនោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា^(១) ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ^(២) ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន^(៣) ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិដែលជូនជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១

១ អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ឱ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែបើបានដាក់វត្តហើយ នឹងឱ្យឧបសម្បទាក៏គួរ ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា តែកាលបើគ្មានភិក្ខុដទៃ ភិក្ខុនោះដាក់វត្តហើយសូត្រកម្មវាចាក៏គួរ ។ ២ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យដល់ភិក្ខុជាអាគន្តកៈ ភិក្ខុណាបានកាន់និស្ស័យទៅហើយត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម ត្រូវលោកកាន់យកនិស្ស័យក្នុងសំណាក់ព្រះថេរៈឯណោះចុះ កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រុកកុំមកលាខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយគេនៅតែធ្វើនោះ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវទទួលសាមណេរឯទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្មយោជេតព្វំ ។

[៣២៣] ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បក-
តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កន្តព្វំ ន បុរោ និសីទិតព្វំ
យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិ-
យន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ^(១) តេន
ច សោ សាទិតព្វោ ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
បកតត្ថេន ភិក្ខុនា បុរេសមណោន វា បច្ឆាសមណោន
វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកដ្ឋំ សមា-
ទិតព្វំ ន បិណ្ឌាចាតិកដ្ឋំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា
បិណ្ឌាចាតោ នីហារាបេតព្វោ មា មំ ជាទីសូតិ ។

១ ឱ. ទាតព្វោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ)
នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

[៣២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខភិក្ខុ
ជាបកតត្ត មិនត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកតត្ត) ទីឱកាសណាដែលជាទី
បំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (ត្រៃប្បតាំងដែលអាក្រក់ជាងគេ)
ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាក្រក់ជាងគេ) របស់សង្ឃ ។ ត្រូវ
ប្រគល់ឱ្យឱកាសនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវ
ត្រេកអរចំពោះឱកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិន
ត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឱ្យជាបុរសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបច្ចា-
សមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ
មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិន
ត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយ
គិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ^(១) ។

១ បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយឆាន់ក្នុងវត្តនេះហើយនិងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាល
បើអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់ នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិក-
ភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុកជាប្រើឱ្យសាម-
ណេរចំអិនហើយឆាន់ក្នុងវត្តដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឱ្យអ្នកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នោះ
ក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ បារិវាសិកវគ្គំ

[៣២៤] ចារិវាសិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្ត-
 កេន អាហេចេតព្វំ អាគន្តកស្ស អាហេចេតព្វំ ឧចោ-
 សថេ អាហេចេតព្វំ បវារណាយ អាហេចេតព្វំ សថេ
 តិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អាហេចាបេតព្វំ ។

[៣២៥] ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ
 អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
 អនាវាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា
 អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្តព្វោ

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្ទកៈ ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ទកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ ក៏បាន ។

[៣២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស^(១) ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស^(២) ដែលគ្មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

១ អាវាសបានដល់ទីសេនាសនៈដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាសបានដល់រានសម្រាប់ទុកអម្បោស រានសម្រាប់ទុកឧស រោងទឹក បង្គន់និងក្លោងទ្វារជាដើម ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ-
 វាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវា-
 សោ តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ
 អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិ-
 វាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា
 វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ
 អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។

[៣២៦] ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុ
 ជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិក-
 ភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អា-
 វាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ
 រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែង
 តែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែល
 មានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែង
 តែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញ
 ចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវគ្គំ

យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនា-
 វាសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា
 អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-
 កោ អាវាសោ កន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវា-
 សកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា
 សភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្ត-
 រាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 កន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ

បារិវាសិកកិច្ចនុកៈ រត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

ណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិច្ច មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិច្ច មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិច្ច មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែ មានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិច្ច មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកកិច្ច មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្តព្វោ
 យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ
 ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ
 អន្តរាយា ។

[៣២៧] កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ
 ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ
 កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ
 សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ
 កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមាន
 ការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស
 ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស
 ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុបក-
 តត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ
 មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យ
 ទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាក
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា
 ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាច
 នឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវ
 ចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវគ្គំ

យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
 មិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុ-
 នា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
 មិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្ស
 ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ
 កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ
 វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា
 សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា ស-
 ភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា
 យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ
 ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

បាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹង
 ថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះ
 បាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមាន
 ភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់)
 ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែល
 មានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹង
 ទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញ
 ចាក អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន
 គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា
 អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមាន
 ភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់)
 ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អនាវាសា វា សកិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្ស កិក្ខុ
 សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុន្តិ
 កន្តុញោ កិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន កិក្ខុនា សកិក្ខុកា
 អាវាសា វា អនាវាសា វា សកិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស កិក្ខុ សមាណសំវាសកា
 យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តុន្តិ ។

[៣២៨] ន កិក្ខុវេ ចារិវាសិកេន កិក្ខុនា បក-
 តត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុពុំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា
 អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ បកតត្ថំ កិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតពុំ បកតត្ថោ កិក្ខុ អាសនេន ទិមន្តេតព្វោ
 ន បកតត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកាសនេ ទិសីទិតពុំ
 ន ទីចេ អាសនេ ទិសីន្ទេ ឧច្ចេ អាសនេ ទិសីទិតពុំ
 ន ឆមាយំ ទិសីន្ទេ អាសនេ ទិសីទិតពុំ ន ឯកច្ឆន្ត-
 មេ ច្ឆន្តមិតពុំ ន ទីចេ ច្ឆន្តមេ ច្ឆន្តមន្តេ ឧច្ចេ ច្ឆន្តមេ
 ច្ឆន្តមិតពុំ ន ឆមាយំ ច្ឆន្តមន្តេ ច្ឆន្តមេ ច្ឆន្តមិតពុំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាស
 ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មា
 អញ្ញាអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវា-
 សិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស
 ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញ្ញាអាចនឹង
 ទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស
 ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបក-
 តត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជា
 បកតត្តដោយអាសនៈ (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹង
 ភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមមួយ (ជាមួយភិក្ខុជាបកតត្ត) កាល
 បើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមខ្ពស់
 កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមឡើយ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ បារិវាសិកវត្ថុ

[៣២៩] ន ភិក្ខុវេ ចារិវាសិកោន ភិក្ខុនា ចារិវាសិ-
 កោន វុឌ្ឍតវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-
 កស្សនារហោន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តារហោន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តចារិកោន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិ ។ បេ ។ អញ្ញាណរហោន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ
 អាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន
 ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ ន ឯកា-
 សនេ និសីទិតពុំ ន នីចេ អាសនេ និសិទ្ទេ ឧច្ចេ
 អាសនេ និសីទិតពុំ ន ធមាយំ និសិទ្ទេ អាសនេ និ-
 សីទិតពុំ ន ឯកច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិតពុំ ន នីចេ ច្ឆន្ទមេ
 ច្ឆន្ទមន្តេ ឧច្ចេ ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិតពុំ ន ធមាយំ ច្ឆន្ទមន្តេ
 ច្ឆន្ទមេ ច្ឆន្ទមិតពុំ ។

[៣៣០] ចារិវាសិកចតុត្តោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
 ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្ថំ ទទេយ្យ
 តព្វិសោ^(១) អព្ពេយ្យ អកម្មំ តំ^(២) ន ច ករណីយន្តិ ។

ចតុន្តវត្ថុ បារិវាសិកវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

១ ឱ. ម. បោត្តកេសុ វីសោតិ បារហោ ភវតិ ។ ២ អយំ តំសទ្ធា ឱ. ម. បោត្តកេសុ
 ន បញ្ញាយតិ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយ
 នឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់
 កិរិយាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត
 ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស
 ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិន
 ត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែល
 គួរដល់អព្ពាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងអព្ពានារហភិក្ខុ
 (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ពាន) កាលអព្ពានារហភិក្ខុ អង្គុយលើអាសនៈទាប
 មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលអព្ពានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិន
 ត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលអព្ពា-
 នារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាល
 អព្ពានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានបារិវាសិកភិក្ខុ
 ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលា-
 បត្តិ) ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃ មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ពាន
 កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ៩៤ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៣១] អថខោ អាយស្មា ឧចាលិ យេន ភកវា
 តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភកវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯក-
 មន្តំ និសីទិ ឯកមន្តំ និសិដ្ឋោ ខោ អាយស្មា ឧចាលិ
 ភកវន្តំ ឯតទរោច កតី នុ ខោ ភន្តេ ចារិវាសិកស្ស
 ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេនាតិ ។ តយោ ខោ ឧចាលិ ចារិវាសិ-
 កស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេនា សហវាសោ វិប្បវាសោ អនា-
 រោចនា ឥមេ ខោ ឧចាលិ តយោ ចារិវាសិកស្ស
 ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេនាតិ ។

[៣៣២] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្តិយំ
 មហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិតោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ
 ចារិវាសិកា ភិក្ខុ បរិវាសំ សោធនតុំ ។ តេ ភិក្ខុ^(១)
 ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ
 បរិវាសំ និក្ខិបិតុំ ឯវព្វា បន ភិក្ខុវេ និក្ខិបិតព្វោ ។
 តេន ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-
 មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា ឧក្កជិកំ និសីទិត្វា

១ ឥទំ តេ ភិក្ខុតិ បទទ្ធយំ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៣១] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះ
 មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួច
 អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើប
 ក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការ
 ដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា
 ម្ចាស់ឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅ
 រួមគ្នា^(១) ១ ការមិននៅរួមគ្នា^(២) ១ ការមិនប្រាប់^(៣) ១ ម្ចាស់ឧបាលិ
 ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នោះឯង ។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសា-
 វត្តី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ មិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាប
 បង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុ-
 ញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បរិវាស ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុ
 នោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀងស្នាម្នាង អង្គុយ

១ គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តក្នុងលំនៅដែលមានដំបូលមួយរួមគ្នា ។ ២ គឺនៅតែឯង
 មិនបាននៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុ
 ផងគ្នា មានអាគន្ធកភិក្ខុជាដើម ។

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ បារិវាសិកវត្ថុ

អញ្ចលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ និក្ខិ-
ចាមីតិ ។ និក្ខិក្កោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្ថុ និក្ខិចា-
មីតិ ។ និក្ខិក្កោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា
ភិក្ខុ តហី តហី បក្កមីសុ ។ សក្កោន្តិ^(១) ចារិវាសិកា
ភិក្ខុ បរិវាសំ សោធនតុំ ។ តេ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្ថំ
អាហោចេសុំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ សមាទា-
តុំ^(២) ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ សមាទិតញោ ។ តេន ចារិ-
វាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា ឧក្កជិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្ក-
ហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ សមាទិយាមីតិ ។
សមាទិញោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្ថុ សមាទិយាមីតិ ។
សមាទិញោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

១ យេភុយ្យេន ន សក្កោន្តិកិ បាហោ ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ នសទ្វេន បដិសេធោ អយុត្តរុបាយេវ
បរិវាសសមាទានស្ស សោធនតុំ សមត្ថកាលេ ភគវតោ អនុជានិយមានត្តា ។ បុរតោ វក្ខមានេ
មានត្ថសមាទានេបិ ឯសេវ នយោ ។ ២ កត្តចិ បោត្ថកេ សមាទិត្តិ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

ច្រហោងផ្គង់អញ្ជូលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីក្រុងសាវត្ថី ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ។ វិញ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ អាចនឹង ជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឱ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈធៀងស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោងផ្គង់អញ្ជូលី ឡើងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទាននូវវត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៣៤] តេន ខោ បន សមយេន មូលាយ
 បដិកស្សនារហា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាស-
 នាកិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចាន-
 កថលិកំ បត្តចីវរប្បជិត្តហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។
 យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិទ្ធា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ទីយន្តិ
 វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម មូលាយ បដិកស្សនារហា
 ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញាលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាកិហារំ
 សេយ្យាភិហារំ ចានោទកំ ចានបីបំ ចានកថលិកំ
 បត្តចីវរប្បជិត្តហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ
 តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

[៣៣៥] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និចារាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខុ
 សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៣៤] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៣៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

បារិវាសិកត្ថន្តកេ មូលាយ បដិកស្សនារហិតិក្កវត្ថុ

។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
 វិករហិ ពុទ្ធា ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនារហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។
 វិករហិត្វា ធម្មិ កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ
 មូលាយ បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។
 អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ
 ភិក្ខុនំ មិទុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ-
 សចំ បវារណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ រឿងមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ

។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ត
 ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិត
 មែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួក
 មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋា-
 នកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបក-
 តត្តទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា
 ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់
 សម្តែងធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម
 ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ
 ភិក្ខុណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែកខ្នងក្នុង
 វេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី)
 បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១
 ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥
 យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។

តេនហិ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខុនំ
វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហេហិ
ភិក្ខុហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុវេ
ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧប-
សម្មាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ
ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា
សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា
មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន
អាបដ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា
កម្មំ ន ករហិតព្វំ កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បក-
តត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ បបេតព្វោ ន បវារណា
បបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេ-
តព្វោ ន ឱកាសោ កាបេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន
សាបេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ សម្មយោទេតព្វំ ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ កន្តព្វំ ន បុរតោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវគ្គ ដល់ពួកមូលាយ-
បដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវគ្គដោយប្រពៃ ក្នុង (មូលាយបដិ-
កស្សនា) នោះដូច្នោះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា
មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការ
សន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវ
ប្រដៅពួកភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលគួរដល់ការទាញមករកអាបត្តិដើម ចំពោះអាបត្តិ
ណា មិនគួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ
ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុ
ជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវ
ទទួលនាទីជាធំក្នុងវគ្គ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ
មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសណាជាទីបំផុត

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនារហេតុំ

និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ
 សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទា-
 តព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេ-
 សមណោន វា បច្ឆាសមណោន វា កុលានិ ឧបសង្ក-
 មិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គំ
 សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌាចាតោ ដីហារបេ-
 តព្វោ មា មំ ជាដីស្ងិតិ ។

[៣៣៨] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អារាសា អភិក្ខុកោ អារាសោ
 កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្តេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អារាសា អភិក្ខុកោ អនារាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ
 បកតត្តេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អារាសា
 អភិក្ខុកោ អារាសោ វា អនារាសោ វា កន្តព្វោ អញ្ញត្រិ
 បកតត្តេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជារបស់សង្ឃ សង្ឃ
ត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ មួយ
វិញទៀត ភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរេសមណៈ
ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្ស-
នារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិក-
ធុតង្គ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ
ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

[៣៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរ
លែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ
ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរ
លែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ
មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិន
មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា
 អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន
 អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារ-
 ហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ
 អនាវាសោ តន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុ-
 កោ អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ
 តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ
 វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។
 [៣៣៩] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 តន្តព្វោ យត្តស្ស ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលា-
 យបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់
 អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
 ត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬ
 អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការ
 អន្តរាយ ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
 ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺ
 អាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមាន

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនារហេតុំ

បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ
 បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ
 នាណសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសោ សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ
 ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ
 យត្ថស្សុ ភិក្ខុ នាណសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារ-
 ហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសោ វា
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
 អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ នាណសំវា-
 សកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ

ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ-
 បដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា
 រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែល
 មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-
 វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមាន
 ភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា
 រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់
 អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៤០] កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនា-
 រហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ
 សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តន្តិ
 កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវា-
 សោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណសំវា-
 សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តន្តិ កន្តព្វោ
 ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស ភិក្ខុ សមាណ-
 សំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តន្តិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ គួរ
 ចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។
 ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំ-
 វាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ
 (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហ-
 ភិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស
 ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមាន
 សំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹង
 ទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារ-
 ហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែល
 មានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមាន
 ពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មា-
 អញ អាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនារហេវតំ

[៣៤០] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
 ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ
 វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អា-
 វាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា
 អាសនា វុដ្ឋាតពុំ បកតត្ថោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេ-
 តព្វោ ន បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកាសនេ និសី-
 ទិតពុំ ន នីចេ អាសនេ និសិទ្ធលេ ឧច្ចេ អាសនេ និសី-
 ទិតពុំ ន ឆមាយំ និសិទ្ធលេ អាសនេ និសីទិតពុំ ន
 ឯកច្ឆ័មេ ច្ឆ័មិតពុំ ន នីចេ ច្ឆ័មេ ច្ឆ័មន្តេ ឧច្ចេ
 ច្ឆ័មេ ច្ឆ័មិតពុំ ន ឆមាយំ ច្ឆ័មន្តេ ច្ឆ័មេ ច្ឆ័មិតពុំ ។

[៣៤២] ន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន
 ភិក្ខុនា ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ
 បដិកស្សនារហេន វុឡ្ហតវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។
 មាណស្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មាណស្តចារិ-
 កេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ អញ្ញាណារហេន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ
 វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ

[៣៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែល
មានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ
ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកអំពី
អាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ
មួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប
មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី
មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាល
បើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់
កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិន
ត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹង
មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងមានគ្មារហភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានតុត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិន
ត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែល
មានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន ជីចេ អាសនេ និសិទ្ទេ
 ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ធមាយំ និសិទ្ទេ អាសនេ
 និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ន ជីចេ ចង្កៀមេ
 ចង្កៀមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ន ធមាយំ ចង្កៀមន្តេ
 ចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ។

[៣៤៣] មូលាយ បដិកស្សនារហាចតុត្តោ ចេ
 ភិក្ខុវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ
 មាណត្ថំ ទទេយ្យ តព្វីសោ អព្ពេយ្យ អកម្មំ តំ ន
 ច ករណីយន្តិ ។

មូលាយ បដិកស្សនារហាវគ្គំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤៤] តេន ខោ បន សមយេន មាណត្តារហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋា-
 នំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
 អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ
 ហិ ធាម មាណត្តារហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ជាមួយគ្នានឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អញ្ញាន) មិនត្រូវអង្គុយលើ
 អាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជា
 បកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ទេ កាលបើ
 ភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិ-
 កស្សនារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត
 គណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញាន
 កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វគ្គរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តារហភិក្ខុ ទទួលត្រេកអរនូវ
 អភិវាទនកម្ម បច្ចុជ្ជានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក
 របស់បកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុ
 មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុជ្ជានកម្ម ។ បេ ។ ការ

បារិវាសិកក្នុងភូមិ មានគ្មារហវត្តំ

កម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោ-
 ចេសុំ ។ សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ មានគ្មារហា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភកវតិ ។ វិកហិ ពុទ្ធា ភកវា
 កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ មានគ្មារហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា
 បសាទាយ ។ បេ ។ វិកហិត្វា ធម្មិ កថំ កត្វា
 ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ មានគ្មារហោន ភិក្ខុនា
 សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ
 អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ មានគ្មា-
 រហានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថារុទ្ធា អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ

បារិវាសិកត្ថន្តកៈ វគ្គរបស់មានត្តារហភិក្ខុ

ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក នៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយសោះ ។ ទើប
ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុទទួល
ត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ លេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុង
វេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ
ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះ
ព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ មិន
សមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ លេ ។ ការដុស
ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ លេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅ
ភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវត្រេក-
អរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ លេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលា
ស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្ខដ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-
កម្ម ។ លេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំង-
ឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

មានត្តារហាជំ កិក្ខុជំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧទោសចំ
 បវារណំ វស្សិកសាជិកំ ឱណោជជំ ភត្តញ្ច ។ តេន-
 ហិ កិក្ខុវេ មានត្តារហាជំ កិក្ខុជំ វត្ថំ បញ្ញាបេស្សាមិ
 យថា មានត្តារហេហិ កិក្ខុហិ វត្ថិតព្វំ ។

[៣៤៥] មានត្តារហោន កិក្ខុវេ កិក្ខុនា សម្មា
 វត្ថិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ
 ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេ-
 តព្វោ ន កិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ
 កិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា មានត្តា-
 រហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបដ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា
 តាទិសិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតព្វំ
 កម្មិកា ន ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស កិក្ខុនោ
 ឧទោសថោ បបេតព្វោ ន បវារណា បបេតព្វា ន
 សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន
 ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សាវេតព្វោ
 ន កិក្ខុ កិក្ខុហិ សម្សយោទេតព្វំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដឹក ១ ការលះបង់ភត្ត ១
ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំ-
ដាប់ចាស់ (ខ្លី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ថុ
ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមទំនងដែលមានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ
ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ
ដោយប្រពៃ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នោះ គឺ
មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសា-
មណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃ
បានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត
ព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹង
អាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀល
កម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវ
ហាមបវារណា ដល់បកតត្តភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិ-
ករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បី
ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹង
ពួកភិក្ខុផងគ្នាឡើយ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្តារហេតុ

[៣៤៦] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បក-
 តត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កន្តព្វំ ន បុរោ និសីទិតព្វំ
 យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិ-
 យន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បនាតព្វោ តេន ច
 សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា
 បកតត្ថេន ភិក្ខុនា បុរេសមណោ ន វា បច្ឆាសមណោ-
 ន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកដ្ឋំ សមា-
 ទិតព្វំ ន បិណ្ឌាទាតិកដ្ឋំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា
 បិណ្ឌាទាតោ នីហារាបេតព្វោ មា មំ ជាជីសូតិ ។

[៣៤៧] មានត្តារហេន^(១) ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុ-
 កេន អាហេចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អាហេចេតព្វំ ឧចោ-
 សថេ អាហេចេតព្វំ បវារណាយ អាហេចេតព្វំ ទេវសិកំ
 អាហេចេតព្វំ សថេ តិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អាហេ-
 ចាបេតព្វំ^(២) ។

[៣៤៨] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រ

១ ឱ. មានត្តបារិវេន ។ ២ ឱ. អាហេចេតព្វំ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់មានគ្នារហភិក្ខុ

[៣២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន
 មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តភិក្ខុឡើយ ឱកាសណា ជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ
 ទីដេកនិងវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់
 មានគ្នារហភិក្ខុនោះ មួយទៀត មានគ្នារហភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទី
 ឱកាសដែលសង្ឃប្រគល់ឱ្យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហ-
 ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅ
 កាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានគ្នារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ជិក-
 ធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំ
 ចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំង-
 ឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហភិក្ខុជាអាគន្ធកៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ធកភិក្ខុ (ដែល
 មកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបរាណា
 ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឱ្យទូតប្រាប់
 (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពី
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀបលែងតែ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ
 តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន
 ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា
 អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ
 តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។
 អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ
 បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ
 អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ
 តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។

[៣៤៩] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
 កា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
 មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស
 ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការ
 អន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញពីអាវាស ដែល
 មានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមាន
 ភិក្ខុជាបកតត្ថ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តា-
 រហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិន
 មានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អាវាសឬ អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ
 វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិន
 ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមាន
 ភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ
 វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញ
 ពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្តារហេតុ

សកិក្ខុកោ អនាវាសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ
 ធានាសំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា
 ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សកិក្ខុកោ អនាវាសា
 សកិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ
 អនាវាសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសំវា-
 សកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សកិក្ខុកោ អាវាសា វា អនាវា-
 សា វា សកិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សកិក្ខុ-
 កោ អនាវាសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវា-
 សោ វា អនាវាសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានា-
 សំវាសកា អញ្ញត្រិ បកតត្ថេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។
 [៣៥០] កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា
 សកិក្ខុកោ អាវាសា សកិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។
 សកិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខុ សមាទសំវាសកា

បារិវាសិកត្ថន្តកៈ វគ្គរបស់មានត្តារហភិក្ខុ

ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែល
 មានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។
 គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅ
 កាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាស
 ណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុ ជា
 បកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហ-
 ភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែល
 មានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមាន
 ភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ។

[៣៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអា-
 វាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ កន្តុញោ ភិក្ខុវេ
 មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-
 កោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស
 ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ
 កន្តុន្តិ កន្តុញោ ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ
 អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស
 ភិក្ខុ សមាណសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ
 កន្តុន្តិ ។

[៣៥១] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា បក-
 តត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯ-
 កច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អាវាសេ វា
 អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ បកតត្ថំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតពុំ បកតត្ថោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន
 បកតត្ថេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកាសនេ និសីទិតពុំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ
 ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា
 ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា
 អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មា-
 នត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់
 អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ
 មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាច
 នឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអា-
 វាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ
 មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
 បកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្ត
 ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្តារហេវតំ

ន ជីវេ អាសនេ និសិទ្ឋេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ
 ន ឆមាយំ និសិទ្ឋេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កៀម
 ចង្កៀមិតព្វំ ន ជីវេ ចង្កៀម ចង្កៀមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កៀម
 ចង្កៀមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀម ចង្កៀមិតព្វំ ។

[៣៥២] ន ភិក្ខុវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា ចារិវា-
 សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-
 ហេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តារហេន វុឡ្យតវេន
 ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ
 ។ បេ ។ អញ្ញាណរហេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ចន្តេ អាវាសេ
 វត្ថព្វំ ន ឯកច្ចន្តេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ចន្តេ អាវា-
 សេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ
 ន ជីវេ អាសនេ និសិទ្ឋេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ
 ន ឆមាយំ និសិទ្ឋេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កៀម
 ចង្កៀមិតព្វំ ន ជីវេ ចង្កៀម ចង្កៀមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កៀម ចង្កៀ-
 មិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀម ចង្កៀមិតព្វំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់មានគ្មារហាភិក្ខុ

ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត
 ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជា
 បកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

[៣៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្មារហាភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយ
 នឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ ។ បេ ។
 ជាមួយនឹងមានគ្មារហាភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត-
 ចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវ
 នៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស
 ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហាភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ
 ជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហាភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហាភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
 លើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហាភិក្ខុ
 ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានា-
 រហាភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៥៣] មានត្តារហាចតុត្តោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ
តត្ថិសោ អព្ពេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មានត្តារហាវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តចារិកា
ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ចុលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យភិ-
ហារំ ចាទោទកំ ចាទបីបំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវ-
រយ្យដិក្កហាលំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ
អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ
កថំ ហិ ធាម មានត្តចារិកា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បក-
តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហោចេសុំ ។

[៣៥៥] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
បកវណោ ភិក្ខុសដ្ឋិ សន្និចារាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានមានត្តារហភិក្ខុ ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃ មានមានត្តារហភិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ជានកម្មនោះ មិនឡើង ជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វគ្គរបស់មានត្តារហភិក្ខុ ។

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹង អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមក ឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុ សម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូត ទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នា តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ (ដូច្នោះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្ថបារិកវត្ថុ

សច្ចំ កិរ ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិករហិ
 ពុទ្ធា ភកវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកា ភិក្ខុ
 សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្ប-
 សន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មិ កថំ
 កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកេន
 ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
 យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។ អនុជាធាមិ ភិក្ខុវេ
 មានត្ថបារិកានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថាវុឡំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាធាមិ
 ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុឡំ ឧចោ-
 សថំ បវារណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែន
 ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្ត-
 ចារិកភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះ-
 ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់
 ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
 ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលា
 ស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាម
 លំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១
 បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដឹក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការ
 ទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

តេនហិ ភិក្ខុវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខុនំ វត្តំ បញ្ញា-
យេស្សាមិ យថា មានត្តចារិកេហិ ភិក្ខុហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៥៦] មានត្តចារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន
និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ
ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុ-
និយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន មានត្តំ
ទិដ្ឋំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបទ្ឋិតព្វា អញ្ញា វា តាទិ-
សិកា តតោ វា ចាបិដ្ឋតវា កម្មំ ន ករហិតព្វំ កម្មិកា
ន ករហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧចោសថោ
បេតព្វោ ន បវារណា បេតព្វោ ន សវចនីយំ កាតព្វំ
ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាបេតព្វោ
ន ចោទេតព្វោ ន សាបេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខុហិ
សម្សយោទេតព្វំ ។

[៣៥៧] ន ភិក្ខុវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ កន្តព្វំ ន បុរតោ
និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ

វិនយបិដក បុល្លវត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមានត្ត-
ចារិកភិក្ខុ តាមទំនងដែលមានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយ
ប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នោះ គឺមានត្តចា-
រិកភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរ
បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃ
សន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃឱ្យមានត្តចំពោះអាបត្តិណា មិន
គប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏
អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀល
ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុ
ជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវ
ទទួលនាទីជាជំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ
មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន
មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃអាសនៈ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្ថបារិកវត្ថុ

សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បដា-
 តញ្ចោ តេន ច សោ សាទិតញ្ចោ ។ ន ភិក្ខុវេ មានត្ថ-
 ចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណោន
 វា បច្ឆាសមណោន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន
 អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌាចាតិកង្គំ សមាទិ-
 តព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌាចាតោ ជីហារាបេតញ្ចោ
 មា មំ ជាជីសូតិ ។

[៣៥៨] មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុ-
 កេន អាហេចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អាហេចេតព្វំ ឧចោ-
 សថេ អាហេចេតព្វំ បវារណាយ អាហេចេតព្វំ ទេវសិកំ
 អាហេចេតព្វំ សថេ តិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អាហេ-
 ចាបេតព្វំ ។

[៣៥៩] ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន ភិក្ខុនា ស-
 ភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តញ្ចោ អញ្ញត្រិ
 សង្ឃេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថចារិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ
 តន្តញ្ចោ អញ្ញត្រិ សង្ឃេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់
 ឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះ ទីឱកាសនោះ ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ត ឱ្យជាបុរេ-
 សមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវ
 សមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត
 មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្កាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយ
 គិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុជាអាគន្ទកៈ ត្រូវ
 ប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ទកភិក្ខុ
 (ដែលមកដល់ទឹកនៃខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃ
 បវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ ត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុ មិនត្រូវចេញអំពី
 អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែ
 សង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុ
 មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុ
 ទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ សង្ឃេន
 អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ
 ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុ-
 កោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ
 សង្ឃេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្តចារិកេន
 ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ
 អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ តន្ត-
 ព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
 តន្តព្វោ អញ្ញត្រិ សង្ឃេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។

[៣៦០] ន ភិក្ខុវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា
 អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុ-
 កោ អនាវាសោ តន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ
 វា អនាវាសោ វា តន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសំ-
 វាសកា អញ្ញត្រិ សង្ឃេន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ

និយមិដក ចុល្លវត្ត

មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬ
អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការ
អន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស
ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែល
មិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែល
មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស
ដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុ
ទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពី
អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់
អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមាន
ភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា
រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ មានត្ថបារិកវត្ថុ

មានត្ថបារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា ស-
 ភិក្ខុកោ អាវសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនា-
 វសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវសោ វា អនា-
 វសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា
 អញ្ញត្រិ សឿន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ មានត្ថ-
 បារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវសា វា អនាវសា
 វា សភិក្ខុកោ អាវសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ
 អនាវសោ កន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវសោ វា
 អនាវសោ វា កន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខុ ធានាសំវាសកា
 អញ្ញត្រិ សឿន អញ្ញត្រិ អន្តរាយា ។

[៣៦០] កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកេន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវសា សភិក្ខុកោ អាវសោ ។ បេ ។
 សភិក្ខុកោ អនាវសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវសោ
 វា អនាវសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខុ សមាទសំវាសកា យំ
 ជញ្ញា សក្កោមិ អន្លេវ កន្តន្តិ កន្តព្វោ ភិក្ខុវេ មានត្ថ-
 បារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវសា សភិក្ខុកោ
 អាវសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវសោ ។ បេ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

មានត្តបារិវាសិកក្នុង មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា
 ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែ
 មានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុង មិនត្រូវចេញពី
 អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។
 ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស
 ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាស
 ផ្សេង ។ គ្នា រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុង គួរចេញពីអាវាស
 ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អ-
 នាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន
 គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹង
 ថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន
 ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិវាសិកក្នុងគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ
 ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សកិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស កិក្ខុ
 សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ
 កន្តុញោ កិក្ខុវេ មាទត្តចារិកេន កិក្ខុនា សកិក្ខុកា
 អាវាសា វា អនាវាសា វា សកិក្ខុកោ អាវាសោ
 ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ
 អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្ស កិក្ខុ សមាទសំវា-
 សកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អដ្ឋេវ កន្តុន្តិ ។

[៣៦២] ន កិក្ខុវេ មាទត្តចារិកេន កិក្ខុនា បក-
 តត្តេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថុពុំ ន
 ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា
 អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ បកតត្ថំ កិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា
 វុដ្ឋាតពុំ បកតត្តោ កិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន
 បកតត្តេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកាសនេ និសីទិតពុំ ន
 ដីចេ អាសនេ និសិទ្ធនេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតពុំ ន
 ធមាយំ និសិទ្ធនេ អាសនេ និសីទិតពុំ ន ឯកច្ឆន្តិមេ

វិនយបិដក ចុល្លវគុត

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា
 ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា
 អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មា-
 នត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស
 ដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅ
 កាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែល
 មានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មា
 អញអាចនឹងទៅឱ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុង
 អាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូល
 មួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹង
 ភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត ហើយត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវ
 និមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយ
 នឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវ
 អង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ មានត្ថបារិកវត្ថុ

ចង្កៀមិតព្វំ ន ជីចេ ចង្កៀមេ ចង្កៀមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កៀមេ ចង្កៀ-
មិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ។

[៣៦៣] ន ភិក្ខុវេ មានត្ថបារិកេន ភិក្ខុនា ចា-
រិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្ស-
នារហោន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ។ បេ ។ មានត្ថារហោន ភិក្ខុនា
សទ្ធិំ ។ បេ ។ មានត្ថបារិកេន វុឌ្ឍតវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ
។ បេ ។ អញ្ញានារហោន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្ទេ អាវា-
សេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្ទេ
អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិ-
តព្វំ ន ជីចេ អាសនេ និសិទ្ទេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិ-
តព្វំ ន ឆមាយំ និសិទ្ទេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯក-
ចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ន ជីចេ ចង្កៀមេ ចង្កៀមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កៀមេ
ចង្កៀមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កៀមន្តេ ចង្កៀមេ ចង្កៀមិតព្វំ ។

[៣៦៤] មានត្ថបារិកចតុត្តោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្ថំ ទទេយ្យ
តព្វីសោ អព្ពេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

ជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ
កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តបារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ
។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តបារិកភិក្ខុ
ដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ
មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬ
អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយ
លើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិន
ត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញា-
នារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាល
បើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានមានត្តបារិកភិក្ខុ
ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃ
មានមានត្តបារិកភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញាន កម្មនោះ មិនឡើងជា
កម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៦៥] អថខោ អាយស្មា ឧចាលិ យេន ភកវា
 តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភកវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯក-
 មន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិដ្ឋោ ខោ អាយស្មា
 ឧចាលិ ភកវន្តំ ឯតទរោច កតី នុ ខោ ភន្តេ មានត្ត-
 ចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ ចត្តារោ ខោ ឧចាលិ
 មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សហវាសោ វិប្ប-
 វាសោ អនាហេចនា ឡនេ កណោ ចរតិ^(១) ឥមេ ខោ
 ឧចាលិ ចត្តារោ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

[៣៦៦] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ ម-
 ហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិភោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ
 មានត្តចារិកា ភិក្ខុ មានត្តំ សោទេត្តំ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ អនុជាទាមិ ភិក្ខុវេ
 មានត្តំ និក្ខិបិត្តំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ និក្ខិបិតព្វំ ។
 តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

១ ឱនោគណេន ចរតីតិបិ ឱនោគណេ ចរតីតិបិ បាវោ ទិស្សតិ ។ ឱ. បោត្តកេ ឱនេ
 គណេ ចរណន្តីតិ បាវោ បន អាគតោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមាន
 ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយ
 អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ
 ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការ
 ដាច់រាត្រី របស់មានត្ថូចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
 ត្រាស់ថា ម្ចាស់ឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្ថូចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាង
 គឺ ការនៅរួមគ្នា^(១) ១ ការមិននៅរួមគ្នា^(២) ១ ការមិនប្រាប់^(៣) ១ ភិក្ខុ
 នោះ ប្រព្រឹត្តមានត្ថក្នុងពួកបកតត្ថភិក្ខុ មិនគ្រប់ចំនួន^(៤) ១ ម្ចាស់ឧបាលិ
 ការដាច់រាត្រី របស់មានត្ថូចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៦៦] សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។
 ពួកមានត្ថូចារិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះមានត្ថូបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំ
 ទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់មានត្ថូបាន ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ភិក្ខុត្រូវដាក់មានត្ថូយ៉ាងនេះ ។ មានត្ថូចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ

១ អដ្ឋកថា ថា គឺនៅក្នុងទីមានជំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ថ ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯង
 គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃជាគ្នា ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ថា ខ្លួនជាមានត្ថូចារិកភិក្ខុ ដល់អាគន្តក-
 ភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃតាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធភេ មានត្ថបារិកវត្ថុ

មិទ្ធា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កិ ករិទ្ធា ឧក្កុជិកំ និសីទិទ្ធា
 អញ្ចលី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វេនីយោ មានត្ថំ និក្ខិ-
 ចាមីតិ ។ និក្ខិត្ថំ ហោតិ មានត្ថំ ។ វត្ថំ និក្ខិចា-
 មីតិ ។ និក្ខិត្ថំ ហោតិ មានត្ថន្តិ ។

[៣៦៧] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា

កិក្ខុ តហី តហី បក្កមីសុ ។ សក្កោន្តិ^(១) មានត្ថបារិ-
 កា កិក្ខុ មានត្ថំ សោនេត្ថំ ។ តេ កិក្ខុ ភកវតោ ឯ-
 តមត្ថំ អាហោចេសុំ ។ អនុជាធាមិ កិក្ខុវេ មានត្ថំ ស-
 មាទិយិត្ថំ ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខុវេ សមាទិតព្វំ ។ តេន
 មានត្ថបារិកេន កិក្ខុនា ឯកំ កិក្ខុំ ឧបសង្កមិទ្ធា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កិ ករិទ្ធា ឧក្កុជិកំ និសីទិទ្ធា អញ្ច-
 លី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វេនីយោ មានត្ថំ សមាទិយា-
 មីតិ ។ សមាទិទ្ធិំ ហោតិ មានត្ថំ ។ វត្ថំ សមាទិយា-
 មីតិ ។ សមាទិទ្ធិំ ហោតិ មានត្ថន្តិ ។

មានត្ថបារិកវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

១ យេតុយៀន ន សក្កោន្តិ បាហោ ទិស្សតិ ។

បារិវាសិកកូន្តកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត

មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តៈធៀងស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជាលី
ឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់នូវមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះ
ថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ មានត្ត ក៏ឈ្មោះ
ថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

[៣៦៧] សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅ
ក្នុងទីនោះ ។ ។ មានត្តបារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះនូវមានត្តបាន ។
ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យសមា-
ទានមានត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។
មានត្តបារិវាសិកនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តៈ
ធៀងស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជាលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា
ខ្ញុំសូមសមាទានមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទាន
ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទានវត្ត មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទាន
ហើយដែរ ។

ចប់ វត្តរបស់មានត្តបារិវាសិកភិក្ខុ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៦៨] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាណាហា
 ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អប្បិច្ឆា
 ។ បេ ។ តេ ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ កថំ ហិ នាម
 អញ្ញាណាហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។
 អថខោ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

[៣៦៩] អថខោ ភកវា ឯតស្មី និទានេ ឯតស្មី
 បកវណោ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និទាតាបេត្វា ភិក្ខុ បដិបុច្ឆិ
 សច្ចំ កិវ ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហា ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បក-
 តត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភកវាតិ ។ វិករហិ ពុទ្ធា ភកវា
 កថំ ហិ នាម ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហា ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ
 បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខុវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ
 ។ បេ ។ វិករហិត្វា ធម្មី កថំ កត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេសិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៦៨] សម័យនោះ ពួកអព្ពានារហភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទន-
 កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជា
 បកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។
 ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ពួកអព្ពានារហ-
 ភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុស
 ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុ
 ទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៦៩] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់
 ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ឮថាពួកអព្ពានារហភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
 ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែន
 ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។
 ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអព្ពានា-
 រហភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ
 ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះ-
 ថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាត្រាស់ហៅ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ អញ្ញាណរហេវត្ថំ

ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាណរហោន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ
 ភិក្ខុនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កជស្ស ។ អនុជាតាមិ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាណរហានំ ភិក្ខុនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ
 បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជាតាមិ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាណរហានំ ភិក្ខុនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧចោ-
 សមំ បវារណំ វស្សិកសាទិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ អញ្ញាណរហានំ ភិក្ខុនំ វត្ថំ បញ្ញា-
 បេស្សាមិ យថា អញ្ញាណរហេហិ ភិក្ខុហិ វត្ថិតព្វំ ។

[៣៧០] អញ្ញាណរហោន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សម្មា
 វត្ថិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្មាទេតព្វំ ន
 និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណោភេ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ
 ។ បេ ។ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហាស្ស វត្ថំ តថា
 មានត្តារហាស្ស ច មានត្តចារិកស្ស ច អញ្ញាណរហាស្ស
 ច តិណ្ណំ ឯកសទិសំ វិត្តារេតព្វំ ។ បេ ។ ន ភិក្ខុ
 ភិក្ខុហិ សម្សយោទេតព្វំ ។

បារិវាសិកត្ថន្តកៈ វត្ថុរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ

ភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេក-
អរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាជូត
ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។
ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាជូតទឹក ដល់អញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាម
លំដាប់ចាស់ (ខ្លី) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១
បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាជិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួល
ភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់អញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់
(ខ្លី) ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ថ ដល់ពួក
អញ្ញានារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលអញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថ
ដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថដោយប្រពៃ (ក្នុងអញ្ញាន) នោះដូច្នោះ គឺអញ្ញា-
នារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាម-
ណោរបម្រើ ។ បេ ។ វត្ថុរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដូចម្តេចមិញ
វត្ថុរបស់មានគ្គារហភិក្ខុក្តី មានត្ថុចារិកភិក្ខុក្តី អញ្ញានារហភិក្ខុក្តី ទាំង ៣ ពួក
ក៏មានសេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារចុះ ។ បេ ។
មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៧១] ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហោន ភិក្ខុនា
 បកតត្ថស្ស ភិក្ខុនោ បុរោ កន្តព្វំ ន បុរោ
 និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ
 សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ
 តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហោន
 ភិក្ខុនា បកតត្ថេន ភិក្ខុនា បុរេសមណោន វា បច្ឆា-
 សមណោន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គិ
 សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌាទាតិកង្គិ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ច-
 យា បិណ្ឌាទាតោ នីហារាបេតព្វោ មា មំ ជានីសូតិ ។

[៣៧២] ន ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហោន ភិក្ខុនា
 សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្តព្វោ
 អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខុវេ
 អញ្ញាណាហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ
 អនាវាសោ កន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្ថេន អញ្ញត្រ
 អន្តរាយា យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្តាបេតព្វំ ។ បេ ។ កន្តព្វោ
 ភិក្ខុវេ អញ្ញាណាហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីឱកាសណា ដែលជាទីបំផុតនៃ អាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ ។ ត្រូវប្រគល់ ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ក៏ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាស នោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជា បកតត្ត ឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬជាបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំង- ឡាយឡើយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវ សមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយវិញទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌ- បាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

[៣៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពី អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមាន ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញា- នារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិន មានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារ តាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ អញ្ញាណរហេតុំ

។ បេ ។ អនាវាសា ។ បេ ។ អាវាសា វា អនាវាសា វា
សកិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អនាវាសោ
។ បេ ។ សកិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា
យត្ថស្សុ កិក្ខុ សមាទសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ
អន្លេវ កន្តុន្តិ ។

[៣៧៣] ន កិក្ខុវេ អញ្ញាណរហោន កិក្ខុនា
បកតត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន
ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា
អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្ថំ កិក្ខុ ទិស្វា អាសនា
វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្ថោ កិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន
បកតត្ថេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ វា
នីចេ អាសនេ និសិទ្ធនេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន
ឆមាយំ និសិទ្ធនេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកច្ឆ័មេ
ច្ឆ័មិតព្វំ ន នីចេ ច្ឆ័មេ ច្ឆ័មន្តេ ឧច្ចេ ច្ឆ័មេ ច្ឆ័-
មិតព្វំ ន ឆមាយំ ច្ឆ័មន្តេ ច្ឆ័មេ ច្ឆ័មិតព្វំ ។

[៣៧៤] ន កិក្ខុវេ អញ្ញាណរហោន កិក្ខុនា ចារិវា-
សិកេន កិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ

។ បេ ។ អនាវាស ។ បេ ។ ពីអាវាស ឬអនាវាស (ដែលមានភិក្ខុ) ទៅកាន់
អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់
អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួក
ភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញ
អាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុង
អាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ
មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
បកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកអំពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុ
ជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា
បកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើ
អាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយ
លើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទី
ចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កម
លើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅ
ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហ-

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

រហោន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា
 សទ្ធិ ។ បេ ។ មានត្តចារិកោន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ។ បេ ។
 អញ្ញាណរហោន វុឌ្ឍតវេន ភិក្ខុនា សទ្ធិ ឯកច្ឆន្ទេ អាវា-
 សេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ អនាវាសេ វត្ថុពុំ ន ឯកច្ឆន្ទេ
 អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថុពុំ ន ឯកាសនេ និសី-
 ទិតពុំ ន នីចេ អាសនេ និសីន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ
 និសីទិតពុំ ន ធមាយំ និសីន្នេ អាសនេ និសីទិតពុំ
 ន ឯកច្ឆមេ ច្ឆមិតពុំ ន នីចេ ច្ឆមេ ច្ឆមន្តេ
 ឧច្ចេ ច្ឆមេ ច្ឆមិតពុំ ន ធមាយំ ច្ឆមន្តេ ច្ឆមេ
 ច្ឆមិតពុំ ។

[៣៧៥] អញ្ញាណរហាចតុត្តោ ចេ ភិក្ខុវេ បរិវាសំ
 ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តព្វិ-
 សោ អញ្ញេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

អញ្ញាណរហាវត្តំ និដ្ឋិតំ ។
 បារិវាសិកក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។
 ឥមស្មី ខន្ធកេ វត្ថុ បញ្ច ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិក-
ភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាមដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុង
អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាម ឬ អនាវាសដែលមាន
ដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយ
លើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុ (ដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយ
លើអាសនៈទាប (អញ្ញានារហភិក្ខុដែលខ្លីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ
ខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ
មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុ ចង្រ្កមលើទី
ចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានារហភិក្ខុចង្រ្កម
លើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានអញ្ញានារហភិក្ខុ
ជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃ
មានអញ្ញានារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញាន កម្មនោះ មិនឡើងជា
កម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

- ចប់ វគ្គរបស់អញ្ញានារហភិក្ខុ ។
- ចប់ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់ ២ ។
- ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៥ រឿង ។

បារិវាសិកក្ខន្ធរកេ ឧទ្ទានគាថា

តស្សុទ្ធានំ

[៣៧៦] បារិវាសិកា សាទិយន្តិ
 បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ^(១)
 អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
 អញ្ញលិញ្ចេវ សាមិចី
 អាសនំ^(២) សេយ្យភិហារំ
 ចាទោទកំ ចាទបីបំ
 ចាទកថលិកំ
 បត្តចីវរប្បដិក្កាហាលំ
 នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
 ឧជ្ឈាយន្តេវ បេសលា^(៣) ។
 ទុក្កំ សាទិយន្តស្ស
 មិថុ បញ្ច យថារុទ្ធានំ^(៤)
 ឧទោសចំ បវារលំ

១ ឱ. ម. បារិវាសិកា សាទេន្តិ បកតត្តេន ភិក្ខុនា ។ ២ ឱ. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញ-
 លិសាមិយំ អាសនំ ។ ម. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ញលិសាមិចិយំ អាសនំ ។ ៣ ឱ. ម. សេ-
 យ្យភិហារំ បាទោទកំ បាទបីបំ បាទកថលិកំ បត្តំ នហានេ បរិកម្មំ ឧជ្ឈាយន្តិ ច បេសលា ។
 ៤ ឱ. ម. បញ្ច បុនាបេ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ ឧទ្ទានតាថា

ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្នុងន្ទកៈនោះ គឺ

[៣៧៦] បារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវាទ-

នកម្ម បច្ចុជ្ជានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមក

ឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់

ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងបីវរ ការដុស

ក្អែលខ្នងក្នុងវេលាផ្លូវទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុ

ទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ពោលទោស ។

អាបត្តិទុក្ខដ មានដល់បារិវាសិកភិក្ខុដែលត្រេកអរ (នូវអភិវាទ-

នកម្មជាដើមនោះ) ទ្រង់អនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

វស្សិកញ្ចវណោជនំ

កត្តំ^(១) សម្មា បវត្តនា

បកតត្តេន កច្ចវ^(២)

យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ

ន បុវ បច្ឆា សមណោ^(៣)

អវញ្ញំ បិណ្ឌានិហារោ

អាគន្ធកេ ឧចោសថេ

បវារណា ច ទូតេន

គន្ធចញ្ចោ ច សភិក្កុកោ^(៤)

ឯកច្ឆន្នេ ន វត្តព្វំ

ន ធមាយំ និស្សន្និតេ^(៥)

អាសនេ នីចេ ចង្កមេ

១ ឱ. ម. វស្សិកោណោជគោជនំ ។ ២ ឱ. ម. សម្មា ច វត្តនា គត្ត បកតត្តស្ស គច្ឆនំ ។
៣ ឱ. ម. យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ បុវ បច្ឆា តត្តេវ ច ។ ៤ ឱ. ម. បវារណា ច
ទូតោ ច គន្ធចញ្ចោ សភិក្កុកោ ។ ៥ ឱ. ម. ឯកច្ឆន្នេ ច វុដ្ឋានំ តត្តេវ ច និមន្តយេ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួល
ភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងដល់គ្នានិងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចី ការប្រ-
ព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិក-
ភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកតត្តភិក្ខុបាន ឱកាសណា ដែលជា
ទីបំផុត (នៃសេនាសនៈ បារិវាសិកភិក្ខុ គួរត្រេកអរនឹងឱកាស
ជាទីបំផុតនៃសេនាសនៈនោះ) បាន បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវ
ធ្វើបកតត្តភិក្ខុឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ មិនត្រូវ
សមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ និងបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ និងឱ្យនាំបិណ្ឌ-
បាតមក ត្រូវប្រាប់វត្ថុដល់អាគន្ធកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ថុ ក្នុងថ្ងៃ
ឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបរាណា (បើមានជំងឺ) នឹងប្រើបម្រើទៅ
ប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែល
មានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមាន
ដំបូលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវ
អង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម
ទាប (មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត)

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឆមាយំ ចង្កៀមេ ន ច^(១)
 វុឌ្ឍតវេន អកម្មំ
 វត្តិច្ឆេទា^(២) ច សោធជា
 និក្ខិបនំ សមាទានំ
 ញាតព្វំ បារិវាសិកា^(៣)
 មូលាយ មានត្តារហា
 តថា មានត្តបារិកា
 អញ្ញាណរហាកា ចាបិ
 សម្តេទនយតោ បុន^(៤) ។
 បារិវាសិកានំ^(៥) តយោ
 ចតុមានត្តបារិកេ
 ន សមន្តិ វត្តិច្ឆេទា^(៦)
 មានត្តេសុ ច ទិវាសិកំ^(៧) ។
 ទ្វេ កម្មា សទិសា សេសា
 តយោ កម្មា សមាទតាតិ^(៨) ។

១ ឱ. ម. អាសនេ នីចចង្កៀមេ ឆមាយ ចង្កៀមេ ន ច ។ ២ ឱ. ម. វត្តិច្ឆេទោ ។ ៣
 ឱ. ម. និក្ខិបនំ សមាទានំ វត្តិ វា បារិវាសិកេ ។ ៤ ឱ. អញ្ញាណរហោ យោ ចាបិ សម្តេទំ
 នយតោ បុន ។ ៥ ឱ. ម. បារិវាសិកេសុ ។ ៦ ឱ. ម. សមន្តិ វត្តិច្ឆេទេសុ ។ ៧ ឱ. ម.
 ទេវសិ ។ ៨ ឱ. ម. សមាទតាតិ ។

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ ឧទ្ទានតាថា

ចង្រ្កមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្រ្កម) លើទីចង្រ្កមឡើយ មិន
ត្រូវនៅរួមនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែល
មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម ទ្រង់សម្តែង
ការដាច់រាត្រី និងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាត ការដាក់វត្ត
និងការសមាទានវត្តទាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវដឹងរាល់គ្នា
សូម្បីមូលាយបដិកសុរនារហភិក្ខុ មានត្តារហភិក្ខុ មានត្តចា-
រិកភិក្ខុ អញ្ញានារហភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹង តាមន័យដែលផ្សេង ។
គ្នាយ៉ាងនេះចុះ ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយ របស់បារិវាសិក-
ភិក្ខុមាន ៣ របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនស្មើគ្នាទេ មួយ
ទៀត ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វថ្ងៃ ។ ។ កម្ម
ទាំងពីរ ជាកម្មប្រហែល ។ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់
ក៏ស្មើគ្នា ។ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ

[៣៧៧] តេន សមយេន ពុទ្ធា ភក្កវា សាវត្ថិយំ
 វិហារតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អាវាមេ ។ តេន
 ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបន្នោ ហោតិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្នំ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្នំ កថំ នុ
 ខោ មយា បជិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភក្កវតោ ឯតមត្តំ
 អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ ធាវត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

[៣៧៨] ឯវព្វោ បន ភិក្ខុវេ ធាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរា-
 សង្កំ កវិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា ឧក្កដិកំ
 និសីទិត្វា អញ្ចសី បត្តហោត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី

១ តេ ភិក្ខុតិ បទទ្ធយំ ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយកិច្ចន្ទកៈ

[៣៧៧] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ត ជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ វេលានោះឯង ឧទាយិមានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី^(១) តែមិន បានបិទបាំងទេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់កិក្ខុទាំងឡាយថា នៃ អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទ បាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ កិក្ខុទាំងនោះ នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់កិក្ខុ ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

[៣៧៨] ម្ចាស់កិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ កិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈ ធៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជាលឺឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ

១ អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែង ហៅថា សញ្ចេតនិកៈ ការញាំងទឹកសុក្កៈឱ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិស្សដ្ឋី ។

សមុច្ចយក្ខន្ធរកេ មានត្តទានំ

អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ
 មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ ទុតិយម្បិ សោហំ
 ភន្តេ^(១) សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចា-
 មិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ តតិយម្បិ សោហំ ភន្តេ^(២) សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។

[៣៧៩] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោត-
 និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
 យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស

១ ឱ. ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ២ ឱ. តតិយម្បិ ភន្តេ ។
 ម. សោហំ តតិយម្បិ ភន្តេ ។

សមុច្ចយកូន្មកៈ ការឱ្យមានត្ត

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមមានត្ត
 ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុកជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ជាគម្រប់បី
 ដងផង ។

[៣៧៩] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូម
 មានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុត្ត-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆា-
 រត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ
 មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុត្តវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ
 សោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុត្តវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

មានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស័យឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
 មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
 ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានតួទានំ

សង្ខេព ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ
 មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ខេព អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សដ្ឋំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ខេព
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ
 មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ត

សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
មិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
អាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា
ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
នេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់
ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែ
មិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឱ្យ
មានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គ
ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
មានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ទិដ្ឋំ សង្ខេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ
នារត្តំ មានត្តំ ឧមតិ សង្ខេស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ
នារយាមីតិ ។

[៣៨០] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ នារត្តំ
មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ខេ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ នារត្តំ
មានត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ កចំ នុ ខោ
មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ^(១) ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេ ឧទាយី ភិក្ខុ
អព្ពេតុ ។

[៣៨១] ឯវញ្ចា បន ភិក្ខុវេ អព្ពេតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយិណា ភិក្ខុណា សង្ខំ ឧបសង្កមិត្វា

១ ឱ. ម. បោត្តកេសុ តេ ភិក្ខុតិ បទទ្ធយំ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

មានត្ថ ៦ រាត្រី ដែលសង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសន្សំមានត្ថរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃ
ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ
តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាប
បង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអញ្ញានកម្ម^(១) ដល់ឧទាយិកិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ញានកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើ

១ ពាក្យថា អញ្ញានកម្ម បានខាងកម្មដែលសង្ឃហៅរកបារិវាសិកភិក្ខុមកជាបកតត្តភិក្ខុវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ញានយាចនា

ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កី ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា
 ឧត្តរិកំ និសីទិត្វា អញ្ញាសី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វេច-
 ជីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណាមានត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស
 មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អញ្ញានំ
 យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោត-
 និកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមអព្ពាន

ឧត្តរាសន្តៈ ធៀងស្នាម្នាង ហើយសំពះបាទាភិក្កុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយ
 ច្រហោងផ្គងអញ្ជូលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង
 ទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យ
 មានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្ត
 មានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ពានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏
 បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 នោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ មកសូមអព្ពានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរ
 ដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិ-
 កសុក្កវិស្សដ្ឋិ មិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្ប-
 ជិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្កេ-
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 អប្បជិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ ចិណ្ណា-
 មានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ពានំ យាចាមីតិ ។

[៣៨២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្កេ ញាបេ-
 តព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្កេ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ចន្ទំ
 សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ សង្កេ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
 អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឃំ អព្ពានំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃិស្ស បត្តកលំ សង្កេ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 អព្ពេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្កេ
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ចន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ មក
សូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។
បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-
កិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី

សមុច្ចយក្ខន្ធរក អញ្ជាតំ

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ជាតំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ជ-
 តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អញ្ជាតំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ
 ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិ-
 យា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោត-
 និកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មា-
 នត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឃំ អញ្ជាតំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ជតិ ។ យស្សា-
 យស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ជាតំ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខ ចំពោះអាបត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។
 ឧទាយិកិក្ខនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។
 សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខ ។ អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខ គាប់
 ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម
 បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខនោះ
 បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទា-
 យិកិក្ខចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ ឧទាយិកិក្ខនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ មកសូមអញ្ជានកម្ម
 នឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខ ។ អញ្ជានកម្មរបស់
 ឧទាយិកិក្ខ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិ-
 ច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមានត្តោ
 សង្ឃំ អញ្ជានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុំ អញ្ជតិ ។
 យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ជានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 អញ្ជិតោ^(១) សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា
 ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហាប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេ-
 សិ អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ

១ ឱ. ម. អញ្ជិតោ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

នោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដង
 ផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ
 ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទា-
 យិកិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦
 រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួច
 ហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-
 កិក្ខុ ។ អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើ
 អញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ អញ្ជានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
 នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ
 ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៣] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាន
 ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឯកាហាបរិវាសទានំ

សុក្កវិស្សដ្ឋី ឯកាហាប្បដិច្ចន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-
 បដ្ឋិតព្វត្ថិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហា-
 ប្បដិច្ចន្នាយ ឯកាហាបរិវាសំ ទេតុ ។

[៣៨៤] ឯវេញា បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
 ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា ឧក្កដិ-
 កំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេទនិយោ
 អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋី ឯកាហាប្បដិច្ចន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហា-
 ប្បដិច្ចន្នាយ ឯកាហាបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
 យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៣៨៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ

សមុច្ឆយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យឯកាហាបរិវាស

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។
ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ
អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យឯកាហា-
បរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៨៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈ
ធៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
ផ្គងអញ្ជាលឺឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ មកសូមឯកាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទា-
យិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ញើសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សជ្ឈំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សជ្ឈស្ស បត្តកស្មំ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី ឯកាហប្បជិច្ឆន្នំ
 សោ សជ្ឈំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្នាយ ឯកា-
 ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ មកសូម
 ឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរ
 ឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ មក
 សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯ-
 កាហបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន
 អាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឯកាហាបរិវាសទានំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ មេ ។
តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហាប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
ឯកាហាប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហាបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហាប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហា-
បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា ឯកាហាប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហាបរិវាសស្ស ទានំ
សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទិណ្ណោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហា-
ប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហាបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

សមុច្ឆយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យឯកាហាបរិវាស

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មក
 សូមឯកាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យ
 ឯកាហាបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុ
 អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហាប-
 រិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឱ្យឯកាហាបរិវាសនោះ
 គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំ
 នូវសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៣៨៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
 អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្តាយ ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ កេមំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

[៣៨៧] ឯវញ្ចោ បន ភិក្ខុវេ ធាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិណ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កជិកំ
 និសីទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

[៣៨៦] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
 ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ
 ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាប
 បង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈ
 ធៀងស្នាម្នាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
 ផ្នែងអញ្ជាលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមក

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យ-
 ជិច្ឆន្នាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិ-
 វុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកា-
 យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ
 យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។
 [៣៨៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្នាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិវុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការឱ្យមានត្តិ

សូមឯកាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហាបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ
 មកសូមមានត្តិ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូម ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគរំបប់បីដងផង ។

[៣៨៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនេះ
 បានមកសូមឯកាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិ-
 កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហាបរិវាស
 ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ)
 មកសូមមានត្តិ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-

កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មាន-
 ត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។
 ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯ-
 កាហប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកា-
 ហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិ-
 ស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា-
 ហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវត្ត-
 បរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆ-
 ន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧ-
 ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលសមគួរ ដល់
សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
ទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅ
បរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់
ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វេទមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វេទមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អទាសិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ ធារត្ថំ
 មាណត្ថំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ ។ យស្សាយស្ស-
 តោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ថ

បាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ
អង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា
ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ-
កិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហាបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកា-
ហាបវិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួច
ហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ថ ៦
រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទិដ្ឋំ សង្ខេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ខេស្ស
 តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៩] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
 អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ខំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ខេ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ
 មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ខេ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើ
 មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីពោលឡើង ។ មានតួ ៦ រាត្រី សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឱ្យ
 មានតួនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំ
 នូវសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៧] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ ក៏ប្រាប់
 ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-
 ហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានតួ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យមានតួ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ញនយាចនា

កង ធុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី
ភិក្ខុំ អព្ពេតុ ។

[៣៩០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ អព្ពេតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វន្ទិត្វា ឧក្កដិកំ
និសីទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
ឯកាហប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ
ឯកាហបរិវាសំ យាថី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ចន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
វុត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចន្នាយ ធារត្តំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមអញ្ជានកម្ម

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ
ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៩០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជានកម្មយ៉ាងនេះ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្ត-
រាសង្កៈធៀងស្នាម្នាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ
ច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ
នោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិ-
វាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូម
មានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ
 សង្ឃំ អព្ពានំ យាចាមិ ។ មេ ។ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ
 អព្ពានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទំ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចី ។
 តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឯកាហបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯ-
 កិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯ-
 កាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។ សោហំ
 ចិណ្ណមានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ពានំ យាចាមីតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំ
នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ)
មកសូមអញ្ជានកម្ម នឹងសង្ឃ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូម
អញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំ
នោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិ-
វាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦
រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូម
អញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ជានំ

[៣៩០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិសុស ភិក្ខុ-
 នោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណមានត្តោ សដ្ឋំ អញ្ជានំ យាចតិ ។ យទិ សដ្ឋិស្ស
 បត្តកល្ខំ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អព្ពយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

[៣៩១] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាន
មកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទា-
យិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១
ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦
រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ
១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។
បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-
ភិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្លៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តាយ
 ឯកាហឃ្យវិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ-
 នោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តាយ ឯកាហឃ្យវិវាសំ អនា-
 សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តាយ
 ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុ អញ្ញតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អញ្ញានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហាបរិវាស នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១
ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុ
នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាន
ប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ
ក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ ។ អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់
ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម
បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។
ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានមក

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ជានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯកាហប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ខេព ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឯកាហបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ខំ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា ឯកាហប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ខេព ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិយា ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។
 សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ សង្ខំ អញ្ជានំ យាចតិ ។ សង្ខេព
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អញ្ជតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ជានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខ-
 មតិ សោ កាសេយ្យ ។ អញ្ជិតោ សង្ខេព ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ខមតិ សង្ខេពស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

សូមឯកាហាបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហាបរិវាស ដល់
 ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមក
 សូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
 ហើយ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូម
 អញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ជានកម្ម ចំពោះឧទាយិកិក្ខុ ។
 អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គ
 ណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើ
 អញ្ជានកម្មដល់ឧទាយិកិក្ខុហើយ ការធ្វើអញ្ជានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
 អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៣៩២] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ទ្ធិហប្បជិច្ឆន្តំ តីហប្បជិច្ឆន្តំ ចតុហប្បជិច្ឆន្តំ បញ្ចា-
 ហប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អារុសោ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ទ្ធិហប្ប-
 ជិច្ឆន្តំ តីហប្បជិច្ឆន្តំ ចតុហប្បជិច្ឆន្តំ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ
 កមំ នុ ខោ មយា បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯត-
 មត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្កេ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទេតុ ។

[៣៩៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ វទ្ធិត្វា ឧក្កដិកំ
 និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហោត្វា ឯវមស្ស វចដិយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៣៩២] សម័យនោះឯង ឧទាយិកិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យបញ្ចាហាបវិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៩៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀងស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោង ផ្គងអញ្ជូលីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ចាហាបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បញ្ចាហបរិវាសយាចនា

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ
តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៣៩៤] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាមេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្នំ
សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ
សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមបញ្ចាហាបវិវាស

ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិកិក្ខុ
នោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩២] កិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
បានមកសូមបញ្ចាហាបវិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
ហើយ សង្ឃគួរឱ្យបញ្ចាហាបវិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងសង្ស័យ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ចាហាបវិវាស នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឃ ក៏ឱ្យបញ្ចាហាបវិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អាមត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហា-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចា-
 ហាបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្កេ
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាមត្តិ អាមជ្ជិ សញ្ចេតនិ-
 កំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្កំ ឯកិស្សា
 អាមត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចា-
 ហាប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្កេ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេត-
 និកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចា-
 ហាបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាមត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ជាហាបវិ-
 វាសដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុ
 អង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
 គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោះ បានមកសូមបញ្ជាហាបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យបញ្ជាហាបវិវាស ដល់
 ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ជាហាបវិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមាន
 អាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់
 លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

ទិដ្ឋោ សង្ខេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហាបរិវាសោ ខមតិ សង្ខស្ស តស្មា
 តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៥] សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ សោ ភិក្ខុនំ
 អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេ-
 តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋំ សោហំ សង្ខំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ យាថី តស្ស
 មេ សង្ខោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ
 អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ កចំ នុ
 ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
 ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

បញ្ហាហាបរិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយ ការឱ្យបញ្ហាហា-
បរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៥] ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។
ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោទាំងឡាយ
ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ហាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ហា-
ហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុំ៖ ទៅក្រាបបង្គំ
ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
បដិកស្សតុ ។

[៣៩៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ច ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សដ្ឋំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសដ្ឋំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
ចានេ វុទ្ធិត្វា ឧក្កដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចលី បក្កហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាថី ។
តស្ស មេ សដ្ឋោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហ-
បរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ
អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ
សោហំ ភន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិកិក្ក មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម)
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិកិក្ក មក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្កនោះ
ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀងស្នាម្នាង ហើយសំពះបាទា
ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាង
នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហាបរិវាស
នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា
តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៣៩៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
យេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចា-
ហាប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហាប-
រិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហា-
ប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧ-
ទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្ខុនោះ)
ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូម
បញ្ហាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ហាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិកិក្ខុនោះ សូមនូវការ
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរ
ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
 ហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហ-
 បរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនា សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស័យឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហាបវិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបវិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទា-
យិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏សូមនូវ
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ)
សង្ឃទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញ
ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោក
មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់
ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោល

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ មេ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វេទមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
 យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្ស-
 ដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
 បរិវេសនោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តី
នេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
(ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃទាញឧទា-
យិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិកិក្ខុមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ^(១) ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។
 ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

[៣៩៨] សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ជិច្ឆន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អារុសោ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ជិច្ឆន្ទំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហ-
 បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ

១ ឥតោ បរិ បដិកស្សនន្តិបិ បដិកស្សនាតិបិ បាហោ អញ្ញេសុ បោត្តកេសុ យេភុយ្យេន ទិស្សតិ បបេត្វា បាលិមុត្តកវិនយវិនិច្ឆយំ ។ យទិ បដិកស្សនន្តិ បទំ បដិកស្សិតោតិ បទេ កិរិយាវិសេសនំ សិយា តំ អព្ពិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុតិ អព្ពានបាលិយា ន សមេតិ ឯត្ត អព្ពិតោតិ បទស្ស និក្កិរិយាវិសេសនត្តា ។ យទិ បដិកស្សនាតិ បទំ ខមតីតិ បទេ កត្តាតិ គហោតព្វំ តំ ន យុជ្ជតិ អញ្ញេសុ កម្មេសុ ខមតីតិ បទស្ស កត្តនោ អទិស្សមានរូបភូតបុព្វត្តា ។ តស្មា សោ ទុព្វិធោ បាហោ អយុត្តរុបាយេវ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុ
អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិកិក្ខុ
សង្ឃបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះ
គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ
សេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏
ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអារុសោទាំង-
ឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥
ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស
ដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

បញ្ចាហាបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យាថី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តា-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ កចំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ ភក្កវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៩៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ^(១) បដិកស្សិ-
 តញ្ចោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយីនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧប-
 សង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ

១ ឱរោចិយបោត្តកេ មូលាយសទ្ធោ នត្ថិ ។

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈរៀងស្នាម្នាង ហើយសំពះបាទ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ចានេ រដ្ឋិត្វា ឧក្កិដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចុលី បត្តហេត្វា
 ឯវមស្ស រចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុក្កិវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
 សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កិវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាថី ។
 តស្ស មេ សដ្ឋោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កិវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កិវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
 សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កិវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាថី ។ តំ មំ សដ្ឋោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កិវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មាណត្តារ-
 ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កិ-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ញាលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះ ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោត- និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទ បាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង ទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៤០០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
យេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆ-
ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

សមុច្ឆយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្ខនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខនេះ
បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស
ដល់ឧទាយិកិក្ខ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទា-
យិកិក្ខនេះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។
សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្មំ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ
អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី បញ្ចាហា-
ប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហា-
បរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្ប-
ជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី
អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុក (តឡូវវា)
 ឧទាយិកិក្កុនោះ មកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិកិក្កុ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស
 ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិ-
 កិក្កុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្កេ ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ
 មាណស្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្កេ
 ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ឧមតិ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនា
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្កេន ឧទាយិ
 ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ)

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ

អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង

ទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃក៏ទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ

អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង

ទុក ។ ការទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង

ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្ត

ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិន

គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បី

ពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោល

សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិកិក្ខុមក

ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០១] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆ-
ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ
បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០១] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបាន
បិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ កមំ នុ ខោ
 មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
 អាពោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ តិស្សនំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤០២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិទា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា ឧក្កដិ-
 កំ និសីទិត្វា អញ្ចាសី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេនិយោ
 អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ

សមុច្ឆេទក្នុងនាមៈ ការសូមមានត្ត

បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏
 បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាស
 រួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
 ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទា-
 យិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ
 ចៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
 ផ្គងអញ្ជាលឺឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអា-
 បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បាន
 សូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហាប្បដិច្ចន្ទាយ បញ្ចាហាបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ
 បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ-
 ហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្ទំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិ-
 កសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការ
 ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួច
 ហើយគួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួច
 ហើយ មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ឧទាយិ-
 ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

[៤០៣] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
 យី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
 អទាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អា-
 បទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដំ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ត

[៤០៣] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស
ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ
គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិ-
វាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ-
នោ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មាណត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯ-
សា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆ-
ន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទា-
សិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) សូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមា-
នត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
 ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តា-
 រហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
 យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ
 ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ថ

ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បាន
ទាញឧទាយិកិក្កមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្កនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ក
នោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
សង្ឃបានទាញឧទាយិកិក្ក មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
ឧទាយិកិក្កនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ថ ៦
រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិកិក្ក ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិកិក្ក ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គ
ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោក
មានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
វេទមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្តំ
អាបត្តិទំ ឆារត្តំ មាណត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។
ឯវមេតំ ឆារយាមីតិ ។

[៤០៤] សោ មាណត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបទ្ធិ សព្វេតទិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បទិច្ឆន្តំ ។ សោ
ភិក្ខុទំ អាពោចេសិ អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
សព្វេតទិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បទិច្ឆន្តំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតទិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បទិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាថី
តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតទិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បទិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
សព្វេតទិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បទិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតទិកាយ សុក្កវិស្ស-
ដ្ឋិយា អប្បទិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី តំ
មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតទិកាយ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[៤០៤] ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្កុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក- សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការ ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ
 សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សនំ អាបត្តិនំ
 ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សនំ អា-
 បត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ មានត្តំ ចរាណោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បជិច្ឆន្ទំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ
 ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ
 សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សមុច្ឆេទកិច្ចការ: ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ
 គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦
 រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់
 ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង
 ទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំ
 យកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤០៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយិណា ភិក្ខុណា សង្ឃំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ
ចានេ វន្ទិត្វា ឧត្តរាសង្កំ ទិសីទិត្វា អញ្ចសី បត្តហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ចេតទិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ សុត្តរិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី ។
តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកា-
យ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវា-
សំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបដ្ឋិ សញ្ចេតទិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតទិកាយ
សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតទិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មាណត្តារហោ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុនោះ មក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ
 ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុ
 ចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលីឡើង ពោលយ៉ាង
 នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមបញ្ចាហាបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុង
 នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងនោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលា-
 បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូ-
 លាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាថី ។ តំ មំ សដ្ឋោ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
ន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
សដ្ឋំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី ។ តស្ស
មេ សដ្ឋោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ ភន្តេ សដ្ឋំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចា-
មីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិត្តា តតិយម្បិ យាចិត្តា ។

[៤០៦] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សដ្ឋោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សដ្ឋោ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហាប្បដិច្ចន្នំ សោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបាន
 បិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបាន
 បិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិកិក្កនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរ
 ដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៦] កិក្កុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្កនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កនោះ បានសូម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិ-
 កំ សុក្កវិស្សជ្ជិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោត-
 និកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ
 អប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

បញ្ហាហាបវិវាសនីងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ហាហាបវិវាស ដល់ឧទាយិ-
 កិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិកិក្ខុនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនីងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ
 ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនីងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
 សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិដំ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ
 ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិ-
 ច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សន្នំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។

សមុច្ឆេទក្នុងន្ទកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់
ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្ត
មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
បានបិទបាំងទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្កុនោះ សូមការទាញមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃ
ហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិកិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ
ស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមបញ្ជាហា-
បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សជ្ឈំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្នំ សោ
 សជ្ឈំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ^(១) ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សជ្ឈំ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ
 មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ

១ ឯត្តន្តរេ អន្តរាសង្ឃោ ភិក្ខុយុ ។

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ញា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូម
 ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ញាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-
 វាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិ-
 កិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ (ក្នុងចន្លោះ) ឈ្មោះសញ្ញាតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-
 វាសរួចហើយ សូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញាតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថយាចនា

សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិ-
 ច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ
 តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិ-
 យម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ
 ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-
 យា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មាណត្តំ ទាតព្វំ ។
 តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយិណ ភិក្ខុណា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឡានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វទិត្វា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមមានត្ត

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជា-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិកិក្ខុ មក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអា-
 យុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល
 សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
 បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម
 យ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាង
 នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយ
 ធ្វើឧត្តរាសង្កៈធៀងស្នាម្នាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឧក្កុដិកំ ជិសីទិត្វា អញ្ចុលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស
 រចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ ។ មេ ។ សោហំ បរិវត្ត-
 បរិវាសោ សដ្ឋំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី
 តស្ស មេ សដ្ឋោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
 អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោហំ
 សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាថី ។ តំ មំ សដ្ឋោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូ-
 លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯ-
 កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 អប្បដិច្ចន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
 យាថិតព្វំ តតិយម្បិ យាថិតព្វំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ញាលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ
 ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទា-
 យិកិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

[៤០៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេ-
តញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចា-
ហប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សដ្ឋំ
អាបត្តិដំ ឆានត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ តិស្សដ្ឋំ អាបត្តិដំ ឆានត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោ មានត្តំ ចរាណោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញោ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សដំ យាចិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិ-
កស្សំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញោ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្តំ មានត្តំ
យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្មំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញោតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការឱ្យមានត្ថ

[៤០៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បាន
 ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុ
 នោះ សូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរ
 ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧ-
 ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
 អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្នំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ មូលា-
 យ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សា-
 យស្ថតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ
 (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ
 បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បាន
 សូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមា-
 នត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុង
 ប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិកិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការទាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ សូមមានត្ថ ៦
 រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន
 បានបិទបាំងទុក ។ ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធភក មានត្ថទានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ច-
 ដាយ ធារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ
 ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ
 សង្ខេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ច-
 ដាយ ធារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ខស្ស តស្មា តុណ្ហា ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៩] សោ ចិណ្ណាមានត្តោ អញ្ញាណាហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ជិច្ចដ្ឋំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហាប្ប-
 ជិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណាមានត្តោ អញ្ញាណាហោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 អប្បជិច្ចដ្ឋំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ
 ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ

សមុច្ចយកិច្ចកៈ ការឱ្យមានត្ថ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់
 ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម
 បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។
 ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ មានត្ថ ៦ រាត្រី សង្ឃ
 បានឱ្យដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការឱ្យមានត្ថនោះ គាប់ចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះ
 ទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ គួរដល់អញ្ជា-
 នកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
 បានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអាវុ-
 សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ
 ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលា-
យ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤០០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចោ ។ បេ ។

[៤០១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ធាតព្វំ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយីស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០២] សោ ចិណ្ណាមានត្តោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណា-
មានត្តោ កកំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ
ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ
សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អព្ពេតុ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃចូរទាញឧទាយិកិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យ
មានត្ថ ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិកិក្កុ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីយ៉ាង
នេះ ។ បេ ។ ឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្កុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុកហើយ (ការឱ្យមានត្ថនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ
ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១២] ឧទាយិកិក្កុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ
តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តី
នុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្កុចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ញនយាចនា

[៤០៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ អញ្ចេតញ្ចោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយិណា ភិក្ខុណា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្តា ឧត្តរាជិកំ
និសីទិត្តា អញ្ចលី បត្តហេត្តា ឯវមស្ស វេទិយោ អហំ
ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តា
បញ្ចាហបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បជិច្ឆន្តាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អនាសិ ។ សោហំ បរិ-
សន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
សុត្តរិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា អប្បជិ-
ច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ
បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការសូមអញ្ជានកម្ម

[៤១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជានកម្មយ៉ាងនេះ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្ត-
 រាសង្កៈធៀងស្នាម្នាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយ
 ច្រហោង ផ្តងអញ្ជាលឿងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 ខ្ញុំនោះ សូមបញ្ជាហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិ-
 កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឱ្យបញ្ជាហាបរិវាស
 ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការ
 ទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញ
 ខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោ-
 តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាស
 រួចហើយគួរដល់មានត្តិ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី ។
តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្តំ
អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
តិស្សន្តំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ
មានត្តំ ចរាណោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋី អប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី ។ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទ
 បាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋី ដែល
 មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអា-
 បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋីដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ញនយាចនា

តស្ស មេ សង្ខេព អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
 អនាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អញ្ញាជារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ សោហំ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ មូលាយ បដិ-
 កស្សនំ យាចី ។ តំ មំ សង្ខេព អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
 ដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ខេព
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចន្ទាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ ។
 សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ខំ អញ្ញនំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការសូមអញ្ជានកម្ម

សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្ថ
រួចហើយ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអញ្ជានកម្ម
នឹងសង្ឃ ។ (ឧទាយិកិក្កុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
ជាគម្រប់បីដងផង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤១៤] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
 បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤១៤] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ផ្ទៀងសង្ស័យ បពិត្រព្រះសង្ឃ ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាន សូមបញ្ជាហាបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្ក- វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ជាហាបវិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា- បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំង ទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន បានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិន បានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរ ដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធរក អញ្ជាតំ

សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទា-
 យ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 តិស្សនំ អាបត្តិទំ ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សនំ អាបត្តិទំ ឆានត្តំ មាណត្តំ
 អទាសិ ។ សោ មាណត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្ទំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆានត្តំ
 មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយបានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមា-
 នត្តោ អញ្ញាណាហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោត-
 និកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ អប្បជិច្ឆន្តំ សោ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តា-
 យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សដ្ឋោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ
 សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចិ ។
 សដ្ឋោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បជិច្ឆន្តាយ ឆានត្ថំ
 មាណត្ថំ អនាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ សដ្ឋំ អញ្ញានំ
 យាចតិ ។ យទិ សដ្ឋស្ស បត្តកលំ សដ្ឋោ ឧទាយី
 ភិក្ខុំ អព្ពេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សដ្ឋោ
 អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ ។ មេ ។ សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ
 សដ្ឋំ អញ្ញានំ យាចតិ ។ សដ្ឋោ ឧទាយី ភិក្ខុ អព្ពេតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរូបហើយ
ត្ថរដល់អញ្ញានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ថ
៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់
ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរូបហើយ
(ឥឡូវ) មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលត្ថរដល់សង្ឃ
ហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀង
សង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទា-
យិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរូបហើយ (ឥឡូវ)
មកសូមអញ្ញានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បក្ខបរិវាសយាចនា

យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អញ្ចានំ
 សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
 វទាមិ ។ បេ ។ អត្ថិតោ សង្ខេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ
 សង្ខេស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

[៤១៥] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧ-
 ទាយិ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្នោ ហោតិ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
 អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបន្និ សព្វោតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចនំ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-
 បន្តិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហោចេសុំ ។
 តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ខេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្ប-
 ដិច្ចនាយ បក្ខបរិវាសំ ទេតុ ។

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការសូមបក្ខបរិវាស

អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។
 ឧទាយិកិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើអញ្ញានកម្មរួចហើយ អញ្ញានកម្មនោះ គាប់ចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះ
 ទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៥] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះខែ) ។ ឧទាយិកិក្ខុ
 នោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំ
 ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល
 ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ
 ចូរសង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្លះខែ) ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤១៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ឧទាយិទា ភិក្ខុទា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា
 ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចាទេ
 វេទិត្តា ឧត្តរិកំ ទិសីទិត្តា អញ្ចាលី បត្តហេត្វា ឯវ-
 មស្ស វេទិយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សព្វោតទិកំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតទិកាយ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្តាយ បក្ខបរិវាសំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤១៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុទា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-
 យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតទិកំ សុត្តរិ-
 ស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតទិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្តាយ
 បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តៈ
ធៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយប្រហោង ផ្គង
អញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមជា
គម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូម
បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បក្ខបរិវាសទានំ

សង្ខេព ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បក្ខបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ខេព អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបត្តិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្តំ សោ
 សង្ខំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។
 សង្ខេព ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បក្ខបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកា-
 យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសស្ស
 ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កា-
 សេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ខេព ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យបក្ខបរិវាស

ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស ។ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិកិក្ខុនោះ មកសូម
 បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ
 ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឱ្យបក្ខ-
 បរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
 មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា
 ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
 ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង
 ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសោ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១៨] សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ ។

សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ
អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ

សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ យាថី

តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ អ-

នាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ កថំ នុ

ខោ មយា បទិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ
អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បទិកស្សិ-

ត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខហើយ (ការឱ្យបក្ខបរិវាស នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ- កិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹង សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិ- ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ញេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ សមោធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

[៤១៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចា ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយិណ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្ក-
មិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្តា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ
វន្ទិត្តា ឧត្តរិកំ ទិសីទិត្តា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិ-
កំ សុត្តរិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា បក្ខ-
ប្បជិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
បក្ខប្បជិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិ-
សន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុត្ត-
រិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុត្តរិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្បិ យាចិត្តា តតិយម្បិ យាចិត្តា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមមូលាយបដិកស្សនា

[៤១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូល
ទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តៈចៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់
ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃ ក៏ឱ្យ
បក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥
ថ្ងៃ ។ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុសូមជាគម្រប់ពីរដងផង សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤២០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចន្តាយ បក្ខបរិ-
 វាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិ-
 ច្ចន្តាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្តាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្តាយ មូលាយ បដិកស្សយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្នំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤២០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម
បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទា-
យិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិ-
កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ
សង្ឃគប្បីទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យ
ផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិ-
ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខ-
 បរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបត្តិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិក-
 ស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។
 តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ
 សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យ
បក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏
ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ (៩ឡូវ) ឧទាយិកិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការទាញឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥
ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បី
ស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុ
អង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង
ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ
បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ
ធារយាមីតិ ។

[៤២១] ឯវព្វា បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុវេ ឧទាយិទា
ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា
វុឡានំ ភិក្ខុនំ ចារេ វជ្ជិត្វា ឧក្កជិកំ និសីទិត្វា អញ្ចសី
បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ
អាបត្តិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សជ្ជិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ យាចី តស្ស
មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ
សុក្កវិស្សជ្ជិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ
សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបត្តិ សព្វោ-
តនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ (ការទាញ នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុ ចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សមោធានបរិវាសទានំ

យាចី តំ មំ សង្កេរា អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ ភន្តេ សដ្ឋំ អន្តរា ឯ-
 កិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-
 ធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្យិ យាចិតព្វោ
 តតិយម្យិ យាចិតព្វោ ។

[៤២២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្កេរា
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្កេរា អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ សោ សដ្ឋំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវា-
 សំ យាចិ ។ សង្កេរា ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាស

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោធានបរិ-
 វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្ខុ គប្បី
 សូមជាគម្រប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូម
 បក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
 បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទា-
 យិកិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្នំ
 សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯតិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា
 ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯតិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯតិស្សា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្កុមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគប្បីឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះ
 អាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្កុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សមោធានបរិវាសទានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បក្ខប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវេសន្តោ
 អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោ សជ្ឈំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្កោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ សជ្ឈំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្កោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាស

ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិកិក្កុ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមការ
 ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
 ឧទាយិកិក្កុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ
 មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាង
 ដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្កុចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។
 ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៣] សោ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អារុសោ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទំ
 ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចន្ទំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ
 ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុ
អង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល
សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់
បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៣] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ
ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ
ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ
។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ
ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះ
ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សមោធានបរិវាសទានំ

ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
យ សុក្ករិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិ-
កស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤២៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញ្ចោ ។ បេ ។

[៤២៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ទាតញ្ចោ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។
ទិណ្ណោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ករិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៦] សោ បរិវត្តបរិវាសោ ភិក្ខុនំ អាពោចេសិ
អហំ អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
រិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
កមំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ
ឯតមត្តំ អាពោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយិ-
ស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាស

ឧទាយិកិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ សញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យសមោធាន- បរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[២២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះ អាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យសមោ- ធានបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត- និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការ ឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[២២៦] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤២៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ នាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ឧទាយិណ ភិក្ខុណា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្ត-
 រាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វន្តិត្វា ឧក្កដិកំ
 ទិសីទិត្វា អញ្ចលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ
 ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី
 បក្ខប្បដិច្ចដំ ។ បេ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

[៤២៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុណា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
 បេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី បក្ខ-
 ប្បដិច្ចដំ ។ បេ ។ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អា-
 បត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្ត-
 កល្យំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ
 ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋី បក្ខប្បដិច្ចដំ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសន្តៈ ធៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្ថទានំ

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិដំ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ ធារត្តំ
 មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-
 យម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ ធារត្តំ មានត្តំ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៩] សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិ
 អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។
 សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ
 សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ កេចំ
 នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ថ

ឧទាយិកិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ៣ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមាន
 អាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង
 ផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបាន
 ឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យ
 មានត្ថនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។
 ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៧] ឧទាយិកិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-
 កិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១
 ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ
 កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឯតមត្តំ អាហារេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ
 ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 ទត្វា ធារត្តំ មាណត្តំ ទេតុ ។

[៤៣០] ឯវេញា បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
 តព្វោ ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវេញា បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវេញា បន ភិក្ខុវេ ធារត្តំ មាណត្តំ ធាតព្វំ
 ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុ-
 ដោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មាណត្តំ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហិ ។ ឯវេមតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិន្ទ្រាមាណត្តោ អញ្ញាធារហោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តំ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហារេសិ អហំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

យកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ លេ ។

[៤៣១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ លេ ។

[៤៣២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ លេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ លេ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្ថនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ គួរដល់អញ្ញានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

អារុសោ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ
 អញ្ញាធារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋំ កថំ នុ ខោ មយា
 បដិបដ្ឋិតព្វត្ថិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្ថំ អាហេ-
 ចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទត្វា ធារត្ថំ
 មានត្ថំ ទេតុ ។

[៤៣៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
 តញ្ចោ ។ បេ ។

[៤៣៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ធាតញ្ចោ ។ បេ ។

[៤៣៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ធារត្ថំ មានត្ថំ ធាតព្វំ
 ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ មូលាយបដិកស្សនា

ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទ
 បាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្ថរូបហើយ គួរដល់អញ្ជានកម្ម
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ
 ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ
 ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ
 យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស
 ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី យ៉ាង
 នេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិ-
 ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆារត្តំ មាណត្តំ ខ-
មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៧] សោ ចិណ្ណាមាណត្តោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបដ្ឋិ អាបត្តិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សជ្ជិ បក្ខប្បជិច្ឆន្តំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណា-
មាណត្តោ កាចំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ
ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ
សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុំ អព្ពេតុ ។

[៤៣៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ អព្ពេតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ឧទាយិណា ភិក្ខុណា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ
វុទ្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ចាសី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បក្ខប្បជិច្ឆន្តំ សោហំ សង្ឃំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្ថនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃហើយ ព្រោះ
ហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ
អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៧] ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ លេ ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្រូវចហើយ តើខ្ញុំ
ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំ
ទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអញ្ញានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុចុះ ។

[៤៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យអញ្ញានកម្មយ៉ាងនេះ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិកិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរា-
សង្កៈធៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង
ផ្គងអញ្ជាលឺឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខ-
បរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ញនយាចនា

សង្ខេប ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
 វិស្សជ្ជិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបជ្ជិ សញ្ចេ-
 តនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ខំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្ស-
 ជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
 ចី តំ មំ សង្ខេប អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-
 និកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ សោហំ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចី
 តស្ស មេ សង្ខេប អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមា-
 យ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ
 បរិវត្តបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នំ
 សោហំ សង្ខំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-

សមុច្ចយកូន្ទកៈ ការសូមអញ្ជានកម្ម

ទុក ១ បក្ខិ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខិបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខិ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស
 ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និង
 ចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួច
 ហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិក-

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាថី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទាន-
 បរិវាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបរិ-
 វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ
 អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ
 តិស្សន្នំ អាបត្តិនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ មានត្តំ
 ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
 ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
 បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោ-
 ធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ
 ទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
 ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ពានយាចនា

តំ មំ សង្កេរ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
 បដិកស្សិ សោហំ សង្កំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វេតនិកាយ សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 សង្កេរ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
 យា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវត្តបរិវា-
 សោ សង្កំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្កេរ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វេតនិកាយ សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចា-
 ហប្បជិច្ឆន្ទាយ ធារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ
 ចិណ្ណមានត្តោ អព្ពានាហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ
 អាបត្តិ សព្វេតនិកំ សុក្កវិស្សដិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ
 សោហំ សង្កំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វេតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ

សមុច្ចយកូន្តកៈ ការសូមអញ្ជូនកម្ម

សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
 បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
 ខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និង
 ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦
 រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្ក-
 វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ គួរដល់អញ្ជូនកម្ម ក៏ត្រូវ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
 ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

បដិកស្សនំ យាថី តំ មំ សង្ក្រា អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-
 វាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ក្រា អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោ-
 ហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយ
 ឆារត្តំ មានត្តំ យាថី តស្ស មេ សង្ក្រា អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ កន្តេ
 ចិណ្ណាមានត្តោ សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្យិ
 យាចិតព្វំ តតិយម្យិ យាចិតព្វំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
 ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូម
 សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោត-
 និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ
 បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
 សញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម
 ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
 ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
 ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថរួចហើយ (ឥឡូវ) មក
 សូមអញ្ជូនកម្មនឹងសង្ឃ ។ ឧទាយិកិក្ខុ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវ
 សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ជានំ

[៤៣៩] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
 ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ
 បក្ខប្បជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោត-
 និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្តាយ បក្ខបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បជិច្ឆន្តាយ
 បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា ឯកំ
 អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្ប-
 ជិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោ-
 តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ
 បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្តាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-
 ធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

[៤៣៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ស័យថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខ-
បរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជោតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធាន-

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
មោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ បរិវត្តបរិវាសោ មាណស្តា-
រហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សព្វោតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សដ្ឋោ
ឧទាយី ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោ សដ្ឋំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សដ្ឋោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អនាសិ ។ សោ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

បរិវាសដល់ឧទាយិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។
ឧទាយិកិក្កុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ទាញឧទាយិកិក្កុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។
ឧទាយិកិក្កុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និង
ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទា-
យិកិក្កុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្កុនោះ បាន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ជាតំ

បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ ធារត្តំ មានត្តំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តិដំ
 ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា
 ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បញ្ចា-
 ហប្បដិច្ចន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ
 មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកា-
 យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោទានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទា-
 យិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិ-
 កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្នាយ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោទានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

សមុច្ឆេទក្នុងន្ទកៈ អញ្ជាណកម្ម

នៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិកិក្ខ ចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ៣ ។ ឧទាយិកិក្ខនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខនោះ
បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខ
នោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិកិក្ខនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ
បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 ឆានត្តំ មាណត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា
 បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ឆានត្តំ មាណត្តំ អនាសិ ។ សោ
 ចិណ្ណមាណត្តោ អញ្ញាណាហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិ អាបទ្ធិ
 សព្វោតនិកំ សុក្កវិស្សជ្ជិ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទំ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិ-
 ស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយ
 មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហ-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា សព្វោតនិកាយ សុក្កវិស្សជ្ជិយា បញ្ចាហ-
 ប្បជិច្ឆន្ទាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ
 អនាសិ ។ សោ បរិត្តបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យ
មានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិ-
កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្ថ
រួចហើយ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិកិក្ខុមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ
បាំងទុក៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឱ្យសមោធាន-
បរិវាស ដល់ឧទាយិកិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិ-
កិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ថ ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អញ្ជានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហា-
 ប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានតំ មាណតំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
 ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហាប្បដិច្ចដ្ឋាយ ឆានតំ មាណតំ
 អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណាមាណតោ សង្ឃំ អញ្ជានំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃិស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អព្ពេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
 អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិ អាបដ្ឋិ សញ្ចេតនិកំ
 សុក្កវិស្សដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណាមាណតោ
 សង្ឃំ អញ្ជានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយី ភិក្ខុ
 អព្ពេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
 អញ្ជានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមតំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមតំ
 វទាមិ ។ បេ ។ អត្ថិតោ សង្ឃេន ឧទាយី ភិក្ខុ ខមតិ
 សង្ឃិស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ សមត្តា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ជានកម្ម

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ- កិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើ កម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិកិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយ បិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិកិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្រូវហើយ មកសូមអញ្ជានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុ ។ អញ្ជានកម្មរបស់ឧទាយិកិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យអញ្ជានកម្ម ដល់ឧទាយិកិក្ខុ (អញ្ជានកម្មនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់ សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្កៈឱ្យឃ្លាតចេញ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤៤០] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ
 ឯកា អាបត្តិ ឯកាហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្ធិហឃ្ម-
 ជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ តីហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ចត្វ-
 ហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចាហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ
 ឆាហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា
 អាបត្តិ អដ្ឋាហឃ្មជិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ នវាហឃ្មជិច្ឆន្នា
 ឯកា អាបត្តិ ទសាហឃ្មជិច្ឆន្នា ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហេ-
 ចេសិ អហំ អារុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបន្និ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហឃ្មជិច្ឆន្នា ។ មេ ។
 ឯកា អាបត្តិ ទសាហឃ្មជិច្ឆន្នា កចំ នុ ខោ មយា
 បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហេ-
 ចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ
 អាបត្តិនំ យា អាបត្តិ ទសាហឃ្មជិច្ឆន្នា តស្សា អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤៤១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤៤០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
 ច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥
 ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០
 ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ លេ ។ អាបត្តិ ១
 បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយក
 សេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុ
 នោះ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃចូរឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ តាម
 តម្លៃ^១ អាបត្តិនោះ ។

[៤៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈ

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទបាំងក្រោយបង្អស់ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អក្សេន សមោធានបរិវាសទានំ

ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសី-
 ទិត្វា អញ្ជុលី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វេជីយោ អហំ កន្តេ
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា
 អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋា ។ មេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសា-
 ហប្បដិច្ចដ្ឋា សោហំ កន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា
 អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋា តស្សា អក្សេន សមោធាន-
 បរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ
 យាចិតព្វោ ។

[៤៤២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញាមេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ
 ឥត្តដ្ឋាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋា ។ មេ ។
 ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋា សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋា តស្សា អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្នំ
 សង្ឃោ ឥត្តដ្ឋាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា
 អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋា តស្សា អក្សេន សមោធាន-

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ

ធៀងស្មាម្ខាងថ្វាយបង្គំបាទាពួកភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលី
ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១
បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ
តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១
បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំង
ទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិ
នោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ឯកា អាបត្តិ ឯកា-
 ហាប្បជិច្ឆន្ទា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហាប្បជិច្ឆន្ទា
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ យា អាបត្តិ ទសាហា-
 ប្បជិច្ឆន្ទា តស្សា អក្កេន សមោទានបរិវាសំ យាចតិ ។
 សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិទំ យា
 អាបត្តិ ទសាហាប្បជិច្ឆន្ទា តស្សា អក្កេន សមោទាន-
 បរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិទំ យា អាបត្តិ ទសាហាប្បជិច្ឆន្ទា
 តស្សា អក្កេន សមោទានបរិវាសស្ស ទានំ សោ
 តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ
 វេទាមិ ។ បេ ។ ទិណ្ណោ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិទំ យា អាបត្តិ ទសាហាប្បជិច្ឆន្ទា តស្សា
 អក្កេន សមោទានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
 តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ទារយាមីតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀង
សង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ
មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំង
ទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំង
នោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធាន-
បរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិ
ណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមាន
ឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា
ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
ដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា
ទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ
ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង
។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ
សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ
ហើយ ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុ
នោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ
ស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អក្សេន សមោធានបរិវាសទានំ

[៤៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតោ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ
ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្នា ទ្វេ អាបត្តិយោ ទ្វីហ-
ប្បជិច្ឆន្នាយោ^(១) តិស្សោ អាបត្តិយោ តីហប្បជិច្ឆន្នាយោ
ចតស្សោ អាបត្តិយោ ចតុហប្បជិច្ឆន្នាយោ បញ្ច អាបត្តិ-
យោ បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្នាយោ ឆ អាបត្តិយោ ឆាហ-
ប្បជិច្ឆន្នាយោ សត្ត អាបត្តិយោ សត្តាហប្បជិច្ឆន្នាយោ
អដ្ឋ អាបត្តិយោ អដ្ឋាហប្បជិច្ឆន្នាយោ នវ អាបត្តិយោ
នវាហប្បជិច្ឆន្នាយោ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បជិច្ឆ-
ន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា
អាបត្តិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្នា ។ ខេ ។ ទស អាបត្តិយោ
ទសាហប្បជិច្ឆន្នាយោ កចំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិ-
តព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។
តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ
អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរហប្បជិច្ឆន្នាយោ តាសំ
អក្សេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

១ ឱ. ទ្វីហប្បជិច្ឆន្នា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ

[២២៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជា
 ច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ២ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៣
 បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៤ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៥ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
 អាបត្តិ ៦ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៧ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទ-
 បាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០
 ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។
 អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំង
 នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់
 ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិ
 ទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃ ចូរឱ្យ
 សមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤៤៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតញ្ចោ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្តា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ
 ករិត្តា ។ មេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុ-
 លា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកា អាបត្តិ
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយ ។ មេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសា-
 ហប្បជិច្ឆន្ទាយោ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិវប្បជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិ-
 តញ្ចោ តតិយម្បិ យាចិតញ្ចោ ។

[៤៤៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
 ញ្ញាមេតញ្ចោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទា-
 មោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទា ។ មេ ។ ទស
 អាបត្តិយោ ទសាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិធំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិវប្បជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ
 អក្សេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈធៀងស្នា
 ម្នាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ
 ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ
 អាបត្តិណា ដែលខ្ញុំបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធាន-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់
 ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ
 ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា
 ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អក្កេន សមោធានបរិវាសយាចនា

បត្តកលំ សង្កោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិរយ្យជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្កេន
 សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្កោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្កាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ឯកា អាបត្តិ ឯកា-
 ហាប្បជិច្ឆន្ទា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហាប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយោ សោ សង្កំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចិរយ្យជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្កេន សមោធានបរិវាសំ
 យាចតិ ។ សង្កោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ
 យា អាបត្តិយោ សព្វចិរយ្យជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្កេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចិរយ្យជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្កេន សមោធានបរិវា-
 សស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។

សមុច្ចយកិច្ចនុកៈ ការសូមសមោធានបរិវាស តាមតម្លៃអាបត្តិ

បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិ
 ទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ តាម
 តម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០
 បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ
 បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹង
 សង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា
 ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃឱ្យសមោធានបរិ-
 វាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិ
 ទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់
 ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំង
 នោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បី
 ស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គ
 នោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ខេន
 ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិទំ យា អាបត្តិយោ
 សព្វចិរយ្យជិច្ឆន្ទាយោ តាសំ អក្សេន សមោធានបរិវា-
 សោ ខមតិ សង្ខេស្ស តស្មា តុណ្ហំ ។ ឯវមេតំ
 ធារយាមីតិ ។

[៤៤៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
 ទ្វេ សង្ខាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ
 ទ្វេ សង្ខាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្និ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយោ យន្ទនាហំ សង្ខំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ខំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ខោ ឯកិស្សា អា-
 បត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។
 តស្ស បរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌីក្កមិ អហំ ខោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួក
អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃ
បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំង
នោះ (ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាង
នេះ ។

[៤៤៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែ
អាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេមាសបរិវាសយាចនា

ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
 ណ្ណាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយោ យន្ទ្រ-
 ធាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី
 តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិ-
 ច្ឆណ្ណាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិសន្តស្ស
 លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទ្រធាហំ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ ភិក្ខុនំ អាហោចេសិ អហំ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយោ តស្ស មេ
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយោ យន្ទ្រធាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆណ្ណាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆណ្ណាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមទ្រេមាសបរិវាស

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្រេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញ ក៏បានសូមទ្រេ-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏
 បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២
 ខែហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាប ចុះ
 ស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បាន
 ប្រាប់ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
 ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
 អញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ហើយខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌីក្កមិ
 អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
 សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តសុស
 មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌីក្កមិ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កចំ នុ ខោ មយា បដិបទ្ធិតព្វន្តិ ។
 តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។ តេនហិ
 ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលខ្ញុំនោះ កំពុង
នៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មាន
សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ
បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេ-
មាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើ
ដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំង
នោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យទ្វេមាសបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេមាសបរិវាសទានំ

[៤៤៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរា-
សង្កំ ករិត្វា ។ មេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ
ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
ជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
យោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេ-
មាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេ-
មាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ
តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ
ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
ជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
យោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
ជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យទ្រេមាសបរិវាស

[៤៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈចៀង
ស្នាម្នាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តី
ត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្រេមាសបរិវាស នឹង
សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេមាស-
បរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មា
អញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មាន
សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ
បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិ-
 វាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។
 [៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
 បេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តាមោ
 ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស ឯតទយោសិ អហំ ខោ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
 សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-
 បរិវាស ដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ
 ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា
 អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
 មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេមាសបរិវាសទានំ

អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនា-
 សិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិជម្មោ ឱក្កមិ អហំ
 ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាស-
 ប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
 យោ យន្ទុធាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស
 មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិជម្មោ ឱក្កមិ យន្ទុធាហំ សង្ឃំ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។
 យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្នំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុនោ
 ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ

សមុច្ឆេទក្នុងនាមៈ ការឱ្យទ្រេមាសបរិវាស

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុង
នៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តី
ត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេ-
មាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់
(ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្រេមា-
សបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
បើក៏មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់
ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តោមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបទ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបទ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិ-
 សន្តស្ស លទ្ឋិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស
 មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបទ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ
 ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
 យា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

(ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយ
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែ
 អាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិ
 វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែល
 ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា
 អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មា
 អញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏បាន
 សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញ

តស្ស មេ សង្ខេព ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស មេ បរិ-
 សន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌីក្កមិ យទ្ធជាហំ សង្ខំ ឥតិស្សា-
 បិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ខំ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ខេព
 ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុនោ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្ស-
 តោ ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុនោ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសស្ស ទានំ សោ
 តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។
 ទិណ្ណោ សង្ខេព ឥត្តន្ទាមស្ស កិក្កុនោ ឥតិស្សាបិ អា-
 បត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសោ ខមតិ
 សង្ខំស្ស តស្ថា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ទារយាមីតិ ។ តេន
 កិក្កុវេ កិក្កុនោ តទុចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញ ។

សមុច្ចយកូន្តកៈ ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ

សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ)
 ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម
 បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
 គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំ
 ពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤៤៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស ឯវំ
ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេ-
យ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិ-
ច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯ-
កិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវា-
សំ នេតិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ
ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាស-
ប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
ន្តាយោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-
សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេ-
មាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញ

តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឌីក្កមិ យន្ទ្រាហំ
 សង្ឃំ ឥតិវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេ-
 មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិវិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតិវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
 ប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា តទុចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញ ។

[៤៥០] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាបត្តិ
 ជានាតិ ឯកំ អាបត្តិ ន ជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ
 ជានាតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បដិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 សន្តោ ឥតិវិស្សាបិ អាបត្តិ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
 ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្ប-

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

កាលដែលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបស៊ប់
 (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្រេមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ
 ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[២៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិន
 ដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្រេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង
 នៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ
 ដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ជិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អាបត្តិ ជាតិ ឯកំ អាបត្តិ ន ជាតិ
 សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ ជាតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
 តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ ឥតវិបិ អាបត្តិ ជាតិ
 យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ
 ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសប-
 រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតវិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិសិតញា ។

[៤៥១] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយោ ឯកំ អា-
 បត្តិ សរតិ ឯកំ អាបត្តិ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ
 អាបត្តិ សរតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ចន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនបានដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះ ដឹងអាបត្តិណា
 ក៏បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់
 តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 ទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ
 ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអា-
 បត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូម
 ទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យទ្រេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតព្វា

សោ បរិវេសន្តោ ឥតរម្យិ អាបត្តិ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ
 ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកំ អាបត្តិ សរិ ឯកំ
 អាបត្តិ ន សរិ សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តិ សរិ
 តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ
 ឥតរម្យិ អាបត្តិ សរាមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា តទុចា-
 នាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតព្វា ។

[៤៥២] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិ-
 សេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ
 ឯកាយ អាបត្តិយា ទិព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀត រលឹកមិនបាន អាត្មាអញនោះ រលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ឃីយទេ សង្ឃីយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ
 តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ
 ឥតិវិស្សាបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស
 ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា
 និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ សោហំ
 សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្សា អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ ឥតិវិស្សាបិ
 អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ឥតិវិស្សាបិ
 អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតិវិស្សាបិ អាបត្តិយា
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

តែក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏
សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២
ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែល
បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ
ដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញ
ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិ-
វាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មា
អញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១
ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូម
ទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានគ្នារហោ

តស្ស សង្ឃោ ឥតិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
ន្ទាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
តទុចាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា ។

[៤៥៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកា អាបត្តិ
ជានប្បជិច្ឆន្ទា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បជិច្ឆន្ទា ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
ន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស អញ្ញោ
ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគតាគមោ ធម្មជរោ
វិទយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លដ្ឋី
កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ
អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវេសិតិ ។
តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកា អាបត្តិ
ជានប្បជិច្ឆន្ទា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បជិច្ឆន្ទា សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុគូរដល់មានត្ត

សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំង ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាស- បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទ- បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់ មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នក មានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុ នោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំង ទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

យាចី តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ
 យាយំ អារុសោ អាបត្តិ ជានប្បជិច្ឆន្តា ធម្មិកំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ យា ច ខ្វាយំ
 អារុសោ អាបត្តិ អជានប្បជិច្ឆន្តា អធម្មិកំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូបាតិ ឯតិស្សា^(១)
 អារុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៥៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបន្តតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកា
 អាបត្តិ សវមាណប្បជិច្ឆន្តា ឯកា អាបត្តិ អសវមាណប្ប-
 ជិច្ឆន្តា ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
 ន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិវេសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាភច្ឆតិ ពហុស្ស-
 តោ អាភតាភមោ ធម្មជរោ វិនយជរោ មាតិកាជរោ

១ មរម្មបោត្តកេ ឯកិស្សាតិ បារោ អាតតោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 ទាំងនោះ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ
 ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអារុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយ
 បិទបាំងទុកការឱ្យបរិវាស ចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌
 ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអារុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុ
 មិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថា មិន
 ប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាល
 អារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំង
 ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេ-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទ
 បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ
 ជាពហុស្សុត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ

បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី សង្ខី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វេទតិ កី អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ តេ ឯវំ វេទន្តិ អយំ
 អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អា-
 បង្ខិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកា អាបត្តិ សមាណ-
 ប្បជិច្ឆន្តា ឯកា អាបត្តិ អសមាណប្បជិច្ឆន្តា សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចិ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ សោ ឯវំ វេទតិ
 យាយំ អារុសោ អាបត្តិ សមាណប្បជិច្ឆន្តា ធម្មិកំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា រូហតិ យា ច ខ្វាយំ
 អារុសោ អាបត្តិ អសមាណប្បជិច្ឆន្តា អធម្មិកំ តស្ស
 អាបត្តិយា បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូហតិ ឯតិស្ស
 អារុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត

មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជា
អ្នកមានសេចក្តីរំអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុ
នោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅ
បរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អារុសោ
ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១
ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ រលឹកមិនបានហើយបិទបាំង
ទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
អាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្ចាស់អារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអា-
បត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។
ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អារុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុរលឹក
បានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកប
ដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្ចាស់អារុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា
ដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ
ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌
ម្ចាស់អារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤៥៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកា អាបត្តិ
 និព្វេមតិកប្បជិច្ឆន្តា ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បជិច្ឆន្តា ។
 សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិ-
 វសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាភច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាភតា-
 តមោ ធម្មជរោ វិនយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ
 វិយត្តោ មេធាវី សង្ឃី កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ
 អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកា អាបត្តិ និព្វេមតិកប្បជិច្ឆ-
 ន្តា ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បជិច្ឆន្តា សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកាជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអារុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំង ២ ខែ

សមុច្ចយក្ខត្តកេ មាសបរិវាសោ ទាតញោ

តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ
 អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ
 យាយំ អារុសោ អាបត្តិ និព្វេមតិកប្បជិច្ឆន្នា ធម្មិកំ
 តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសនានំ ធម្មតា រូបាតិ យា ច
 ខ្វាយំ អារុសោ អាបត្តិ វេមតិកប្បជិច្ឆន្នា អធម្មិកំ
 តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសនានំ អធម្មតា ន រូបាតិ
 ឯតិស្សា អារុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៥៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
 ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នា-
 យោ យន្ទុធាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។
 តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯក-
 មាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យមានបរិវាសដល់ភិក្ខុ

សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែល
បិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវ)
ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះ
ថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក
ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាម
សភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុមានសេចក្តី
សង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា
មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាល
អាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៦] សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
អញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ
មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមានបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមានបរិ-
វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
ក៏បានឱ្យឯកមានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ
 អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិ-
 នំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ
 សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯ-
 កមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិ-
 នំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស
 មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវា-
 សំ^(១) យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខុនំ អាពោចេសិ អហំ
 ខោ អារុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ
 ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាស-
 ប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ

១ ឱ. ឥតរម្យិ មាសំ បរិវាសំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បាបចុះសិប្ប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មា
 អញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មាន
 តែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាល
 អាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះសិប្ប (ក្នុងចិត្ត)
 ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-
 ឡាយថា ម្ចាស់អាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯក-
 មាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មាសបរិវាសោ ទាតញោ

សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសប-
រិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
សប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ
បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ យន្ទុនាហំ
សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវា-
សំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាស-
ប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ
អទាសិ តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទុ-
នាហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ
មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កចំ នុ ខោ មយា បដិ-
បដ្ឋិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខុ ភក្ខតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។
តេនហិ ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ ទេតុ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ

ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំង
ទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស
បាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយ
បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែ
អាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
បាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន
សេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូម
មាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២
ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ
ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបានបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៥៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ
ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចានេ វេទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា
អញ្ចសី បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-
សា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុនា-
ហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមា-
សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
សង្ឃោ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ
ឧក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ
អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុនាហំ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈធៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯក-
 មាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវា-
 សំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្យិ យាចិតព្វោ តតិយម្យិ យាចិតព្វោ ។

[៤៥៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
 បេតព្វោ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្នាមោ
 ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នា-
 យោ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អា-
 បត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានបរិវាស

ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន
 សេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូម
 បរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជា
 គម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៥៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្លៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មាន
 សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូម
 ឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស
 លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯត-
 ទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបទ្ធិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ យន្ទុធាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អនាសិ តស្ស
 មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ យន្ទុធាហំ សង្ឃំ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតវម្បិ មាសបរិ-
 វាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតវម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ
 សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ ឥត្តន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា
 អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើ
 ដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាស-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ
 ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តី
 ខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាស-
 បរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើក៏មានកាលគួរដល់សង្ឃ
 ហើយ សង្ឃគប្បីឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មាសបរិវាសទានំ

ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឥតរម្យិ មាស-
 បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
 សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្តាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស
 ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុជាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ
 ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
 បរិសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ
 តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទុជាហំ
 សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមាសបរិវាស

អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ស័យ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះ
 ដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុ
 នោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
 ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិ-
 វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុ
 នោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស
 ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះ-
 រិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២
 ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូម
 ឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
 បរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិជម្មោ
 ឌីក្កមិ យន្ទ្រាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាស-
 ប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ
 ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ ខមតិ ឥត្តន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
 ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរស្សបិ មាសបរិ-
 វាសសុស^(១) ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្យិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។
 តតិយម្យិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិដ្ឋោ សង្ឃេន
 ឥត្តន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឥតរោបិ មាសបរិវាសោ^(២) ខមតិ សង្ឃស្ស តស្សា
 តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតព្វា ។

១ ឱពោបិយបោត្តកេ ឥតរម្យិ មាសំ បរិវាសស្សាតិ បាហោ អាគតោ ។ ២ ឱ. ឥតរម្យិ
 មាសំ បរិវាសោតិ បាហោ អាគតោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន សេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូម មាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះ អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិរិយាឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះ អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គ ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមាន អាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោល សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមាន ឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ (ការឱ្យ មាសបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង- ឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញ

[៤៥៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ តស្ស
 ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
 ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆ-
 ន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្តំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិវេសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ ឱក្កមិ^(១) អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
 យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ យន្ទនា-
 ហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមា-
 សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 សង្ឃោ ទ្ធិន្តំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឯកមាស-

១ ឱ. ឱក្កមតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងពីរ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

បរិវាសំ អនាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លទ្ធិធម្មោ
 ឌីក្កមិ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ
 មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតញា ។

[៤៦០] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ
 ជាតាតិ ឯកំ មាសំ ន ជាតាតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាតាតិ តំ
 មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាតាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ
 ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្យិ មាសំ ជាតាតិ ។
 តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ
 ជាតិ ឯកំ មាសំ ន ជាតិ សោហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តី
 ខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាស-
 បរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ
 ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) ភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ
 មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងខែណា
 សង្ឃ ក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែ
 ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នោះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែថា) បានដឹង ១ ខែ
 មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធរក ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា

អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាតិ តំ មាសំ
 បរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ក្រា ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ ឥតរម្យិ មាសំ ជាតិមិ យន្ទ្រ-
 នាហំ សង្ក្រំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ
 មាសបរិវាសំ យាចយ្យន្តិ ។ សោ សង្ក្រំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។
 តស្ស សង្ក្រា ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
 ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា
 បុរិមំ ឧទានាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា ។

[៤៦១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ក្រាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ
 មាសំ សរតិ ឯកំ មាសំ ន សរតិ ។ សោ សង្ក្រំ
 ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ
 តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រា ទ្វិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ
 តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ ឥតរម្យិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានដឹង
 ខែណា សង្ឃបានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង
 ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែ
 ដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀត
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូម
 មាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ
 នៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹក
 មិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹង
 សង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែ
 ណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែល
 បិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

មាសំ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តា-
 យោ ឯកំ មាសំ សរី ឯកំ មាសំ ន សរី សោហំ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ យំ មាសំ
 សរី តំ មាសំ បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ យំ មាសំ សរី តំ មាសំ
 បរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសន្តោ ឥតរម្យិ មាសំ
 សរាមិ យន្ទនាហំ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្តានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឥតរម្យិ មា-
 សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតញា ។

[៤៦២] ឥន បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបត្តតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកំ មាសំ
 និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ
 អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) បានរលឹកឃើញ ១
 ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ រលឹកឃើញខែណា ក៏សូម
 បរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 អាត្មាអញ រលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏បានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់
 អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មា
 អញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះ
 គួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២
 ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យ
 បរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំង
 ទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយ
 រាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១
 ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រា ទ្វិន្នំ
អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ
តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ ឥតរម្យិ
មាសំ និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ
អហំ ខោ ទ្វេ សង្ក្រាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ
មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ក្រំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ
បរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ក្រា ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ
បរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ ឥតរម្យិ មាសំ
និព្វេមតិកោ យន្ទុនាហំ សង្ក្រំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមា-
សប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។
សោ សង្ក្រំ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ
មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រា ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ
ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ឥតរម្យិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវេសិតញា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ

ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក
 ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាស
 ខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
 ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ ១
 ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នោះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ
 មានសេចក្តីសង្ឃឹយ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា ក៏
 សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ
 អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹយខែណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់
 អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ
 នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងខែ ១ ទៀត
 បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស
 ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-
 បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
 ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤៦៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកោ មាសោ
 ជានប្បជិច្ឆន្តោ ឯកោ មាសោ អជានប្បជិច្ឆន្តោ ។ សោ
 សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
 យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្ប-
 ជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវេសន្តស្ស
 អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគតាគមោ ធម្ម-
 ធារោ វិនយធារោ មាតិកាធារោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី
 លទ្ធិ កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ
 កិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវេស-
 តីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯ-
 កោ មាសោ ជានប្បជិច្ឆន្តោ ឯកោ មាសោ អជានប្ប-
 ជិច្ឆន្តោ សោ សង្ឃំ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្ធិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេ-
 មាសប្បជិច្ឆន្តានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ
 អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ធ្វើវត្វាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ

សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អារុសោ មាសោ ជានប្បជិច្ឆន្នោ
ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មតា រូបាតិ
យោ ច ខ្វាយំ អារុសោ មាសោ អជានប្បជិច្ឆន្នោ អធម្មិ-
កំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រូបាតិ
ឯតស្ស^(១) អារុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ
សរមានប្បជិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អសរមានប្បជិច្ឆ-
ន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទិដ្ឋំ អាបត្តិទំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ
ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទិដ្ឋំ អាបត្តិ-
ទំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស
បរិវេសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សតោ អាគ-
តាគមោ ធម្មជរោ វិនយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ
វិយត្តោ មេធាវី សង្ឃី កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។
សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សា-
យំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អារុសោ

១ មរមុបោត្តកេ ឯកស្សាតិ បាលោ អាគតោ ។

សមុច្ឆេទក្នុងនាមៈ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ សួរយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត តែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ រលឹក ឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយ បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុ នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជា បណ្ឌិត ធ្វើវត្វាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តី រវៃង មានការប្រាជ្ញានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ សួរយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ទ្វេមា-
 សប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកោ មាសោ សរមាណប្បជិច្ឆន្តោ
 ឯកោ មាសោ អសរមាណប្បជិច្ឆន្តោ សោ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ
 អាបត្តិដំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាដំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ
 តស្ស សង្ឃោ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិដំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាដំ ទ្វេមា-
 សបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្តោ
 តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ សោ ឯវំ រទេតិ យាយំ
 អារុសោ មាសោ សរមាណប្បជិច្ឆន្តោ ធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស បរិវាសនាដំ ធម្មតា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ
 អារុសោ មាសោ អសរមាណប្បជិច្ឆន្តោ អធម្មិកំ តស្ស
 មាសស្ស បរិវាសនាដំ អធម្មតា ន រូហតិ ឯតស្ស
 អារុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មាណត្តារហោតិ ។

[៤៦៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកោ
 មាសោ និព្វេមតិកប្បជិច្ឆន្តោ ឯកោ មាសោ វេមតិក-
 ប្បជិច្ឆន្តោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិដ្ឋំ អាបត្តិដំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្តាដំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ តស្ស ទ្វិដ្ឋំ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ
 រលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ
 ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអារុសោ
 ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។
 ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ខែណាដែលភិក្ខុ
 រលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែ នោះឈ្មោះថា ប្រកប
 ដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណា
 ដែលភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ
 ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវ-
 ធម៌ នៃអារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួតែ ១ ខែនេះឯង ។

[២៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ គ្មានសេចក្តី
 សង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយ
 បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ
 ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឱ្យទ្រេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។
 តស្ស បរិវេសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាកច្ឆតិ ពហុស្សតោ
 អាកតាកមោ ធម្មធិរោ វិនយធិរោ មាតិកាធិរោ បណ្ឌិតោ
 វិយត្តោ មេធាវី សង្ឃិ កុក្កុច្ឆកោ សិក្ខាកាមោ ។
 សោ ឯវំ វទេតិ កី អយំ អារុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
 កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ
 អារុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្តិ
 ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកោ មាសោ និព្វេមតិកប្ប-
 ជិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បជិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ
 ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-
 ចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តិនំ ទ្វេមាសប្បជិច្ឆន្ទានំ
 ទ្វេមាសបរិវាសំ អនាសិ តាយោ អយំ អារុសោ
 ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវេសតីតិ ។ សោ ឯវំ
 វទេតិ យាយំ អារុសោ មាសោ និព្វេមតិកប្បជិច្ឆន្នោ
 ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសនានំ ធម្មតា រូហតិ
 យោ ច ខ្វាយំ អារុសោ មាសោ វេមតិកប្បជិច្ឆន្នោ

សមុច្ចយកូន្មកៈ ភិក្ខុគូរដល់មានត្ត

ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ជាពហុស្សុត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ
 ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ភ្ញៀវត្រាស មាន
 ប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង និងមានការប្រាថ្នានូវ
 សិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា នៃអារុ-
 សោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុ
 ទាំងនោះ ក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
 សេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ មិនមានសេចក្តី
 សង្ឃឹមហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ឃឹម
 ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្រេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្រេមាសបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអារុសោ
 ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។
 ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអារុសោ ខែណាដែល
 ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ឃឹមហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែ
 នោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ
 ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយបិទបាំងទុក

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អធិដ្ឋិតំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធិដ្ឋតា ន រូបា-
តិ ឯតស្ស អារុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មាណស្តារហោតិ ។

[៤៦៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាយត្តិយោ អាយន្នោ
ហោតិ ។ សោ^(១) អាយត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជាតាតិ អាយត្តិបរិយន្តំ ន សាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សាតិ
អាយត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ ។
សោ ភិក្ខុនំ អារោចេសិ អហំ អារុសោ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាយត្តិយោ អាយដ្ឋិ អាយត្តិបរិយន្តំ ន
ជាតាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាតាមិ អាយត្តិបរិយន្តំ ន សាមិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សាមិ អាយត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
យន្តោ វេមតិកោ កចំ នុ ខោ មយា បដិបដ្ឋិតព្វន្តិ ។
តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខុវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាយត្តិនំ សុទ្ធន្ត-
បរិវាសំ ទេតុ ។

១ ឱ. ម. បោត្តកេសុ សោសទ្វោ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអារុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានតួតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៦] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន^(១) ។ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ រាត្រី ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិន ដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញ ទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស^(២) (បរិវាស មានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធិជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូបបូសបាន ៧ ខែ, តែ ៣ ខែខាងដើមភិក្ខុនោះនឹកឃើញថា ខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស, ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថា ខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិនិងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឱ្យទាល់នឹងថ្ងៃដែល បរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសទានំ

[៤៦៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខុវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្កំ ករិត្វា
 វុឌ្ឍានំ ភិក្ខុនំ ចារេ វុទ្ធិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា
 អញ្ចាសី បក្កហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អា-
 បត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិ-
 យន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ ភន្តេ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។
 ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៦៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បទិតលេន សង្ឃោ
 ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តជ្ជាមោ
 ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្កៈធៀងស្នា
 ម្ចាស់ សំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលី
 ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
 ទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី
 រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន
 សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់
 រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធន្តបរិវាស នឹងសង្ឃ
 ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវ
 សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៦៨] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ធៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវ
 អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹង
 ទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទី
 កំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អាបត្តិដំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្ខំ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិដំ
 សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
 មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្តន្ទាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
 ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សាតិ
 រត្តិបរិយន្តំ ន សាតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
 យន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិដំ សុទ្ធន្ត-
 បរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិដំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្សតោ
 ខមតិ ឥត្តន្ទាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិដំ សុទ្ធន្តប-
 រិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ណាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ
 ឯតមត្តំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិណ្ណោ សង្ឃេន ឥត្តន្ទាមស្ស
 ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិដំ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ខមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ណា ។ ឯវមេតំ ជារយាមីតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យ
សុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ នេះ ជា
ពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)
ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹង
ទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អា-
បត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់
អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្ត-
បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់
ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់
ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុ
អង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់
លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។
ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជា
គម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សុទ្ធន្តបរិវាស សង្ឃបានឱ្យ ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ
ដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ (ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្ត
ដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំ
សេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៦៩] ឯវញ្ច^(១) ខោ ភិក្ខុវេ សុទ្ធីន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។
ឯវំ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ កថញ្ច ភិក្ខុវេ សុទ្ធីន្តបរិវាសោ
ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន
ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
អាបត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ សុទ្ធីន្ត-
បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិ-
យន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន
សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេម-
តិកោ សុទ្ធីន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯ-
កច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ
អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ
និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ សុទ្ធីន្តបរិវាសោ ទា-
តព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ
ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ

១ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ចសទ្វោ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស យ៉ាង
 នេះ ។ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវ
 ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិន
 ដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទី
 កំណត់រាត្រី សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រី
 ហើយសង្ឃត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែ
 មិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទី
 កំណត់រាត្រី មិនសង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ឃយក្នុងទីកំណត់
 រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ
 ខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ
 ខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយ
 ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃយតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី
 ហើយសង្ឃក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់
 អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ
 វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេ-
 មតិកោ សុទ្ធក្កបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ជាទាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាទាតិ ឯកច្ចំ ន ជាទាតិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ
 ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ
 ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធក្កបរិវា-
 សោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាទាតិ ឯកច្ចំ
 ន ជាទាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជាទាតិ ឯកច្ចំ ន
 ជាទាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តោ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តោ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ
 សុទ្ធក្កបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខុវេ សុទ្ធក្កប-
 រិវាសោ ទាតព្វោ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់
អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យ ក៏ឱ្យ
សុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ
មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី
ខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទី
កំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ)
ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ
រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់
រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យ
ខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យ ក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្ត-
បរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ស័យ ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាង
នេះឯង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធីន្តបរិវាសោ

[៤៧០] កថញ្ច ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អា-
 បត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ
 ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ
 រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តោ ឯកច្ចេ វេមតិកោ
 ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ
 ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។

បរិវាសោ និដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតោ ភិក្ខុ
 បរិវេសន្តោ វិព្ពមិ ។ សោ បុន បច្ចាកន្ធា ភិក្ខុ ឧបសម្បជំ
 យាចិ ។ តេ ភិក្ខុ ភកវតោ ឯតមត្តំ អាហោចេសុំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដូចម្តេច ។
 (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ
 ទាំងមិនសង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃ ត្រូវឱ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុ
 មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិន
 សង្ឃឹយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទី
 កំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់
 អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់រាត្រី សង្ឃឹយក្នុង
 ទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃឹយខ្លះ មិនសង្ឃឹយតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី
 សង្ឃ ក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យបរិវាស
 យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ បរិវាស ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់
 តែសឹកចេញទៅ ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទា នឹងភិក្ខុ
 ទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះ
 មានព្រះភាគ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[៤៧២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ពមតិ ។

វិព្ពន្តកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូបាតិ ។ សោ ចេ

បុន ឧបសម្មជ្ជតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសនានំ ។

យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ

សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតញោ ។

[៤៧៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ សា-

មណោរោ ហោតិ ។ សាមណោរស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ

ន រូបាតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្មជ្ជតិ តស្ស តនេវ

បុរិមំ បរិវាសនានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។

យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតញោ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់បុគ្គល ដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឱ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាស ដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាស របស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះ មកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧម្ពត្តកាទីនំ បរិវាសោ ន រូហតិ

[៤៧៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ ឧម្ពត្ត-
 កោ ហោតិ ។ ឧម្ពត្តកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូហ-
 តិ ។ សោ ចេ បុន អនុម្ពត្តកោ ហោតិ តស្ស តនេវ
 បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
 យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវេសិតញោ ។

[៤៧៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ ទិត្ត-
 ចិត្តោ ហោតិ ។ ទិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូហ-
 តិ ។ សោ ចេ បុន អទិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តនេវ
 បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
 យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវេសិតញោ ។

[៤៧៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ វេទនដ្ឋស្ស ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្លុតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

[៤៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្លុត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្លុត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់ឆ្លុតទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុនោះ បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ ចេ បុន អវេទនដ្ឋោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ
បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។
យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតញោ ។

[៤៧៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិ-
យា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស ភិក្ខុវេ
បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស
តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ
បរិវសិតញោ ។

[៤៧៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស ភិក្ខុវេ បរិវា-
សោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បើភិក្ខុនោះ ត្រូវឡប់ជាតតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្ម (បានឱ្យលាទោសចេញ) វិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាស

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧក្ខិត្តកាទីនំ បរិវាសោ ន រូហតិ

បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។

យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ បរិវសិតញោ ។

[៤៧៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ចាបិកាយ

ទិដ្ឋិយា អប្បទិទិស្សក្កេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស

ភិក្ខុវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ

តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ

សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ អវសេសោ

បរិវសិតញោ ។

[៤៨០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស-

នារហោ វិព្ពមតិ ។ វិព្ពន្តកស្ស ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិ-

កស្សនា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យ
ហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួច
ហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវ
នៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូត
លាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការ
ឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ
ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញបុគ្គល
ដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។
បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវត្តោ

តទេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុ-
ទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលា-
យ បដិកស្សិតញោ ។

[៤៨១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិទិស្សក្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស
ភិក្ខុវេ មូលាយ បដិកស្សនា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន
ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសនាធំ ។ យោ
បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

[៤៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលគួរនឹង
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។
ក៏ត្រឡប់ទៅជាត្រួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។
ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិន
ឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ការទាញភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្តមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបាន
លូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាមួយវិញហើយ
ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិញ្ញន្តកាទីនំ មានត្តចរិយា ន រូហតិ

[៤៨២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ វិញ្ញមតិ ។
 វិញ្ញន្តកស្ស ភិក្ខុវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ
 បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។
 យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុប-
 រិវត្តោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤៨៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ
 សាមណេវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
 ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
 អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
 យា អប្បជិតម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ
 ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សត្តេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្ត-
 កស្ស ភិក្ខុវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ
 បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។

សមុច្ចយក្នុងក្រឹត្យ: ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

[៤៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត
ហើយ ក៏ត្រឡប់ជាសឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យ
មានត្តដល់បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើ
បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹង
ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។
បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឃ
ត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត
ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាគួត ។ បេ ។
ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់
។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត
ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់
ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុ ដែលសង្ឃ
លើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសា-
រណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវត្តោ សុប-
រិវត្តោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្ថំ នាតព្វំ ។

[៤៨៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរដ្ឋោ
វិព្ពមតិ ។ វិព្ពន្តកស្ស ភិក្ខុវេ មានត្ថចរិយា ន រូបាតិ ។
សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវា-
សនាធំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ
បរិវត្តោ សុបរិវត្តោ ។ យំ មានត្ថំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ
មានត្ថំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

[៤៨៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្ថំ ចរដ្ឋោ
សាមណេវោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
យា អប្បដិកម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្ថរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្ថណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្ថណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្ថដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាគួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិញ្ញន្តកស្ស អញ្ញានំ ន រូហតិ

ទិដ្ឋិយា អប្បទិដ្ឋិស្សក្កេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិត្តកស្ស
 ភិក្ខុវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន
 ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ
 បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។
 យំ មានត្តំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិល្បំ សុ-
 ចិល្បំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

[៤៨៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណវហោ
 វិញ្ញមតិ ។ វិញ្ញន្តកស្ស ភិក្ខុវេ អញ្ញានំ ន រូហតិ ។
 សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ
 បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ សុទិដ្ឋោ ។ យោ
 បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ យំ មានត្តំ ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ
 មានត្តំ ចិល្បំ សុចិល្បំ ។ សោ ភិក្ខុ អញ្ញេតព្វោ ។

សមុច្ចយកិច្ចកៈ អញ្ជានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្ថរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ថុ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្ថណា ដែលសង្ឃបានឱ្យរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្ថណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្ថដែលសល់នៅ ភិក្ខុនោះ ត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្ថណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្ថណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឱ្យអញ្ជានកម្មចុះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤៨៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណាហោ
សាមណោហោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អនស្សនេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា
អប្បដិកម្មេ ឧត្តិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា
អប្បដិទិស្សក្កេ ឧត្តិបិយតិ ។ ឧត្តិក្កកស្ស ភិក្ខុវេ
អញ្ញានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស
តទេវ បុរិមំ បរិវាសនានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិដ្ឋោ
សុទិដ្ឋោ ។ យោ បរិវុត្តោ សុបរិវុត្តោ ។ យំ មានត្តំ
ទិដ្ឋំ សុទិដ្ឋំ ។ យំ មានត្តំ ចិល្លំ សុចិល្លំ ។ សោ
ភិក្ខុ អញ្ញេតព្វោ ។

ចត្តាឡីសកំ សមត្តំ ។

[៤៨៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សដ្ឋិទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិ-
មាណាយោ^(១) អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតព្វោ ។

១ ឱ. បរិមាណា ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជា-
 នកម្មហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាត្រួត
 ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខ-
 វេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ
 ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើក
 វត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជានកម្ម
 របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ
 សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏
 នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា
 ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា
 នៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យ
 ល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា
 ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឱ្យអញ្ជានកម្មចុះ ។

ចប់វារៈចំនួន ៤០ ។

[៤៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
 រាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៨៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វស្ស អាបត្តិធំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។

[៤៩០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
 មាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចន្ទានព្វស្ស
 អាបត្តិធំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ធាតព្វោ ។

[៤៩១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អ-
 បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ ។

សមុច្ឆយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៤៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែល
ខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
រាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញ
ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
រាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ។

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

[៤៩២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស អាបត្តិដំ
 បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
 រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស
 អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ទាតព្វោ ។

[៤៩៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
 មាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
 សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤៩៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់
មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែល
ខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
រាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវ
ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។

[៤៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញ
ភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

ណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ
កិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញុស្ស
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតញោ ។

[៤៩៦] ឥធិ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សដ្ឋ្យាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិ-
មាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ
អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ កិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិ-
តញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញុស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ អា-
បត្តិយា សមោធានបរិវាសោ នាតញោ ។

[៤៩៧] ឥធិ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

[៤៩៨] ឥធិ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៤៩៩] ឥធិ បន កិក្ខុវេ កិក្ខុ អញ្ញាជារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សដ្ឋ្យាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិ-
មាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ កិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតញោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរ
រាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃ
ត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស
ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអា-
បត្តិខាងដើម ។

[៤៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
មានត្ថ ។ បេ ។

[៤៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-
ព្រឹត្តមានត្ថ ។ បេ ។

[៤៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥០០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-
 មាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
 កស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតញោ ។

[៥០១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិ-
 ដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតញោ ។

[៥០២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
 រិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតញោ ។

[៥០៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-
 រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
 អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
 គួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុង
 មូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ
 ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
 អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
 រាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
 នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
 ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្ម
 ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន
 តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
 អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
 រាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស អាបត្តិដំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។

[៥០៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ អប-
រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ធាតព្វោ ។

[៥០៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិ-
មាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៥០៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាធារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមា-
ណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស អាបត្តិ-
ដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ធាតព្វោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
អាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
រាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវ
ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥០៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញាណារហោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ
 យថាបដិច្ចដ្ឋានញុស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ទាតញោ ។

ឆត្តិសកំ សមត្តំ ។

[៥០៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
 វិញ្ញមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន
 ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥០៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិញ្ញម-
 តិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។
 តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បច្ឆិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថាប-
 ដិច្ឆន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់
អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។
សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធាន-
បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និង
ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

ចប់វារៈចំនួន ៣៦ ។

[៥០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៥០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គល
នោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏បិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក
ខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

[៥០០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា
 វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន
 ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធន្ត
 យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ចាទេត្វា
 វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ
 ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីព្វា បច្ឆិ-
 មស្មីព្វា អាបត្តិក្ខន្ធន្តេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា
 មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
 អាបត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ
 វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អា-
 បត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយកូន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ថ

[៥១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី^(១) អា-
បត្តិក្ខន្ធលោ យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ទត្វា មាណត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥១៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ
វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ យា អា-
បត្តិយោ បុព្វ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញា បច្ឆិម-
ស្មីញា អាបត្តិក្ខន្ធលោ យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ទត្វា
មាណត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥១៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អា-
បត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ វិព្ព-
មិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ ឆានេសិ

១ ឱ. បុរិមស្មីញា បច្ឆិមស្មីញា ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នោះដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកង
អាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុ
នោះចុះ ។

[៥១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ
ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏
ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួក
អាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ
កងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម
ឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ
មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មក
បួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ ។ តស្ស
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធធ្វេ
យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។ តស្ស ហោន្តិ
អាបត្តិយោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ សោ
វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្តោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆា-
នេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ ។
តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អា-
បត្តិក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកច្ចា អាបត្តិ-
យោ ជាធាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ត

ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា
ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទ
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិ
វាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសីមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ
ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំង
ពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ
កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យ
មានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្តា
 បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្តា
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្តា ន ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្តា ន ឆានេសិ តា អា-
 បត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្តា ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ
 ទត្វា មានត្តំ ធាតព្វំ ។

[៥០៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ
 ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន
 ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្តា
 បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្តា
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្តា ន
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្តា ន ឆានេសិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ស្គាល់អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិន
 បានបិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់
 មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក
 ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួក
 អាបត្តិនោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ
 កងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់
 ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
 ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិ
 ណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ
 ហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន
 ហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិ ដែល
 ស្គាល់នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

សមុច្ចយក្ខន្ធភកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

តា អាយត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាយត្តិក្ខន្ធន្ទេ យថាប-
ដិច្ចន្ទេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាយត្តិយោ អាយជ្ជតិ ឯកច្ចា អាយត្តិយោ
ជាជាតិ ឯកច្ចា អាយត្តិយោ ន ជាជាតិ យា អាយត្តិ-
យោ ជាជាតិ តា អាយត្តិយោ ឆានេតិ យា អាយត្តិយោ
ន ជាជាតិ តា អាយត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា
បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ ជាជិត្វា
ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា ជាជិត្វា ឆានេតិ យា
អាយត្តិយោ បុព្វេ អជាជិត្វា ន ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ
បច្ឆា ជាជិត្វា ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាយត្តិក្ខន្ធន្ទេ យថាបដិច្ចន្ទេ
បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥០៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាយត្តិយោ អាយជ្ជតិ ឯកច្ចា អាយត្តិ-
យោ ជាជាតិ ឯកច្ចា អាយត្តិយោ ន ជាជាតិ

សមុច្ចយកូន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ត

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយ
បិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្តដល់
ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិ
ណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ
ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន
(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុក
ទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា
ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុក
ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទ
បាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

យា អាបត្តិយោ ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អា-
 បត្តិយោ ន ជាធាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ
 វិព្ពមិត្តា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្តា
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្តា ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្តា ន ឆានេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា ជានិត្តា ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
 បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្នេ
 បរិវាសំ ទត្តា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥២០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សជ្ឈា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ
 សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ
 តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្តា បុន ឧប-
 សម្បជ្ជោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្តា ឆានេតិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា
ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មី អាយត្តិ-
ក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥២១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃា-

ទិសេសា អាយត្តិយោ អាយដ្ឋតិ ឯកច្ចា អាយត្តិយោ
សរតិ ឯកច្ចា អាយត្តិយោ ន សរតិ យា អាយត្តិយោ
សរតិ តា អាយត្តិយោ ឆានេតិ យា អាយត្តិយោ ន សរតិ
តា អាយត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្វា បុន ឧប-
សម្បន្នោ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆានេសិ តា
អាយត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆានេតិ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ
អសរិត្វា ន ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា
ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីព្វា បច្ឆិមស្មីព្វា
អាយត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

សមុច្ចយកូន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ថ

ឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា
ខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-
បត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹក
មិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួក
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹក
មិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅ
វិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថ ដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥២២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកច្ចា អាមត្តិ-
យោ សរតិ ឯកច្ចា អាមត្តិយោ ន សរតិ យា អាមត្តិ-
យោ សរតិ តា អាមត្តិយោ ឆានេតិ យា អាមត្តិយោ
ន សរតិ តា អាមត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិញ្ញមិត្តា
បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាមត្តិយោ បុព្វេ សវិត្តា
ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ បច្ឆា សវិត្តា ឆានេតិ យា
អាមត្តិយោ បុព្វេ អសវិត្តា ន ឆានេសិ តា អាមត្តិយោ
បច្ឆា សវិត្តា ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
បុរិមស្មិត្តា បច្ឆិមស្មិត្តា អាមត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្នេ
បរិវាសំ ទត្តា មាណត្ថំ ធាតព្វំ ។

[៥២៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាមត្តិយោ អាមជ្ជតិ ឯកច្ចា អាមត្តិ-
យោ សរតិ ឯកច្ចា អាមត្តិយោ ន សរតិ យា
អាមត្តិយោ សរតិ តា អាមត្តិយោ ឆានេតិ យា
អាមត្តិយោ ន សរតិ តា អាមត្តិយោ ន ឆានេតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 សរិត្វា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆានេតិ ។
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ
 ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថា-
 បដិច្ចន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥២៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ
 អាបត្តិសុ ជិព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ
 យាសុ អាបត្តិសុ ជិព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ
 យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន
 ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ ជិព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា ជិព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួក
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏
រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួក
អាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំង
មុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ឃ័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃ័យក្នុង
អាបត្តិពួកខ្លះ ឥតសង្ឃ័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ
ទុក សង្ឃ័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។
ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ឃ័យនឹងពួក
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥត
មានសង្ឃ័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃ័យនឹង
ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ
បុរិមស្មី អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា
មាណត្ថំ ធាតព្វំ ។

[៥២៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ
អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិ-
កោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា
អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិ-
កោ ឆានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មីញ
បច្ឆិមស្មីញ អាបត្តិក្ខន្ធវេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា
មាណត្ថំ ធាតព្វំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុង
អាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិ
ទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំង
នោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ
ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់
មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែ
មិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
អាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យ
បរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ
ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធភេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

[៥២៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ
 និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
 អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ
 អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ
 វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ តស្ស
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិត្វា បច្ឆិមស្មិត្វា អាបត្តិក្ខន្ធវេ
 យថាបដិច្ចន្នោ បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥២៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ
 និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ
 អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ
 អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ថ

[៥២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃឹយក្នុងអា-
 បត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក
 សង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុ
 នោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ឃឹយនឹងពួក
 អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
 ក៏មិនសង្ឃឹយ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ឃឹយនឹងពួកអា-
 បត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសង្ឃឹយនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។
 ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទ-
 បាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសីមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុនោះ
 ចុះ ។

[៥២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ឃឹយក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ឃឹយក្នុង
 អាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ
 ទុក សង្ឃឹយក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្បជ្ជោ យាសុ អាបត្តិសុ បុព្វ
 ជិព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្វេមតិ-
 កោ ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វ វេមតិកោ ន ឆា-
 នេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជិព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។
 តស្ស ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិ-
 ក្ខន្ធធ្វេ យថាបដិច្ចន្តេ បរិវាសំ ទត្វា មាណត្តំ ធាតព្វំ ។

[៥២៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបទ្ធិត្វា អប្បដិច្ចាទេត្វា សា-
 មណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
 ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហោជ្ជា តថា វិត្តាវេតព្វំ
 ។ បេ ។ វេទនជ្ជោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិ-
 យោ បដិច្ចន្តាយោមិ អប្បដិច្ចន្តាយោមិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា
 អាបត្តិយោ ជាធាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជាធាតិ
 ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ ជិព្វេមតិកោ
 ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ
 ជិព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួក
 អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
 សង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា
 ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
 សង្ស័យ តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
 ឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន
 ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជា
 សាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្គួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជា
 មានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរ
 សម្តែងសេចក្តីនេះ ឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខ-
 វេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិន
 បានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ
 ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។
 មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុង
 ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្ថំ ទាតព្វំ

វេមតិកោ តា អាយត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ឋោ ហុត្វា យា អាយត្តិយោ
 បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា និព្វេ-
 មតិកោ ន ឆានេតិ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ
 ន ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន
 ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាយត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាយត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាយត្តិ-
 យោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា
 និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ
 ន ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន
 ឆានេតិ ។ មេ ។ យា អាយត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាយត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ

សមុច្ចយកូន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសីមឱ្យមានត្ត

ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្រប
សង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក
ពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែល
មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
ណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់
សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។
មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ តស្ស
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ចា បច្ឆិមស្មិញ្ចា អាបត្តិក្ខន្ធធ្វ
 យថាបដិច្ចន្តោ បរិវាសំ ទត្វា មាណត្ថំ ឆាតព្វំ ។

មានត្ថសតំ និដ្ឋិតំ^(១) ។

[៥២៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបច្ឆិត្វា អ-
 ប្បដិច្ចានេត្វា វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
 កស្សិតព្វោ ។

[៥៣០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបច្ឆិត្វា
 អប្បដិច្ចានេត្វា វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា
 អាបត្តិយោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
 កស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស អាបត្តិនំ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតព្វោ ។

១ អយំ បាវោ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃវ័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ឃវ័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក
ទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់
ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់ មានត្ថ ១០០ ។

[៥២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន
បិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួស
វិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន
បិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួស
វិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ
ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៥៣១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា
 បដិច្ចាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្តោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
 កស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ
 អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា ប-
 ដិច្ចាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្តោ តា អាបត្តិ-
 យោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ
 យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
 សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិតិ ។ តស្ស
 ហោត្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។
 សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្តោ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៥៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានញុស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោមិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្តោ យា អា-
បត្តិយោ បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆា-
នេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ
យថាបដិច្ចដ្ឋានញុស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា
សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។
តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោមិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្តោ យា

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញាស្ស អាបត្តិំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ។
 តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោមិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្តោ យា អា-
 បត្តិយោ បុព្វេ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
 ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថា-
 បដិច្ចដ្ឋានញាស្ស អាបត្តិំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
 មោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកច្ចា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ ទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជា ខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុង នៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំង នោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹក ចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំង ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាង ក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុ នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អាបត្តិយោ ជាជាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជាជាតិ
 យា អាបត្តិយោ ជាជាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជាជាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។
 សោ វិព្ពមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិត្តា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិត្តា ន
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វ អជាតិត្តា ន ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិត្តា ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
 មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អា-
 បត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ទាតព្វោ ។

[៥៣៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សដ្ឋ្យាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯកច្ចា
 អាបត្តិយោ ជាជាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជាជាតិ
 យា អាបត្តិយោ ជាជាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ ន ជាជាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។
 សោ វិព្ពមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិត្តា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិត្តា ន

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួក
 អាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ
 ទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួក
 អាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាង
 ក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួក
 អាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មក
 បួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបាន
 បិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយ
 ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក
 ប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់
 អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំង
 ពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអា-
 បត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួស
 វិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មក
 បួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាតិក្ខា ន ឆានេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អា-
បត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតញោ ។

[៥៣៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
កក្ខា អាបត្តិយោ ជាតាតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ជា-
នាតិ យា អាបត្តិយោ ជាតាតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ
យា អាបត្តិយោ ន ជាតាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។
សោ វិញ្ញមិត្តា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
ជាតិក្ខា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា ឆានេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជាតិក្ខា ន ឆានេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្ខា ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អា-
បត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
នាតញោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រូវឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទ
បាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែល
បិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិ
ពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ
នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រូវឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែល
ខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅ
តែស្គាល់ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
ស្គាល់ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រូវ-
ឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥៤០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា
 អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ
 យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ នាទេតិ
 យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន នាទេតិ ។
 សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វ
 ជាតិក្វា នាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជាតិក្វា នាទេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វ អជាតិក្វា ន នាទេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា ជាតិក្វា នាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស អាបត្តិដំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
 កច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន
 សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
 នាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ
 ន នាទេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា សរិត្វា ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា
 ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆានេ-
 តិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថា-
 បដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា ស-
 មោធានបរិវាសោ ធាតញោ ។

[៥៤២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អា-
 បដ្ឋតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន
 ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អា-
 បត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា
 សរិត្វា ន ឆានេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា
 ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆានេតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋាន-
នញ្ចស្ស អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទាន-
បរិវាសោ ទាតញោ ។

[៥៤៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯ-
កក្ខា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន សរតិ
យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេសិ យា
អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។

សោ វិព្ពមិត្តា បុន ឧបសម្មន្តោ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ សរិត្តា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា
ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្តា ន ឆានេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្តា ន ឆានេតិ ។ សោ

ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញ្ចស្ស
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោទានបរិវាសោ
ទាតញោ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិ-
វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះ
អាបត្តិខាងដើម ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
បរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹក
ឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិ
ណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិន
បានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ
ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទ-
បាំងពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយ
មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញ
ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ

[៥៤៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
កក្ខា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ន ស-
រតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆានេតិ
យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆានេ-
តិ ។ សោ វិញ្ញមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ សរិត្វា ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា
ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆានេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានពុស្ស
អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ
ទាតញោ ។

[៥៤៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
កក្ខាសុ អាបត្តិសុ ជិព្វេមតិកោ ឯកក្ខាសុ អាបត្តិ-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ ជិព្វេមតិកោ តា អា-
បត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៥២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅ
 បរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញ
 អាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា
 ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន
 បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់
 មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក
 ពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិន
 បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹក
 ឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
 កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥២៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
 វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
 ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិ
 ណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

តា អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន
 ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆា-
 នេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេសិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស
 អាបត្តិនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ទាតព្វោ ។

[៥៤៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សជ្ឈាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ ឯ-
 កក្ខាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកក្ខាសុ អាបត្តិសុ
 វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អា-
 បត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧប-
 សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេ-
 សិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏
ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំង
ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ
ដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ
មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី
សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវ
ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម ។

[៥២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស
ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអា-
បត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទ-
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួក
អាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួស
វិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មក
បួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទ-
បាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ សោ
 ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញាស្ស
 អាបត្តិដំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
 ទាតញោ ។

[៥៤៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សដ្ឋ្យាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ
 ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ឆាសុ អាបត្តិ-
 សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
 អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧប-
 សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញាស្ស អាបត្តិដំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតញោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំង
ទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទ-
បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ
ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា
ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ-
បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រេ-
ឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក
ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក
ពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទ-
បាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹង
ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ
ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[៥៤៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិ-
សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា
អាបត្តិយោ ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា
អាបត្តិយោ ន ឆានេតិ ។ សោ វិព្ពមិត្វា បុន ឧប-
សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា
អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិ-
យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ
មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វាស្ស អា-
បត្តិជំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ទាតព្វោ ។

[៥៤៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ បរិវេសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណាក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

អប្បជិច្ឆាទេត្វា សាមណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ
 ហោតិ ។ បេ ។ ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ
 ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោតិ អាបត្តិយោ បដិច្ចដ្ឋា-
 យោមិ អប្បជិច្ឆដ្ឋាយោមិ យថា បរិវាសំ វិត្តាវិតំ តថា
 វិត្តាវេតព្វំ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា
 អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
 សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា-
 សុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេម-
 តិកោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 នាទេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ន នាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទ-
 នដ្ឋោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ នាទេសិ
 តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន នាទេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន នាទេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន នាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ
 បុព្វេ និព្វេមតិកោ នាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

បិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជា
មនុស្សឆ្នួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមាន
ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ
មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលឱ្យពិស្តារមកហើយ យ៉ាងណា
បណ្ឌិតត្រូវឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ស្គាល់អាបត្តិពួក
ខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិន
ឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអា-
បត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក
សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។
ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្រប
សង្កត់ហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែ
មិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទ-
បាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
អាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា
ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិ-
 កោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ
 ឆានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ បេ ។
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា អាបត្តិ-
 យោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតញោ យថាបដិច្ចដ្ឋានញស្ស អាបត្តិំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតញោ ។

[៥៥០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអា-
 បត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)
 ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ
 ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន
 (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះ
 ទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក
 ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
 នោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
 មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
 សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
 សង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ស័យត្រូវ
 ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
 ខាងដើម ។

[៥៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ មានត្តចារី អញ្ញានារហោ

[៥៥១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរណោ ។ បេ ។

[៥៥២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញានារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្ប-
ដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។ មានត្តារហោ ច មានត្តចារី
ច អញ្ញានារហោ ច យថា ចារិវាសិកោ វិត្តារិតោ វរិ
វិត្តារេតព្វោ^(១) ។

[៥៥៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អញ្ញានារហោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា អប្ប-
ដិច្ឆាទេត្វា សាមណោរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្ពត្តកោ ហោតិ
។ បេ ។ ទិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។
តស្ស ហោតិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ឆដ្ឋា-
យោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជាតាតិ ឯកច្ចា
អាបត្តិយោ ន ជាតាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ
សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ
អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តិសុ វេមតិ-
កោ យាសុ អាបត្តិសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ

១ ឱ. យថា បរិវាសំ តថា វិត្តារេតព្វំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អញ្ជានកម្ម

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។

[៥៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ឱ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុ ដែលគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អញ្ជាន បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាត្រួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួក

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឆានេតិ យាសុ អាបត្តិសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ
 ន ឆានេតិ ។ សោ វេទនដ្ឋោ ហោតិ ។ សោ បុន
 អវេទនដ្ឋោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
 ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា
 អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ ។ បេ ។ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ
 បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ
 វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិ-
 កោ ឆានេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេ-
 មតិកោ ឆានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ
 ឆានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆា-
 នេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆានេតិ
 ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆានេសិ

និយមិដក ចុល្លវត្ត

អាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិ
 នោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះ
 អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ
 ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ
 នឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
 សង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ បេ ។
 ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់
 មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិន
 បានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំង
 ទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួក
 អាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន
 សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិន
 សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន
 សង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ
 ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ
 ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ យា
 អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆានេសិ តា អាបត្តិ-
 យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
 បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ចដ្ឋានព្វស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-
 មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ឆាតព្វោ ។

[៥៥៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិត្វា បរិមាណាយោ អប្ប-
 ដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆា-
 ទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។ ឯកធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
 វិព្ពមតិ ។ បេ ។ ធាធាធាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ
 ។ បេ ។ សភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។
 វិសភាតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។ វត្តិតា
 អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ពមតិ ។ បេ ។ សម្ពិដ្ឋា អប្បដិច្ឆាទេត្វា
 វិព្ពមតិ ។ បេ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ
នោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុក
ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ
នោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទ-
បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំង
ទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយ
មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេង
គ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមាន
ចំណែកស្មើគ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជា
អាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ
។ បេ ។ ជាអាបត្តិ ដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡកច្រឡំ) ហើយមិនបាន
បិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡកច្រឡំគ្នា
ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

វិនយបិដកេ បុណ្ណវគ្គោ

[៥៥៥] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
 តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ
 ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
 សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស
 បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មាណត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៦] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
 តេ សង្ឃាទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ
 ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ
 ទេសាបេតព្វោ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា
 ឧភិន្នម្បិ មាណត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៧] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
 តេ សង្ឃាទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ឯកោ
 ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥៥៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ មួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំង ទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មាន ថ្ងៃហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៦] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ មានត្ថ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មាន សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិច្រឡកច្រឡំ^១ គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា

១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលច្រឡកច្រឡំដោយលហុកាបត្តិមានចុល្លច្នៃយជាដើម (អដ្ឋកថា) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ

សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្តោ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៨] ទ្វេ ភិក្ខុ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ
មិស្សកេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ
ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេ-
សាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្តោ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា
ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៩] ទ្វេ ភិក្ខុ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្ស-
កេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន
ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្ខដំ ទេសាបេតព្វោ ។
យថាបដិច្ចន្តោ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ
ទាតព្វំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប

បិទបាំងទុកត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាង
ទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានតួ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៨] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះ
មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុ
ណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។
ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែល
បិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានតួ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៩] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះ
ក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិប្រឡូក-
ប្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។
ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។
ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំង
ទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានតួ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៥៦០] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាបដ្ឋា ហោន្តិ តេ សុទ្ធកេ
 សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ
 ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។
 ឧភោមិ យថាធម្មំ កាវាបេតព្វា ។

[៥៦១] ទ្វេ ភិក្ខុ សុទ្ធកំ អាបដ្ឋា ហោន្តិ តេ សុទ្ធកេ
 សុទ្ធកទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន
 ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។
 ឧភោមិ យថាធម្មំ កាវាបេតព្វា ។

[៥៦២] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបដ្ឋា ហោន្តិ
 តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ឯ-
 កស្ស ហោតិ អាហោចេស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ
 ឆាហោចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ឆានេតិ ទុតិ-
 យម្បិ យាមំ ឆានេតិ តតិយម្បិ យាមំ ឆានេតិ ឧដ្ឋិ-
 តេ^(១) អរុណោ ឆដ្ឋា ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ឆានេតិ

១ ឧទ្ធច្ចតិបាហោ ទិស្សតិ ។ ឱរោបិយវាមញ្ញបោត្តកេសុ បន ឧទ្ធច្ចតិ បាហោ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៥៦០] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធភាបត្តិ^១ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធភាបត្តិ ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរ ត្រូវឱ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សម្តែងអាបត្តិនោះ ។ ចេញ) ។

[៥៦១] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធភាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធភាបត្តិ ថា ជាសុទ្ធភាបត្តិមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ ១ រូបគិតថា នឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ រូបទៀតគិតថា នឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក អស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណារះឡើងហើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរ

១ ពួកលហុកាបត្តិ មានចុល្លថ្វីយជាដើម ហៅថាសុទ្ធភាបត្តិ (អដ្ឋកថា) ។

សមុច្ចយកក្ខន្ធកេ ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្នេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៣] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ តេ
កច្ចន្តិ អាហាចេស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមក្កេ មក្កុ-
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អាហាចេស្សាមីតិ ។ សោ បបមម្បិ
យាមំ ឆានេតិ ទុតិយម្បិ យាមំ ឆានេតិ តតិយម្បិ
យាមំ ឆានេតិ ឧដ្ឋិតេ អរុណោ ឆន្នា ហោតិ អាបត្តិ ។
យោ ឆានេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថា-
បដិច្ចន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្ថំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៤] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ
តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ។
តេ ឧម្ពត្តកា ហោន្តិ ។ តេ បច្ឆា អនុម្ពត្តកា ហត្ថា

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យមានតួដល់ភិក្ខុពីររូប

ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានតួដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

[៥៦៣] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថា នឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់កណ្តាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូប ក៏មានសភាវៈបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងអស់យាម ជាបឋមផង បិទបាំងអស់យាម ជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានតួ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៤] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្ងល់ ។ លុះកាលខាងក្រោយ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៥] ទ្វេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អាបដ្ឋា ហោន្តិ
តេ ចាតិមោក្ខេ ឧទ្ធិស្សមាទេ ឯវំ វទេន្តិ ឥទានេវ ខោ
មយំ ជាធាម អយម្បិ កិរ ធម្មោ សុត្តាកតោ
សុត្តបរិយាយដ្ឋោ អន្ធខ្យមាសំ ឧទ្ទេសំ អាភច្ចតីតិ ។
តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិដោ ហោន្តិ ។

ឯកោ ឆានេតិ ឯកោ ន ឆានេតិ ។ យោ ឆានេតិ
សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ចន្ទេ ចស្ស
បរិវាសំ ទត្វា ឧភិទ្ទម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណម្បិ
អបរិមាណម្បិ ឯកធាមម្បិ ឆានធាមម្បិ សភាកម្បិ

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពីត្រួតវិញ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបាន បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអា- បត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ កងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុទាំង ពីររូបចុះ ។

[៥៦៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ កាលបើសង្ឃកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯងមកហើយក្នុងសុត្តៈ (មាតិកា) រាប់បញ្ចូល ក្នុងសុត្តៈ តែងមកកាន់ខ្មែរសរាល់ ។ កន្លះខែ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តី យល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុ ណា បិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្ខដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែល បិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ថ ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

វិសភាកម្មិ វត្តិតម្មិ សម្ពិទ្ធម្មិ ។ សោ សជ្ឈំ តាសំ
 អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សជ្ឈោ
 តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សជ្ឈោទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ^(១) អប្បជិច្ឆន្តាយោ ។
 សោ សជ្ឈំ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សជ្ឈោ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហាណា-
 ហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន
 មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៦៧] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សជ្ឈោទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្មិ
 អបរិមាណាម្មិ ឯកជាមម្មិ ធានាមម្មិ សភាកម្មិ
 វិសភាកម្មិ វត្តិតម្មិ សម្ពិទ្ធម្មិ ។ សោ សជ្ឈំ
 តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

១ ឱ. បរិមាណា ។

សមុច្ចយកូន្តកៈ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាន (មិនច្រឡំក្រឡំ) ខ្លះ ច្រឡំក្រឡំខ្លះ ។
ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ
ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ
កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
ចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញ
ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-
ធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានតួមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញាន ក៏មិនត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិ
ទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោនាហោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ
 អធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា
 តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៦៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកោមម្បិ ធានាមម្បិ សភាគម្បិ
 វិសភាគម្បិ វត្តិមម្បិ សម្មិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ
 កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញ
 ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធាន-
 បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអញ្ជូន ក៏មិន
 ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ
 ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន
 ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ
 សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យ
 សមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង
 នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ-
 បិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្ស-
 នំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មាណត្តំ ទេតិ
 អធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ
 អាបត្តិហិ ។

[៥៦៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ ធានាមម្បិ សភាគម្បិ
 វិសភាគម្បិ វត្តិមម្បិ សម្មិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះ

គួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-
ធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញា-
នកម្ម ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ
ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមស-
មោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធា-
នបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែ
មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

ធម្មិកោន កម្មោន អកុប្បោន ហោណាហោន ធម្មោន ស-
 មោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មោន មាណត្ថំ ទេតិ អធម្មោន
 អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។
 [៥៧០] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកធាមម្បិ ធាធាធាមម្បិ សកា-
 កម្បិ វិសកាកម្បិ វេត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធកម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។
 សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ ប-
 ដិកស្សតិ ធម្មិកោន កម្មោន អកុប្បោន ហោណាហោន
 ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មោន មាណត្ថំ ទេតិ
 អធម្មោន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា
 តាហិ អាបត្តិហិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជា
កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិន
ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសមោ-
ធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្ម
មិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌
តែឱ្យមានត្ថ មិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

[៥៧១] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ
វិសភាគម្បិ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តា-
សំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ
អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា
អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន
អកុប្បេន ហោជារហោន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ
ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ
ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៧២] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

វិសភាកម្មិ វត្តិតម្មិ សម្ពិទ្ធម្មិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
 អប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលា-
 យ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អា-
 បត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អ-
 កុប្បេន ហោជារហោន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ
 អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧៣] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្មិ អបរិមា-
 ណាម្មិ ឯកោមម្មិ ធាតាមម្មិ សភាកម្មិ វិសភា-
 កម្មិ វត្តិតម្មិ សម្ពិទ្ធម្មិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
 សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធា-
 នបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញ
 ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធាន
 បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង
 នោះឡើយ ។

[៥៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះ
 ដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែក
 ខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោ-
 ធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិ-
 វាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។

សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ
បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហេន
ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មាណត្តំ
ទេតិ អធម្មេន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិ-
សុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៧៤] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ
ឯកោមម្បិ ធានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ
វេត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ
សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ
អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ
អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-
តិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ
អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ
រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុ
នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយ
ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស
ត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមស-
មោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធា-
នបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិន
បានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកោន កម្មេន
 អកុប្បេន ហោណាហោន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ
 ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ
 ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

មូលាយ អវិសុទ្ធិនវកំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៥] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ
 ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ

១ ឱ. មូលាវិសុទ្ធិនវកំ ។ ម. សមូលាវិសុទ្ធិនវកំ ។

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញ
 ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធាន-
 បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ថមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏មិនត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ
 ឡើយ ។

ចប់វារៈ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៥៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ
 នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែមិនបានបិទបាំង
 ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន
 ចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។

តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន ធម្មេន

សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន

អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៧៦] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-

ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-

ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ

តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។

សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា

អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចន្ទាយោ

។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ ។ អ-

បរិមាណាយោ បដិច្ចន្ទាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោមិ ។

សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ

យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។
សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ
ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយ
ឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញាន
ក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិ
ទាំងនោះបាន ។

[៥៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិន
បិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មាន
ចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បដិកស្សតិ ធម្មិកោន កម្មោន អកុហ្មោន ហោនាហោន
 ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មោន មាណត្តំ ទេតិ
 ធម្មោន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ
 អាបត្តិហិ ។

[៥៧៧] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
 សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អា-
 បត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
 អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណា-
 យោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោមិ អបរិមា-
 ណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សទំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ បដិកស្សតិ

វិនយបិដក បុល្លវគ្គ

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
សមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៏ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង
នោះបាន ។

[៥៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់
មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់
មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិន
បានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ
ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

ធម្មិកោន កក្កោន អក្កុប្បន ហោនារហោន ធម្មោន
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មោន មាណត្ថំ ទេតិ ធម្មោន
អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិនវកំ^(១) និដ្ឋិតំ ។

[៥៧៨] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិទំ សមោធានបរិវាសំ
ទេតិ ។ សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេ-
សា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិទំ មូលាយ
បដិកស្សទំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិទំ
មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកោន កក្កោន ក្កុប្បន
អហោនារហោន អធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្តកេសុ ឥទំ វិសុទ្ធិនវកំ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-
ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្ថក៍ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៍ត្រូវតាមធម៌ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់ វារៈ ៩ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៥៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទ-
បាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម
មិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

បរិវេសាមីតិ មញ្ញមាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេ-
 សា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ ។ សោ តស្មី^(១) ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ^(២)
 អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថិតម្បិ សម្មិន្ទម្បិ សោហំ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស
 មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ
 សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ
 សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចី តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិ-
 កស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អហាជារហេន
 អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិ-
 សាមីតិ មញ្ញមាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា

១ តស្សំ ។ ២ ឱ. ម. បុរិមានំ អាបត្តិនំ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន
 ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ
 កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពី
 មុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ
 មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
 ច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បាន
 ខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅ
 បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មា
 អញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំង
 ឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សំគាល់
 ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អាបត្តិយោ អាបត្តិ បរិមាណាយោ អប្បជិច្ឆន្តាយោ
 សោហំ តស្មី ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សរាមិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ
 យន្ត្រាបំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា អ-
 បរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អញ្ញា-
 នត្ថិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា
 អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អញ្ញា-
 នំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា អ-
 បរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សតិ
 ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន ធម្មេន
 សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មាណត្ថំ ទេតិ ធម្មេន
 អញ្ញតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរ
លើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុន
និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែ
អាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុង
ចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង
ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយ
សូមសមោធានបរិវាស ឱ្យត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូម
អញ្ជូនដោយត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ
នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ សូម
មានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជូនដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញ
ភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង
ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌
ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដោយ
ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជូនក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤៧៩] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
 វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។
 តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិ-
 កេន កម្មេន កុប្បេន អហាជារហេន អធម្មេន សមោ-
 ធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមាណោ
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
 បរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។
 សោ តស្មី ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិ-
 យោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

[៥៧៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡំក្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំង
ទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
អាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម
មិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ
សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុង
ចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។
ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
នៃអាបត្តិមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ ខេ ។
 វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ស-
 មោធានបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ
 សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា
 សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមា-
 ណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ តំ មំ
 សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេ-
 ន កម្មេន កុប្បេន អហាធារហោន អធម្មេន សមោ-
 ធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវេសាមីតិ មញ្ញមាធា
 អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ប-
 រិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ សោហំ
 តស្មី ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ
 សរាមិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្ទ-
 ធាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា អបរា-
 អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធា-
នបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិ-
វាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុង
នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន
គួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ
បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ
ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់
ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ
ជាអាបត្តិរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញ
នោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ
នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ
បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

យាចេយ្យំ ធម្មិកោន កម្មោន អកុប្បោន ហោនារហោន
 ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ធម្មោន មាណត្តំ ធម្មោន អញ្ញា-
 នន្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនព្វា
 អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ធម្មិកោន កម្មោន អកុប្បោន ហោនារហោន
 ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ធម្មោន មាណត្តំ ធម្មោន
 អញ្ញានន្តិ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តី-
 នព្វា អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនព្វា មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកោន កម្មោន អកុប្បោន ហោនារ-
 ហោន ធម្មោន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មោន
 មាណត្តំ ទេតិ ធម្មោន អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ
 វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៨០] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
 សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ
 អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ ធានាមម្បិ សភាគម្បិ

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
 ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ត
 ក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង
 ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស
 ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ
 បានទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិ
 ពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្ម
 ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យស-
 មោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
 ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

វិសភាគម្បិ វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបដ្ឋតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។
អបរិមាណាយោ បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណា-
យោ បដិច្ចដ្ឋាយោបិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ
អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ
សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិ-
កេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាជារហោន អធម្មេន ស-
មោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមាដោ
។ បេ ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មា-
នត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា
តាហិ អាបត្តិហិ ។

[៥៨០] ឥធិ បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូម
សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យស-
មោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុង
នៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់
មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំង
ទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំង
ទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្ម
មិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុ
នោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធា-
នបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។
តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ
ទេតិ ។ សោ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោមិ អបរិ-
មាណាយោមិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
អាបត្តិំ មូលាយ បដិកស្សំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ
អន្តរា អាបត្តិំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន
កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាជារហោន អធម្មេន សមោធានបរិ-
វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសាមីតិ មញ្ញមាដោ ។ បេ ។ ធម្មេន
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន
អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ ។
[៥៨២] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-
សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ
។ បេ ។ វត្តិតម្បិ សម្មិន្ទម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ
តាសំ អាបត្តិំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-
វេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជា
 កម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវ
 តាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃ
 ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ញានក៏
 ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិ
 ទាំងនោះបាន ។

[៥៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាស
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
 ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ ។ សោ សដ្ឋំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
 យាចតិ ។ តំ សដ្ឋោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិ-
 កស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារហេន
 អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ
 មញ្ញមាដោ អន្តរា សម្ពហុលា សដ្ឋាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
 បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ សោ តស្មី ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអា-
 បត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា
 អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
 សម្ពហុលា សដ្ឋាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមា-
 ណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ មេ ។ វត្ថិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ
 សោហំ សដ្ឋំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចី
 តស្ស មេ សដ្ឋោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិ-
 វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា
 សដ្ឋាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណាយោមិ

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
 ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
 សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-
 បត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្ទោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក
 ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។
 ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
 ច្រើន ក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទ
 បាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអា-
 បត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្ទោះនៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិ-
 វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស
 ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិ-
 វាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្ទោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ

វិនយបិដកេ បុល្លវគ្គោ

អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចី តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធិកេន កម្មេន
កុប្បេន អដ្ឋាធារហោន អធិកេន សមោធានបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិសាមីតិ មញ្ញមាណោ អន្តរា សម្ភ-
ហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណា-
យោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ តស្មី
ភូមិយំ បិតោ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរា-
មិ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្ទនា-
ហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វ អបរា-
អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចេយ្យំ ធិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហាធារហោន
ធិកេន សមោធានបរិវាសំ ធិកេន មានត្តំ ធិកេន
អញ្ញានត្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អា-
បត្តិនព្វ អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វ មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចតិ ធិកេន កម្មេន អកុប្បេន
ហាធារហោន ធិកេន សមោធានបរិវាសំ ធិកេន មានត្តំ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមក
 ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មា
 អញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រ-
 កបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធា-
 នបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញ ក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ
 ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ
 រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដី
 ក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញ
 អាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូម
 ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន
 ផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកប
 ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោ-
 ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាម
 ធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
 អាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់
 ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្ថក៏ត្រូវតាមធម៌

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

ធម្មេន អញ្ចានំ ។ តំ សង្ក្រា បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា
 អាបត្តិនញ្ចា អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនញ្ចា មូលាយ
 បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន
 ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មាណត្តំ ទេតិ
 ធម្មេន អព្ពតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ
 អាបត្តិហិ ។

[៥៨៣] ឥធម បន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ក្រា-
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមា-
 ណាម្បិ ។ បេ ។ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ក្រា
 តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ
 បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ក្រាទិសេសា អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋតិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ
 បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ក្រា

សមុច្ចយក្នុងន្តកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអា-
បត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជា
កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្រក
ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ
នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបាន
ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការ
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកោន
កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាធារហោន អធម្មេន សមោធាន-
បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវេសាមីតិ មញ្ញមាដោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋតិ
បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ
អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ ។ សោ តស្មី ភូមិយំ បិតោ
បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តិនំ
អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកធាមម្បិ ធាធាធាមម្បិ
សកាតម្បិ វិសកាតម្បិ វត្តិតម្បិ សម្ពិទ្ធម្បិ សោហំ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាថី
តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវេសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បរិមាណាយោមិ អបរិមា-
ណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋាយោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាថី

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
 មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
 សមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស
 ហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់
 បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។
 ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ
 នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។
 ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
 សេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នា
 ខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ
 កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធាន-
 បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់
 អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏
 ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់
 មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ
 បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិហិ

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តិនំ មូលាយ បដិកស្សិ
អធិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋាជារហោន អធិកេន
សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិសាមីតិ មញ្ញ-
មាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបត្តិ បរិមាណាយោមិ អបរិមាណាយោមិ បដិច្ចដ្ឋា-
យោមិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោមិ សោហំ តស្មី ភូមិយំ បិតោ
បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរា-
អាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យទ្ធជាហំ សង្ឃំ
បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា អបរាអាបត្តិនំ អន្តរា
អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន
កម្មេន អកុប្បេន ហាជារហោន ធម្មេន សមោធាន-
បរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អញ្ញានត្ថំ ។ សោ
សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តិនំ អន្តរា អាបត្តិនព្វា អបរាអាបត្តិនំ
អន្តរា អាបត្តិនព្វា មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ
ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហាជារហោន ធម្មេន
សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មាណត្ថំ ធម្មេន អញ្ញានំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
 ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ
 ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់ថា
 ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មាន
 ចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំង
 ទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ រលឹកឃើញអាបត្តិ
 ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
 ក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
 នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក
 ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមា-
 នត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង
 ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយ
 ធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិ-
 វាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអញ្ជានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរា-
អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ
ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ហោជារហោន ធម្មេន
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន
អព្ពេតិ ។ សោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធា តាហិ អាបត្តិ-
ហិតិ^(១) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

តស្សន្ទានំ

[៥៨៤] អប្បជិច្ឆន្ទា ឯកាហា
ធូហិតិហា ចត្វហា ច
បញ្ចាហាបក្ខទសាទីនំ អាបត្តីនំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធព្ពោ ច
វិព្ពមន្តោ បរិមាណា^(២)
ទ្វេ ភិក្ខុ តត្ថសញ្ញិដោ

១ ឱ. ម. បោត្តកេសុ អាគតបាហោ ឥមិនា អសទិសោ ។ ញាតុំ ឥច្ឆន្តេន តានិ ទ្វេ
បោត្តកានិ ឱលោកេតព្វានិ ។ ២ ឱ. ម. បញ្ចាហា ច បក្ខទសានំ អាបត្តិមាហា មហាមុនិ ។
សុទ្ធព្ពោ ច វិព្ពមន្តោ បរិមាណមុខំ ។

វិនយបិដក បុណ្ណវគ្គ

សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃ
អាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយ
កម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យ
សមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យអញ្ជានក៏ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំង
នោះបាន ។

ចប់សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់បី ។

ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធកៈនោះ គឺ

- [៥៨២] រឿងអប្បជិច្ឆន្នមានត្ត ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿង
- ទ្វីហតីហ - ចតុហ - បញ្ចាហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១
- រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងទុកដរាបដល់ ១០ ថ្ងៃ
- ជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្ត-
- បរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១
- រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់
- បាន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសំគាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ទ្វេ វេមតិកា មិស្សកទិដ្ឋិដោ

មិស្សកាមិស្សកទិដ្ឋិដោ^(១)

អសុទ្ធកេ វ ទិដ្ឋិដោ^(២)

សុទ្ធទិដ្ឋិដោ តត្រេវ ច

ឯកោ ឆានេតិ ន ឆានេតិ^(៣)

អថ បក្កមិទេន ច

ឧម្ពត្តកទេសនញ្ជេវ^(៤)

មូលដ្ឋារស វិសុទ្ធិតោ^(៥)

អាចរិយានំ វិកដ្ឋបទានំ

តម្កបណ្ណិទីបបសាទកានំ

មហារិហារវាសីនំ

វាចនា សទ្ធម្មដ្ឋិតិយាតិ ។

១ ឱ. អយំ បាហោ ន ហោតិ ។ ២ ឱ. អសុទ្ធកេកទិដ្ឋិនោតិ បាហោ ទិស្សតិ ។
៣ ឱ. ម. បោត្តកេសុ ន ឆានេតីតិ បាហោ ន ទិស្សតិ ។ ៤ ឱ. ម. បោត្តកេសុ
អយំ ឯវសទ្វោ នត្ថិ ។ ៥ ឱ. ម. មូលា បន្ទរស វិសុទ្ធិតោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

រឿងភិក្ខុពីររូបសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ រឿងភិក្ខុពីរ
 រូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ១ រឿង
 ភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិ ប្រឡូកប្រឡំគ្នា
 ថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាមែន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តី
 យល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់
 ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន ហើយភិក្ខុមួយ
 រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ១ រឿង
 ភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១
 រឿងភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅជា
 ឆ្គួត ១ រឿងភិក្ខុពីររូបនិយាយទៅនឹងសង្ឃដែលកំពុងសម្តែង
 បាតិមោក្ខ ១ រឿងសង្ឃទាញភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១៨
 វារ (៩ ជាអវិសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយ
 មានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារ ដែលមាននៅក្នុងតម្កបណ្ឌិទ្ធិប
 (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បាន
 សម្តែង (សមុច្ចយក្ខន្ធកៈនេះ) ទុក ដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម គឺ
 ព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យតាំងនៅមាំមួន ជាអង្វែងទៅហោង ។

សន្និកថដ្ឋលច្រាប់មាតិកា

មាតិកា

លេខទំព័រ

កិច្ចកិច្ចន្ទកៈ

រឿងបណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ	១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ.....	៣
ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ.....	៥
(សង្ឃធ្វើ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ.....	៧
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	១១
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.....	១៩
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម	២៥
រឿងសេយ្យសកភិក្ខុគូរដល់និយស្សកម្ម.....	២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.....	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.....	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.....	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់.....	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់.....	៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម.....	៤៩
រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គូរដល់បញ្ចជនីយកម្ម.....	៥១
ការធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម.....	៦៥
បញ្ចជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	៦៩
បញ្ចជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៧១

សន្និកថដ្ឋលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.....	៧៥
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.....	៧៧
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ.....	៨១
ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥.....	៨៣
ការម្យាប័បញ្ជាជនីយកម្ម.....	៨៥
បដិសារណីយកម្ម រៀងសុធម្មភិក្ខុ.....	៨៧
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	៩៩
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.....	១០១
វគ្គ ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម.....	១០៥
វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុមានអាយុឱ្យសូមខមាទោស.....	១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យាប័.....	១១១
ការម្យាប័បដិសារណីយកម្ម.....	១១៣
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ.....	១១៥
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្ទភិក្ខុ.....	១១៧
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	១១៩
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.....	១២១
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.....	១២៥
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម.....	១២៧
ឆន្ទភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ.....	១២៩
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យាប័.....	១៣១
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យាប័.....	១៣៥
ការម្យាប័ឧក្ខេបនីយកម្ម.....	១៣៩
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ.....	១៤១
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	១៤៥

សន្និកថដ្ឋលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.....	១៤៧
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.....	១៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម.....	១៥៣
ឆន្ទភិក្ខុគឺសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ.....	១៥៥
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង.....	១៥៧
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង.....	១៥៩
ការម្យ៉ាងឧក្ខេបនីយកម្ម.....	១៦២
រឿងអវិជ្ជភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់.....	១៦៤
រឿងអវិជ្ជភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម.....	១៦៦
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់.....	១៧០
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.....	១៧៣
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.....	១៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.....	១៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.....	១៨០
រឿងអវិជ្ជភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់.....	១៨៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង.....	១៨៤
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាង.....	១៨៦
ការម្យ៉ាងឧក្ខេបនីយកម្ម.....	១៨៧
ឧទ្ទាននៃកម្មក្នុងន្ទកៈ.....	១៩០

បារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ

រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២០០
ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២០៣
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២០៤

សន្និកថដ្ឋលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២១១
រឿងព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរពីការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ.....	២១២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.....	២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ.....	២១៤
វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហាភិក្ខុ.....	២១៦
វត្តរបស់មានគ្មារហាភិក្ខុ.....	២២២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានគ្គ.....	២៣០
វត្តរបស់អណ្ណនារហាភិក្ខុ.....	២៤០
ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្នុងន្ទកៈ.....	២៤៥

សមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ

រឿងឧទាយិត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសព្វេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ.....	២៤៨
ការឱ្យមានគ្គ.....	២៤៩
ការសូមអណ្ណន.....	២៥៣
អណ្ណនកម្ម.....	២៥៤
ការឱ្យឯកាហាបរិវាស.....	២៥៧
ការឱ្យមានគ្គ.....	២៦១
ការសូមអណ្ណនកម្ម.....	២៦៥
អណ្ណនកម្ម.....	២៦៧
ការសូមបញ្ជាហាបរិវាស.....	២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.....	២៧៣
មូលាយបដិកស្សនា.....	២៧៥
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.....	២៧៩
មូលាយបដិកស្សនា.....	២៨១

សន្និកថដ្ឋលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការសូមមានគុ.....	២៨៥
ការឱ្យមានគុ.....	២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.....	២៩១
មូលាយបដិកស្សនា.....	២៩៣
ការសូមមានគុ.....	២៩៧
ការឱ្យមានគុ.....	២៩៩
ការសូមអញ្ជានកម្ម.....	៣០៣
អញ្ជានកម្ម.....	៣០៦
ការសូមបក្ខបរិវាស.....	៣០៩
ការឱ្យបក្ខបរិវាស.....	៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.....	៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា.....	៣១៤
ការឱ្យសមោធានបរិវាស.....	៣១៧
ការឱ្យមានគុ.....	៣២២
មូលាយបដិកស្សនា.....	៣២៥
ការសូមអញ្ជានកម្ម.....	៣២៦
អញ្ជានកម្ម.....	៣៣១
ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ.....	៣៣៦
ការសូមទ្វេមាសបរិវាស.....	៣៤២
ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស.....	៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ.....	៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ.....	៣៥១
ភិក្ខុគួរដល់មានគុ.....	៣៥៥
សង្ឃត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ.....	៣៥៩

សន្និកថដ្ឋលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
សង្ឃត្រូវឱ្យមានបរិវាសដល់ភិក្ខុ.....	៣៦១
ការឱ្យមានបរិវាស.....	៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ.....	៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ.....	៣៧១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ថ.....	៣៧៣
ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស.....	៣៧៧
សុទ្ធន្តបរិវាស.....	៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្លុតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង.....	៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង.....	៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានត្ថរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង.....	៣៨៧
អព្ពានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង.....	៣៨៩
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម.....	៣៩១
សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ថ.....	៣៩៦
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម.....	៤១០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមានត្ថនិងគួរដល់អព្ពានកម្ម.....	៤២៥
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម.....	៤២៧
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) មានត្ថដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប.....	៤២៨
ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ.....	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ.....	៤៤០
ឧទ្ធាននៃសមុច្ចយក្នុងន្ទកៈ.....	៤៥៦

